Anul XIV nr. 20 (649) 18-24 mai 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Amor, amor cu miss Bobic în dormitor

Hienă de la Animal X, cuplat cu fata unui șacal din PSD

Campania electorală a PSD a început în acordurile Cristianei Răduță și ale băieților vocal-democrați de la Animal X. Costel Bobic, omul de afaceri misterios care pune încă o piatră la temelia caselor lui Năstase, a intrat și el în pîine. Alături de acesta – o nevastă iubitoare de amor, amor în dormitor, și un posibil viitor ginere, cunoscut de toți bipezii din discoteci sub apelativul Hienă. O tulburătoare poveste de amor și campanie, în

Pagina 19

Bricul Mircea contra căpitanului sau

Geoană, fiul generalului

PSD-ul și-a luat cel mai spălat om, cel mai parfumat, cel mai apretat, și l-a pus să clănțăne spre Băsescu în lupta pentru Primăria Bucureștiului. Mircea Geoană vine însă dintr-o familie de nomenclaturiști, și-a băgat numele în niște afaceri care au costat scump bugetul țării și și-a ținut palma protectoare la Ministerul de Externe peste capetele cîtorva afaceriști veroși. Citiți și votați în cunoștință de cauză!

Pagina 3

Procente anemice, panică și groază în codrul PSD:

I-A ÎNNEBUNIT LUPU' (DE MARE)

Bună seara, sînt Andreea Esca şi vă prezint Prima Realitatea la PRO TVR.
Astăzi, metroul uşor al lui Traian Băsescu era să accidenteze grav două fetiţe de 6 ani care se întorceau de la un liceu nerenovat prin nişte gropi neîncălzite, fugărite de o haită de maidanezi drogaţi din opoziţie.
...Deplasat imediat la locul catastrofei, premierul Adrian Năstase a asigurat locuitorii Capitalei că în viitorul mandat Primăria generală a PSD va desfiinţa ultimele trei vagoane ale metroului uşor...
...asigurînd astfel trecerea la metroul greu şi încheind în acest mod încă nouă capitole de aderare la UE, înaintea Kîrgîzstanului, Tadjikistanului, Abhaziei şi Ingueţiei de Nord... Andronic?
Iartă-mă, Băsescule, da' la Primărie n-am avut datorii aşa de mari ca la ăştia!
...Mulţumesc, am preluat lucrătura! Stimaţi telespectatori, nu mutaţi pe alte canale, că nici nu aveţi pe care. Înainte de execuţia lui Băsescu, urmează încă un calup de duplicitate.

Secvențe de la linșajul mediatic al lui Traian Băsescu: în lipsa cărților de alegător, votanții PSD se vor legitima la urne cu buletinele de știri

Constituția, violată din o(ri)ficiu

Domnul Ioan Vida este judecător la Curtea Constituțională și veghează, prin această funcție, să nu violeze nimeni legea fundamentală. Numai că, atunci cînd rămîne singur cu ea, domnul Vida se descheie la nădragi și o rușinează pe Constituție de nu se vede! Zice Constituția că un judecător la Curtea Constituțională nu are voie să dețină, în afară de acest post, decît funcții didactice? Zice, iar Pachetul Legislativ Anticorupție îi ia vorba din gură: Legea 161/2003 prevede același lucru și îl întărește. Numai că domnul Vida deține și postul administrativ de șef al catedrei de Drept la Facultatea de Administrație Publică din cadrul SNSPA. Așa că sărmana Constituție nu are ce face: ca să nu mai ia bătaie, cînd rămîne singură cu domnul Vida își dă de bunăvoie chiloții jos și se urcă pe catedră!

La Vida Loca

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușa...

Mânăria cu cele 30 de hectare de pădure de la Snagov, retrocedate abuziv în favoarea lui Remus Truică, șeful de cabinet al lui Năstase, a fost instrumentată prin intermediul primarului pesedist Teodor Biriș. Ca să șteargă dârele, schimbul de păduri s-a făcut în așa fel încât zece hectare să fie teleportate pe raza comunei Gruiu. Ion Samoilă, primarul liberal al Gruiului, s-a trezit amenințat de PNA, dacă va ciripi ceva în media despre mânărie. Amenințările au fost reiterate sâmbătă, de așa-zisul candidat al PSD la Ilfov, la locale, Anghel Iordănescu, însoțit în așazisul lui turneu electoral din Gruiu și Snagov de generalul Gabriel Oprea și de prefectul Ilfovului, Teodor Filipescu.

Săptămâna trecută a avut loc prima licitație de licitație pentru vânzare de hidrocentrale. Pachetul de 5 microhidrocentrale din Maramureș, de pe râul Firiza, a fost câștigat de unul dintre eroii anchetei noastre de săptămâna trecută, ENERGY HOLDING (creația celui mai activ Hopa-Mitică din istoria tranziției, dl Nicolae Bogdan Buzăianu); ei bine, se pare că după ce a fost declarat câștigător (vezi, acum, în pagina de *Chix*-uri, în ce condiții), a fost lecturat articolul nostru. După care s-a organizat un conclav de taină și doliu, în care s-a decis să se dea o amânare hoției, așa că a fost anulată decizia de adjudecare a licitației; cu alte cuvinte, am reușit să amânăm un furt. Poate primul.

Geaba-și încruntă prințul Charles coroana la Ion Iliescu, basca acestuia rămâne neclintită în problema autostrăzii ce va trece pe la Sighișoara. Și asta nu neapărat pentru că ne-ar obliga imperialiștii americani, cât din cauza aripii „Iliescu“ a PSD Brașov, care și-a luat teren în zonă în scopul revinderii la preț mărit. Terenul a fost cumpărat pe vremea când Agathon anunța Dracula Parku' (oprit la timp tot de prințul Charles) și proiectul autostrăzii este o șansă pe care baronii locali din Brașov n-o pot rata, nici dacă prințul Charles vine peste ei cu toți baronii lui locali echipați cu lănci și armuri.

Proaspătul general Florin Mihalache (Serviciul Telecomunicații Speciale) ar fi cazul să fie întrebat dacă, ce și cât a cărat pentru ministrul DIP și în ce măsură această activitate de cârcă l-a afectat la coloana vertebrală.

Gigi Nichita, primar interimar și candidat pesedist la Primăria Iași, a intrat în PSD în 2000 și în masonerie abia anul trecut. Deși de aici s-ar înțelege că în PSD e mult mai ușor de intrat decât în masonerie, lucrurile nu stau tocmai așa, ci aproape invers, adică aproximativ în câș. Dacă pentru o funcție de la PSD a trebuit să aștepte 3 ani, lui Nichita i-a fost suficient un singur an ca să ajungă maestru în masonerie. În mod normal, un mason trebuie să fie mai întâi ucenic, iar apoi calfă – și abia în al treilea an poate pretinde și statutul de maestru. Dacă aveți alte nelămuriri, aflați că pe marele maestru al Lojii Masonice Române îl cheamă Eugen Chirovici și este un fost consilier al lui Adrian Năstase, rămas însă la stadiul de calfă a PSD-ului.

Se pare că, în urma articolelor noastre, ministrul Tănăsescu i-a aplicat lui Constantin Teculescu de la CEC o sancțiune cu parfum de credibilitate și o tăiere de salariu pentru care nu băgăm mâna-n foc – dar o vânturăm un pic prin buzunar. De bucurie că, deși n-am intenționat așa ceva, am provocat totuși o mică, dar promițătoare economie la bugetul de stat. Să ne bucurăm cât mai avem timp: urmează o nouă serie de articole, despre cheltuielile de publicitate ale CEC (pe care, cu această ocazie, le și solicităm biroului de presă al lui Teculescu, mulțumim de înțelegere) și o să ne întristăm la loc.

Acciduzzu

La noi sînt încă-nalți stejarii,
Și-n conturile noastre înfrunzesc.
Iar dacă ni se realeg primarii,
Intravilanul peste ei îl prăvălesc.
Astăzi
Snagovul mai vuiește-ncet
În dușumele, scaune și mese,
Și cît sufla-vom seniorilor în fese,
N-o să ne cheme nimeni la Parchet!

Remus Truică, consilier pe probleme de golănie și defrișări al premierului Năstase, și vice-arogantul Victor Ponta, un temut porționar al Tineretului Social Democrat

Legendă
- ♪ *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ♪♪ *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ♪♪♪ *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Gigi Becali (președintele PNG): „Este ceva de acolo, de sus, care mi-a spus: «Gigi, stai liniștit, că Steaua ia titlul!». Există un Dumnezeu și normal ar fi ca Steaua să fie campioană.“

CATEGORIA
MARELE IOC

Ion Iliescu (președintele României): „E stupid ce cer unii ecologiști susținînd că autostrada distruge natura.“

CATEGORIA
VREAU SÎ TI PIPĂI ȘI SÍ URLU: EȘTI PINALTI!

Gheorghe Ștefan (președinte PNL Neamț): „Am vrut și eu să văd dacă Dumnezeu ăsta chiar e pesedist, așa cum a spus domnu' Cozmâncă. Și uite că nu e!“

CATEGORIA
DIN PUȚUL CATERISIRII

Ioan Rus (ministrul Administrației și Internelor): „Dacă eu sînt mincinos, Tökes e episcop.“

CATEGORIA
LIMBA MATERNĂ DE LEMN

Mircea Geoană (candidat PSD la Primăria Capitalei): „Eu am pentru industria lemnului o anumită slăbiciune. Socrumeu a fost directorul unei fabrici de mobilă, soacră-mea și cumnată-miu sînt ingineri de lemn.“

CATEGORIA
ETERNUL FEMININ NE-NALȚĂ-N PRIMĂRII

Dan Darabont (primarul sectorului 6): „Sînt adeptul principiului care spune că o doamnă nu trebuie atinsă nici măcar cu o floare.“

Dane,
filosofia nu mă mai ajută să cîștig campionatul cu Steaua, că cică nu mai sînt decît șanse matematice. Cum m-ai învățat tu: MATE era materia aia nasoală cu socoteli și MATICA a fost un fotbalist. Deci, eu care am numărat la oi toată viața și mă ocup în prezent cu fotbalul, înseamnă că tot eu sînt practicianul și cu matematica.

Canalistul politic Dan Pavel, acest Parvenide al Dialogurilor pe parai, și filosoful practi-cipan Gigi Becali, un Decartez din Pipera

CATEGORIA
MY S

Gheorghe Sârb (prefectul de Bihor): „Salutăm prezența în sală a președintelui Partidului Democrat, Adrian Năstase.“

CATEGORIA
DA' EU CU CINE CANDIDEZ?

Vasile Gh. Rață (candidat independent la primăria Balcani, Bacău): „Candidez de la PD. Vreau… să aibă toți oamenii bani să o ducă bine. Să mă înregistrați… Să fie becuri în comună. Vreau să fie bine… Cine este președintele partidului? Nu știu să vă spun.“

Întunericitul

Dârele necosmetizate ale candidatului pesedist la primărie, Mircea Geoană

Ai zice, așa cum crede o omenire întreagă,

că e ușă de biserică. Ai crede, așa cum gornesc sondajele de opinie, că e cel mai drept și mai cinstit dintre candidați. Faptele mai vechi și mai noi ale lui Geoană ne relevă profilul unui lup îmbrăcat în piele de oaie Versace. Geoană nu este decât fiul unui general de Securitate, cu nimic mai prejos decât odraslele altor securiști. Generalul-locotenent Geoană, șeful Apărării Locale Antiaeriene, a avut prilejul să se imortalizeze pentru eternitate, la o revistă de front a activului Securității, cu generalul-locotenent Ion Pacepa. De altfel, fotodocumentul pe care vi-l prezentăm, absolut inedit în analele media, ne relevă unica poză a generalului Pacepa în uniformă militară. Ca de altfel unica poză a tatălui lui Geoană în uniforma de general al regimului Ceaușescu. Mirciulică este clonă de clonă din tatăl său, generalul. Și mai este, cât privește faptele, copie trasă la indigo a inegalabilului Năstase.

La data de 5 mai a.c., ministrul de Externe

Mircea Geoană, candidatul PSD la Primăria Capitalei, a consecionat sediul MAE, din Aleea Modrogan, unei firme private, pentru o perioadă de 49 de ani. Printr-o Hotărâre publicată în *Monitorul Oficial,* partea a 6-a, achiziții publice. Negocierea s-a făcut direct, între ordonatorul de credite Geoană și firma cu pricina. O parte din veniturile atrase de centrala Externelor va nimeri în buzunarul ministerial. În martie a.c., printr-o altă hotărâre, ministrul de Externe Geoană a transmis gratuit, pentru o perioadă de 49 de ani, un imobil aparținând MAE Federației Române de Rugby, recte Comitetului Olimpic Român, adică mai pe românește lui Ion Țiriac. La 29 ianuarie a.c., prin Hotărârea nr. 100, MAE a preluat în subordine Comisia Fulbright, Institutul Român de Studii Internaționale „Nicolae Titulescu“ și Academia Diplomatică. Din fondurile Ministerului Afacerilor Externe sunt finanțate și secretariatele Asociației de Drept Internațional și Relații Internaționale (ADIRI), Asociației Internaționale de Studii Sud-Est Europene și Casei Americii Latine.

Să aruncăm acum o ocheadă în biografia

oficială a lui Năstase. Unde scrie așa: în 1977 a devenit vicepreședintele ADIRI; între 1990-1992 a devenit președintele Fundației Europene „Nicolae Titulescu“, iar din ’92, președintele ei de onoare; din 1992 a devenit profesor universitar, specialitatea drept internațional public, la Institutul Român de Studii Internaționale „Nicolae Titulescu“. Deci, dintr-un condei, premierul devine salariatul MAE, după publicarea conținutului H.G. 100, prin care activitatea Institutului „Nicolae Titulescu“ este finanțată de Externe. La viteza cu care lucrează Executivul, ai zice că ne confruntăm cu o uriașă lichidare de stoc. Atât de rapid făcută, încât analiștilor nici nu le-a mai rămas suficient timp la dispoziție pentru a putea vedea întregul problemei. De fapt, pe analiști îi încurcă tocmai detaliile și nu pot vedea pădurea din cauza copacilor. Se fac tot felul de speculații despre dedesubturile desemnării lui Geoană drept candidat la Primărie al PSD, dar se uită esențialul: Geoană nu este arma secretă a lui Iliescu împotriva lui Năstase; între Geoană și Năstase există mult mai multe potriviri de caracter decât nepotriviri ireconciliabile.

Trecutul său de inginer constructor

l-a ajutat să-și construiască relații atât de durabile, care i-au atras venituri și mai durabile, încât ai fi tentat să crezi că Geoană a fost un adevărat comercialist al vechilor structuri. Nu putem preciza în ce măsură știe Geoană ce se petrece în ograda sa, și dacă da, s-ar și bucura de anumite avantaje, dar ce știm noi e că la nivelul Direcției Protocol putem vorbi de un nou caz Păvălache. Direcția Protocol este condusă de Dinică. El aprobă francizele pentru magazinul *duty free,* care se numește *Diplomatic Shop Complex – Diplomatic Club,* de unde se aprovizionează Corpul diplomatic. Numai că nu Dinică semnează toate francizele. Din sursele noastre, rezultă că sus-numitul magazin *duty free* face parte din rețeaua GFS, patronată de Răzvan Petrovici, omul de serviciu al lui Năstase. Pe subalternul lui Dinică îl cheamă Ghelase. Există indicii că Ghelase a vândut francize unor persoane din afara rețelei Corpului diplomatic. Unele dintre aceste persoane sunt nume sonore ale fotbalului românesc. Locul lor de întâlnire este la „Trei cocoși“, pe Șoseaua Nordului.

Mai există indicii că o căruță de francize

folosite între anii 2002-2003, toate purtând semnătura lui Ghelase, sunt false. Francizele presupun scutiri de taxe vamale. Majoritatea au fost eliberate la cererea Ambasadei Republicii Elene din București. Solicitările extrem de dese ale acestei ambasade ridică serioase semne de întrebare cu privire la probitatea anumitor persoane din componența misiunii diplomatice a Atenei. Pentru conformitate, putem pune la dispoziția Corpului de Control al prim-ministrului documentele în cauză, spre a fi supuse expertizării. Dacă situația stă așa cum susțin anumite persoane din componența Direcției Protocol a MAE, care ne-au reclamat faptele, înseamnă că Dinică își poate schimba încă de pe acum numele în Păvălache. Și, mai presus de orice, înseamnă că atât ministrul Geoană cât și Dinică pot fi trași la răspundere, cel puțin pentru neglijență în serviciu. Un scandal diplomatic cu Franța, Grecia, Irlanda, Norvegia, Polonia, Egipt, Japonia, Venezuela, SUA sau Cuba n-ar servi scopurilor electorale ale ministrului de Externe Geoană, nu-i așa?

Fotodocument: imagine istorică din revista de front a Securității în care îi distingem pe generalul-locotenent Pacepa *(al doilea din stînga),* omul care a scurtat Războiul Rece cu cîțiva ani, și, în același rînd, pe generalul-locotenent Geoană *(ultimul din dreapta),* tatăl lui Mircea Geoană, omul care a prelungit speranţele PSD-ului la Primăria Capitalei cu cîteva săptămîni

Și nici unul cu Delegația Comisiei Europene,

care, la data de 18 iunie 2003, a făcut o solicitare pentru 50 l băuturi și 500 de țigarete, în baza semnăturii lui indescifrabile și fără specificarea identității destinatarului și a rangului lui diplomatic, așa cum o cer uzanțele. Franciza în cauză poartă numărul 157/3270 și a fost emisă la data de 25 iunie 2003, prin semnătura lui Ghelase. Cel care, de altfel, a semnat absolut toate francizele pe care le deținem, în numele directorului Dinică, șeful Direcției Protocol, și în dreptul funcției lui, întărită de ștampila MAE. O fi Geoană chiar atât de naiv, când la mijloc stă totuși, așa cum susțin sursele, o unitate de desfacere care îi aparține lui Petrovici, care se află în posesia veșnică a cabinetului Năstase? Că nu e naiv deloc o demonstrează abilitatea pe care a dovedit-o de-a lungul și de-a latul carierei lui de ambasador al Bucureștilor la Washington.

Unde a devenit pârtașul de afaceri di granda

al fostului ambasador american la București, Alfred Moses. Cel care a intermediat printr-o firmă de brokeraj proiectul Romagra ’98, de modernizare a agriculturii românești, care în varianta lui ucraineană s-a numit „Kaplan“, și a adus economia Kievului în pragul falimentului. Firma lui Moses s-a numit „Transchem Co“.

În schimbul unui lobby energic în favoarea aderării României la NATO, ambasadorul Moses îi cere premierului Ciorbea undă verde pentru proiectul Romagra. Câtă vreme Ciorbea își derula vizita în Statele Unite, Ionuț Costea, secretar de stat în Ministerul Finanțelor, se deplasa la sediul general al companiei „Transchem“, braț la braț cu cumnatul său Mircea Geoană, unde au avut parte de un banchet fastuos, pe iahtul lui Moses. Afacerea se dovedește a fi un bluf sinistru, după ce investiția cu garanții guvernamentale de 160 de milioane de dolari a fost împărțită de Moses în două părți egale: jumătate pentru Transchem, iar cealaltă jumătate pentru un client picat din cer, „Case“, consiliat tot de ambasadorul Statelor Unite.

Probabil că vorba bună pusă de Geoană

la momentul oportun a înclinat balanța în mod favorabil derulării acestei afaceri falimentare. Din care România a pierdut, până la nivelul anului 2001, 50 de milioane de dolari, pe care a trebuit să-i ramburseze unei bănci americane. Pesemne că, pentru acest serviciu, Geoană a fost remunerat corespunzător, cu cantitatea de sudoare pe care a pierdut-o pe iahtul lui Alfred Moses, în timp ce se făcea că face lobby României. Conform unor informații care au făcut obiectul unei dezbateri a Senatului, în mai 2002, publicate în *Monitorul Oficial,* o dâră a acestui lobby s-ar găsi într-un cont de la Merchant’s Bank din New York. Una dintre persoanele care au alimentat contul, de câteva milioane de dolari, este și Istrate, fostul director al Băncii Agricole Române, dirijat din umbră de Ionuț Costea, cumnatul lui Geoană.

Între această informație și cea publicată

în paginile săptămânalului nostru, la începutul anului 2002, care nu a fost niciodată infirmată, există o legătură indisolubilă. În 2002 ziceam că Interpolul ar cerceta un cont de 5 milioane de dolari, depus într-o bancă americană, pe numele fiului generalului Geoană. Cu un pic de bunăvoință, cititorii noștri, care sunt tot atât de inteligenți ca noi, vor putea stabili raportul dintre ceea ce pare că este Geoană și ceea ce este el, de fapt. Iar faptele, bune sau rele, văzute și nevăzute, sunt cele despre care tocmai ați putut citi mai sus. Fapte cu care candidatul la Primăria Capitalei se va prezenta la Sfânta judecată a electoratului din 6 iunie prezent. Acum și-n vecii vecilor.

Biroul de Investigaţii

fînçă

Miron Cozma e deținut cont de el

Dacă vă era dor de Miron Cozma, luceafărul Rahovei, vă vom spune noi cîte ceva despre el. Ei bine, a rămas la fel de voinic și de civil, pentru că el nu îmbracă haina pușcăriei. Ba mai mult, dacă ar veni un extraterestru și s-ar uita cum se comportă lumea pe acolo, ar spune că, precis, Miron Cozma este șeful închisorii. Altfel nu s-ar putea explica faptul că, dacă se înfurie, Luceafărul mai trage cîte un cap în gură și gardienilor speriați. Iar dacă este rugat frumos, tot Miron rezolvă problemele deținuților. El e cel care inspectează bucătăriile și apoi, bine hrănit, bate un tenis cu piciorul în curtea închisorii. Iar cînd e obosit, își pune căștile pe urechi și ascultă ceva de la walkman. Probabil promisiunile celor care l-au băgat la zdup!

Oare cine vînează Cerbul de Aur?

Se apropie din nou Cerbul de Aur, o afacere bună pentru mulți. De fapt, pentru puțini. Se spune că subvenția pentru realizarea acestui festival ar fi de un milion de dolari. Bun, dacă e subvenție, n-ai cum să ciupești din banul public. Nu direct. Așa că există un intermediar care se numește Emagic și ar avea sediul tocmai în Olanda. Da, e magic să aduci cu, să zicem, de dragul exemplului, 400.000 de parai un cîntăreț cum ar fi Ricky Martin, care, prin altă firmă, ar costa doar 250.000! Și mai magic e cum se împarte diferența, cine semnează și în ce conturi merg bănuții. Restul ar fi mizilicuri, trupe românești care semnează pentru o sumă și primesc o alta, ceva mai dijmuită, ei, știți, se mai întîmplă. Și o ultimă întrebare obraznică: oare, fiind an electoral, vînătorul Năstase va trage la Cerbul de Aur?

Eu cred că veșnicia s-a născut la sat din sex neprotejat

Ministerul Sănătății nu se odihnește nici duminica. Așa că dă comunicate de presă. Duminica trecută, adică pe 16 mai, un comunicat entuziast ne atrăgea atenția că sînt mari probleme pe la sate, lumea și-o trage în prostie și nu se protejează, ceea ce duce la avorturi sau la îmbolnăviri. Cum 80 la sută din medicii de familie au cabinete la sate, ne spune comunicatul, n-ar fi rău să-i punem pe aceștia să țină lumînarea sătenilor și să-i învețe să utilizeze prezervative. Așa că Ministerul Sănătății (care nu mai e și al familiei!) a alocat un buget de 35 de miliarde de lei, adică un milion de dolari, pentru, în principal, distribuirea gratuită de prezervative la sate. Apăi numai să nu le dea gume din astea și la ciobanii singuri, că s-ar putea să ne trezim cu brînză de burduf cu gust de banane sau de kiwi!

Platon şi Aristotel protejînd un ciobănel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

MONICA TATOIU: „Profitați de inconștiența mea, de prostia mea“

Candidații se mai omoară și singuri de drum lung și lăudat. Nu mi-am dorit să termin singura femeie din cursa pentru primăria Bucureștiului, dar admirați poza oficială a lui Tatoiu și ascultați-i povestea. E doar șefă peste o firmă de înfrumusețare. Dă lecții miilor de femei-cliente. OK.

Reporter: Ce înseamnă gestica dumneavoastră?

Monica Tatoiu: Dreapta, pînă aici cu furatul, cu distracția. Stînga, de acum începem să muncim. Dreapta e semnul agentului de circulație, e STOP!

Rep.: Dar aveți degetul mic ușor depărtat, ceea ce nu mai face ferm gestul.

M.T.: Eu gesticulez natural, asta e o boală la mine, e o boală profesională.

Rep.: Care e boala, că vă doare spatele?

M.T.: Nu, gesticulatul. Am căzut pe spate ieri, la mine acasă. Dumnezeu pedepsește vanitățile femeilor...

Rep.: Care? Vă alerga vreun bărbat?

M.T.: Nu, soțul meu nu mai aleargă de mult după mine, iar de restul, m-a iertat Dumnezeu. Nu, mi-am cumpărat niște haine, le-am probat și m-am uitat prea mult în oglindă și Dumnezeu pedepsește chestia asta. Am alunecat. Și Dumnezeu mai pedepsește și vanitatea bărbaților ce se cred deștepți.

Rep.: Să trecem peste bărbații aceia.

M.T.: Cred că gesturile din poză sînt gesturi luate de la Liceul „Sava“, în anii ’90, cînd predam la H și G, cele mai indisciplinate clase. Gesturile acelea le-am luat și la Oriflame. Eu gesticulez tot timpul. În general, cînd explici ceva e bine ca din timp în timp să segmentezi mesajul, să faci o revenire ca să mergi mai departe. Pozele astea s-au făcut în mișcare. Eu nu pot să stau ca la pozele de pe Calea Victoriei... asta mă reprezintă.

Rep.: Dar costumul?

M.T.: Costumul e verde. Merge cu culoarea părului.

Rep.: Sînteți de un blond natural.

M.T.: Aș vrea eu. Femeile, cînd își schimbă viața, își schimbă și ambalajul. Prima oară m-am vopsit la 22 de ani, cînd am divorțat prima dată. De atunci am albit prin vopsire. Sînt puține blonde natural, majoritatea sînt vopsite. Dar asta nu are legătură cu inteligența. Costumul mă reprezintă. Eu mă îmbrac după starea mea de spirit, după nevoile de comunicare la un moment dat. Cînd am de lucru la un contract mă îmbrac în blugi, în cămașă albă sau într-un pulovăr pe gît. În poză e verdele de primăvară, crud.

Rep.: Observ în poză podoabele evidente.

M.T.: Așa m-am simțit eu bine. Observați, se asortează.

Rep.: Există o poveste a pieselor afișate?

M.T.: Sînt de pe vremea cînd tata îmi cumpăra bijuterii. Tata mi le-a cumpărat, cadou de examen luat cu zece. Acum mă îmbrac de la Meli Melo. Dar astea se potrivesc. Sînt bijuterii standard. Inel, brățară, cercei. Aur. Ca să scape de fată cît mai repede, o înzestrează.

Rep.: Cum adică să scape?

M.T.: Știți de ce? Fiindcă bărbaților nu le plac femeile puternice. Tatăl meu avea o vorbă: Femeile trebuie să fie atît de deș--tepte încît atunci cînd începe să plouă să se bage sub o streașină. Tatăl meu era un misogin convins. Știți ceva, am citit un studiu recent privind achizițiile de aur, au scăzut achizițiile cu 20% față de acum 10 ani. Explicația e că o bijuterie de aur impune o anumită ținută, or oamenii se îmbracă cum se simt mai bine și atunci își iau alt tip de bijuterie, mai adecvată. Dar generația părinților noștri avea teoria asta că o bijuterie dacă nu e de aur coclește, dă prost la imagine.

Rep.: Pentru gustul meu sînt cam groase, cam evidente. Nu sînt doar podoabe.

M.T.: Dacă m-ați urmărit, ați văzut că nu le port toată ziua, sînt de ocazie.

Rep.: Credeți că vor avea vreun impact asupra alegătorului?

M.T.: Așa trebuia să fie poza.

Rep.: De ce? De ce poza nu a fost cum sînteți acum?

M.T.: Păi, cum să-mi pun podoabe de aur la îmbrăcămintea asta?

Rep.: Deci ați vrut să apăreți cu ditamai brățările.

M.T.: Există niște reguli nescrise. Poza asta e o poză oficială. Regina Angliei, soția președintelui... țăranul cînd merge duminica la biserică se spală, se rade... e un fel de respect pentru acest moment. Dumneavoastră nu faceți la fel la o înmormîntare, la un botez? Trebuie să respecți momentul. Pentru mine a fost o dovadă de respect pentru cel care se uită la mine.

Rep.: Lanțul gros, brățara groasă, inelul-ghiul.

Monica Tatoiu începe să plîngă

M.T.: Uitați-vă la mine, eu am fost profesoară la „Sf. Sava“, am intrat pe 12 ianuarie ’90, la 12 H și primul lucru, cînd am deschis ușa, asupra mea s-au năpustit 40 de perechi de ochi. A fost o efervescență mentală construită pentru a dinamita un adversar. Putea să vină și domnul Pleșu atunci, era momentul lor de negare.

Rep.: Era vorba de grosimea lor.

M.T.: Sînt ușoare! Nu sînt ca ale clanului...

Rep.: Stănescu, de țigani.

M.T.: Nu, e un serial la PRO TV, *Clanul Soprano*. Nu sînt din alea.

Rep.: E vorba de poză ca poveste.

Monica Tatoiu iarăși plînge

M.T.: Așa am crezut eu că mă reprezintă.

Rep.: Mi s-a părut inelul cam gros.

M.T.: Unul am. N-am șaptezeci de mii de inele.

Rep.: Văd, în poză, că aveți două.

M.T.: Celălalt? Mi l-am luat de la schi, de la un magazin care se închidea. Știți cu cît l-am luat? Cu 20 de euro. E mult?

Rep.: 20 de euro e îngrozitor de mult pentru alegătorul de rînd.

M.T.: Nu e mult, dacă luăm în considerare economia gri și neagră. Nu-i mai căinați pe oameni. Asta sînt eu. Eu, Monica Tatoiu. Dumneavoastră credeți în Dumnezeu?

Rep.: Eu știu...

M.T.: Aveți copil, nu?

Rep.: Da.

M.T.: Și lui îi spuneți la fel?

Rep.: Nu, lui îi spun că există.

M.T.: Vedeți?

Rep.: Venisem să vă întreb despre această poză. Poza vă scoate și mai grasă.

M.T.: Știți ceva, ar trebui să profitați de inconștiența mea, de prostia mea, cum o socotesc unii colegi de-ai dumneavoastră. Eu sînt foarte mulțumită de mine. Dacă vrei să critici, trebuie să-ți asumi responsabilitatea. Nu am afaceri la negru, știu să conduc oamenii spre succes. Știți, poate nu voi ajunge primar, dar consilier sigur voi fi. Voi sta acolo în ședințe, ore în șir, și le voi spune celor care umflă licitațiile că fură, le voi spune ce trebuie să facă pentru oamenii ce i-au ales.

Monica Tatoiu își șterge lacrimile cu dosul palmei.

Eugen ISTODOR

Stimaţi bucureşteni, dacă v-aţi săturat de gropi, cîini vagabonzi şi lipsa locuinţelor, votaţi-mă! Dacă totuşi aveţi alte preferinţe, căci, sigur că da, e democraţie, cumpăraţi această fantastică cremă de mîini. Şi, dacă mai convingeţi încă trei prieteni să o cumpere, puteţi demara propria afacere. Iar dacă şi ei, la rîndul lor, conving cîte trei prieteni, şi aşa mai departe, în numai patru ani puteţi candida şi voi la Primărie.

Monica VoTatoiu – o candidată unsă cu toate alifiile din gama Oriflame

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să știu că s-a limpezit lumea*“

Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurența, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveția-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeș Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Șerban Mironescu, Cornel Mareș, Ion Răşcanu, Raluca Răşcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Răşcanu, Négibé, Cateluța Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviță, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuța, Eugenia Bărbulescu.

DONAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cuvîntul care nu se televizează

Cîndva la începutul secolului, undeva în America și undeva la o vodcă, doi ruși, unul doldora de ruble americănești și unul plin de tehnică și idei, au fătat și au pus prima dată pe picioare ceea ce astăzi se cheamă Fenomenul Televiziune. La început cîțiva, p-ormă cu toții, ne-am convins de potențialul uriaș al acestei mașini automatice de spălat și stors creiere, cu mai multe programe. Ce se întîmplă însă cînd o caracatiță lacomă să devoreze tot, ca televiziunea, se întîlnește la un colț al istoriei României cu o hidră ca PSD-ul, versată în apucături de același soi? Cînd un mulatru din Tărtășești și un specialist în tehnica rusească a manipulării își dau mîna peste țară cu televiziunile și se înfruptă, ca niște șacali hidoși de pe Discovery, din trupul plăpînd al unui pui de democrație care de 14 ani se tot chinuie să se ridice pe propriile picioare? Cînd din infimul 6, 7 sau 8%, cît reprezintă presa scrisă în economia surselor de informare ale românilor, doar un infim 0,02, 0,03 sau 0,04% mai latră de-adevăratelea pe lîngă ursul pesedist care trece acompaniat de o droaie de canișI de apartament? Se întîmplă că atunci cînd, la această rubrică, ar trebui să vă spunem ce-a mai scris presa în miezul unei campanii electorale noi să operăm din nou, la grămadă, distincția din ce în ce mai grosieră între știrile „neutre“ sau „obiective“ și cele serioase. 1) Știri „obiective“: ***Libertatea*** de joi – o nouă luare de poziție (sexy) a Rocsanei Marcu în legătură cu vremurile pe care le trăim; ***Jurnalul Național*** de luni – „Haiducul din Babadag“ (despre lupta contra Securității în anii '50), iar marți – „Hipertensiunea, o problemă de sănătate“; ***Naționalul*** de miercuri – poză contraeditorial cu Nicoleta Luciu, iar vineri idem cu sora Nicoletei Luciu; și, tot vineri, „Înțelept este părintele care-și înțelege copilul“ (W. Shakespeare) și „Există doar două tipuri de oameni: unii care dau și alții care primesc. Între ei domnește antipatia“ (André Langevin); hai, că maxima asta e deja tendențioasă fiindcă trimite la PSD. ***Ziua*** de luni, prima pagină: greșelile lui Bush și președintele Ceceniei lichidat de rebeli. ***Adevărul*** de marți: președintele Braziliei este cam bețiv. ***Auto Motor și Sport*** prezintă noile lansări pe piața auto, dar deja este împotriva Puterii; pentru că, informînd populația despre prețurile limuzinelor de pesediști, devine instigator și subversiv. La final, ne cerem scuze pentru cele cîteva scăpări cum ar fi apariițiile unui oarecare domn Băsescu – parcă?! – în niște pagini de reclamă cumpărată. Și acum, fiindcă am explicat de ce starea de nervi și surescitare ne sufocă și nu ne mai permite să detaliem, trecem la punctul 2): PSD-ul fură de rupe, minte la greu, ne înfometează, ne jefuiește, ne violează și încearcă prin orice mijloace să fraudeze alegerile din București și din țară. În ***Evenimentul zilei, România liberă*** și, cînd și cînd, cîte puțin, în ***Adevărul, Ziua, Libertatea*** ș.a.m.d.

Alexandru DUȚU

CU CÎT AVEREA-I MAI MARE, CU ATÎT EȘTI MAI GOSPODAR ÎN OCHII ALEGĂTORILOR!
EI SĂ M-ALEAGĂ ȘI LE ARĂT EU AVERE DUPĂ UN AN ÎN PRIMĂRIE.
MADALE.

canalul mass-midia năvodari

● Editorialistul de la *Cronica Română,* Grigore Arbore, pre numele lui de civil Grigore Popescu, este un tovarăș despre care CNSAS-ul ar putea să ne spună multe, dacă i s-ar da voie. Avînd o relație privilegiată cu organele statului, Grigore Arbore a fost șef al Centrului de Presă de la Universiada '81, care s-a ținut în București. Deci, era un ziarist bine verificat, cu un mare grad. De încredere. Cu doi-trei ani înainte de '89, italienistul Grigore Arbore pleacă a enșpea oară în Italia, unde rămîne, fără mare scandal. În epocă se spunea că ar fi avut o misiune importantă. Acum, că a ajuns să scrie la acest ziar de pripas, credem că misiunea lui era ori nesemnificativă, ori nu a îndeplinit-o ca lumea. Și, astfel, a ajuns la munca de jos. De jos tare!

Zețarul Ivan

Ciucurel Pasha egal Bombonel

Desigur, Cornel Nistorescu face literatură în editorialul său serial dedicat lui Ciucurel Pasha. Și literatura are obiceiul (bun? prost?) de a amesteca lucruri reale cu altele inventate. Cum noi nu citim numai literatură, ba mai și știm cîte ceva, ia să vedem unele elemente de realitate din acest serial: lui Ciucurel, cu aspect de fătălău, o mătușă țigancă îi prezice că va ajunge șef de stat. Corect? Corect! El urmărește singura fată de ministru din școală. De altfel, ambele lui soții consecutive sînt fete de miniștri. Beton! Ciucurel are apetență pentru turnat colegii și intră în toate organizațiile revoluționare și e iubit de profesori. De unul chiar cu pasiune. Cool! Un indiciu excelent, cunoscut de inițiați, este episodul cu nucile vîndute la Belgrad și, apoi, cu gerovitalul valorificat în alte țări străine. Marfă! Despre orientarea sexuală nici nu mai zicem nimic, știm cu ce rimează *nuci*. Accept! Apoi, cea mai mare avere din țară ar fi un alt indiciu. O avere atît de mare încît nimeni nu știe cu adevărat a cui e, mai ales că e trecută pe diverse nume. Clar ca bună ziua: Ciucurel Pasha e Bombonel. Și, acum, sarcina cea mai importantă o plasăm cititorilor noștri: dacă pînă acum se întrebau cine este Ciucurel Pasha, acum întrebarea stă invers: cine este, oare, acest misterios Bombonel?

Sulăman Pasha

România.
Mici fragmente de neant.

Lara Croft și Tomberon Rider

Infractorii din Medgidia nu au limite. Din curtea părinților mei a dispărut zilele trecute tomberonul. Mama era în curte, dar băieții lucrează cu mănuși, n-au vrut s-o deranjeze. Fier curat, monedă convertibilă. L-au luat marți, după ce trece salubrizarea, ca să nu se chinuie cu el plin. Din bătăturile vecinilor au zburat capacele de la canalizare. Burlanele au plecat și ele de acasă. Metalul e la mare preț, poate anul ăsta or să ne lase cîrnații în pace. Deja, bandiții își cară prada pe trasee clare, prin curțile oamenilor, pe acoperișurile caselor, mai au puțin și fac scurtături prin case.

Café înainte de concert

În fiecare săptămînă văd alt afiș cu alt concert Tudor Gheorghe. Cu ocazia asta am ajuns la concluzia că ori Tudor Gheorghe e un artist extrem de productiv, ori merge la concerte ca la serviciu, în fiecare săptămînă, ca mine. Doar oare are dimineți în care se trezește și el și zice: „Hai, că mai dorm un pic, că n-o să observe nimeni dacă întîrzii la concert vreo juma' de oră, acolo..."?

Medicina ilegală

Cred că locuiesc în intersecția cu cele mai multe mașini cu alarmă din București. De dimineață pînă seara, auzul meu este stresat de cele mai inventive și diverse alarme. Așa că nu am de ales decît să ies pe balcon și să văd cine mă enervează. Pe lîngă Salvări, polițiii și coloane oficiale, ultima oară am văzut o mașină de „Medicină Legală" zbierîndu-și alarmele la partenerii de trafic. Înțeleg necesitatea unei alarme la „Salvare". În schimb, la ce e nevoie de alarmă pe mașina de „Medicină legală"? Doar pacientul e deja mort, nu?

Țineți-vă virgura!

Săptămîna trecută, care a căzut într-o miercuri, mă aflam la o terasă din elegantul cartier Titan. Mă uitam liniștit la un meci de fotbal, mîncam o ciorbă de burtă (n-am murit de pe urma ei) cînd, deodată, și-au făcut apariția pe terasă mai multe fete și băieți de la Alianța PNL-PD. Purtau niște tricouri inscripționate cu următorul text: „D.A.! Păi nu?". Atunci nu le-am zis nimic, dar le spun acum că ar trebui să pună rapid o virgulă între păi și nu, pînă nu le-o pun limbgviștii de la PSD.

Năstase a făcut-o de gunoaie

Mega-discuție politică la 12 noaptea între doi gunoieri REBU lîngă cinematograful din Cotroceni. „Cine o să iasă, cine o să iasă – O să iasă *Bombonel!*" „Ciinee?" „NĂSTASEE, prostule!" „De ce?" *„Păi, cine altcineva!?!"*

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Cutremur de gr. VI pe scara Gheară

Domnul inginer Anton Cojocaru stă în lift și privește înmărmurit prin geam. Liftul e la parter, din lift se vede afară. Afară e noapte, dar Bulevardul Magheru e bine luminat și în general se vede bine ce se petrece. O fată în țîțele goale se aleargă cu alta în țîțele goale. Cele două au ieșit din Life, barul lui Nicu Gheară de lîngă Cinema „Patria". E a treia oară cînd în noaptea asta domnul Cojocaru a chemat poliția. Poliția a venit, ca de obicei bodiguarzii lui Gheară de la intrare nu i-au lăsat pe polițiști să intre și lucrurile nu se schimbă. Blocul stă să cadă.

*

Așa fac locatarii din blocul „Patria". Din cauza zgomotului care intră prin pereți și care îi și macină, din noiembrie nu mai pot dormi în week-end. Discoteca are program de joi pînă duminică. În ultima vreme, joi nu prea e deschisă, pentru că o grămadă de controale ale primăriei, ale Inspectoratului de Stat pentru Construcții sau, pur și simplu, ale poliției au loc mai ales joia, cînd încă e zi de lucru. Controalele vin și găsesc discoteca închisă. Vineri nu mai vin și, dacă totuși vin, bodiguarzilor li se rupe și îi țin la intrare. Vineri spre sîmbătă și sîmbătă spre duminică însă e iad.

*

Uneori, împreună cu locatarii obișnuiți coboară să se uite la spectacolul din stradă și străinii din bloc. O familie de englezi, una de americani, una de italieni – soții Taveri, funcționari ai Ambasadei Italiei. O singură dată au avut curaj să iasă și să ceară celor de la discotecă să dea muzica încet pentru că nu puteau să doarmă. Domnului Cojocaru Anton i-au luat căciula din cap, i-au aruncat-o pe jos, l-au îmbrîncit și i-au dat un picior în spate. I-au zis: „Ce cauți, bă, la ora asta pe stradă?". Italianului Taveri i-au zis-o de la obraz: „Du-te, bă, acasă că te punem în coșciug și te trimitem în Italia!". Italienii au zis după aia, în scară: „Dumneavoastră vreți să intrați în Europa? Cu așa oameni vreți să intrați în Europa?".

*

Și totuși, nu asta ar fi problema. Mai rău e că atunci cînd Gheară a luat barul Melody de la frații Păunescu a dărîmat 11 ziduri de la subsol pentru a mări spațiul și ringul de dans, fără nici o expertiză tehnică, fără aprobări de la autorități și, în general, fără nici o jenă. Iar blocul e declarat monument istoric și, în plus, are și bulină roșie, fiind trecut pe lista clădirilor din București care pot cădea în orice clipă.

*

„Ei merg pe aprobarea pentru barul Melody, zice domnul Cojocaru. Dar cînd au venit aici au băgat muzica asta de tobe. Vine foarte mult tineret. Acum este la modă o muzică pe care, cu cît o dai mai tare, cu atît se simte tineretul mai bine. Am măsurat cu sonometrul. 48 de decibeli cînd e discotecă. Normal ar fi între 16 și 25. Dacă intră în rezonanță, blocul cade. Să puneți mîna pe lift, să vedeți cum vibrează liftul!"

*

Barul l-a cumpărat Gheară împreună cu Pițurcă, Victor Becali și Gigi Becali de la frații Păunescu. Acum, firma care deține discoteca se numește E-fashion, are un sediu pe undeva prin Vitan, unde cei de la Inspectoratul de Stat pentru Construcții nu au găsit-o și are ca obiect de activitate la Registrul Comerțului vînzarea de îmbrăcăminte.

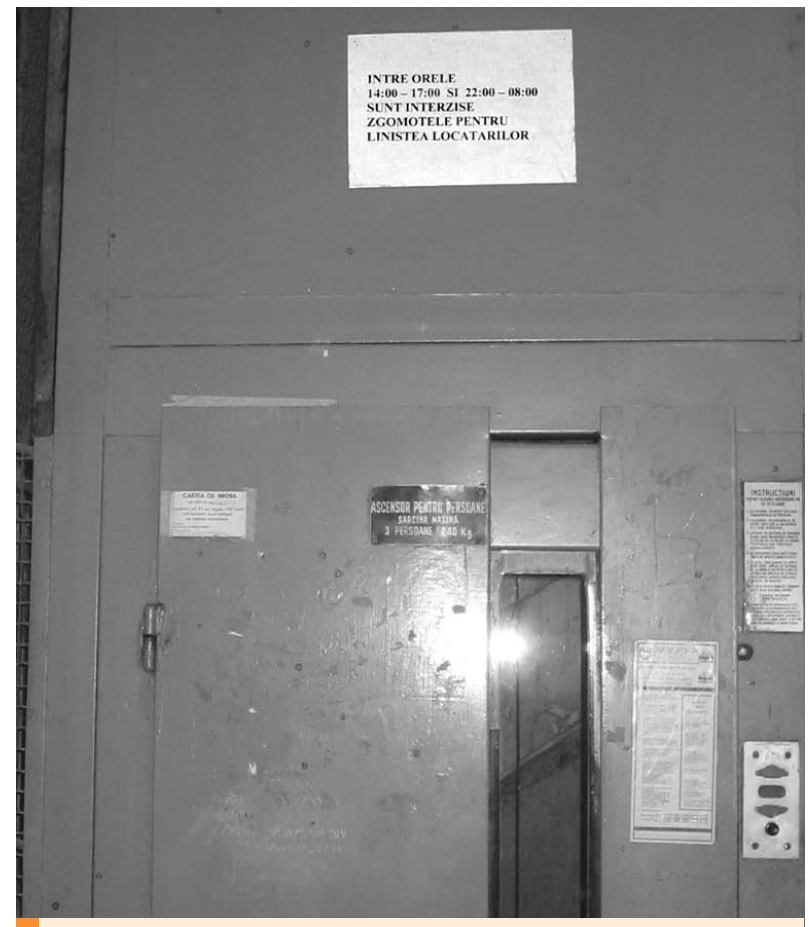

Muzica bună din discoteca lui Gheară îmblînzește inimile locatarilor și înmoaie chiar și structura de rezistență a blocului „Patria"

*

Domnul Cojocaru a fost un mare inginer in construcții. A condus mari șantiere. A făcut Spitalul Fundeni, Halele Obor, Sala Polivalentă din Buzău. Acum, a ajuns să îi dea oamenii lui Gheară un șut în fund și să îi arunce căciula din cap pe jos. În plus, două zile pe săptămînă nu poate să doarmă. Și trăiește tot timpul cu teama că de la muzica asta drăcească blocul o să cadă într-o zi.

*

În cele din urmă, îl întreb cum era pe vremea barului Melody, pe vremea fraților Păunescu. Pe domnul Cojocaru îl apucă melancolia: „Era un violonist care cînta așa de frumos! Stăteam noaptea și îl ascultam."

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Apel creștinesc

Noi, băieții care scriem sîmbăta și duminica ziarul la redacție, facem un călduros apel: fetele care vă bronzați anul trecut pe acoperișul casei de lîngă redacția noastră, **avem nevoie de voi**! Noi, colectivul de harnici ai redacției, nu mai putem scrie de vreo lună încoace, stăm numai cu gîndul la voi: fetelor, vrem să vă chinuim cu aparatele noastre foto mici și vara asta! Apucați-vă odată de bronzat pe acoperiș, că se duce dracului ziarul, nu mai are nici un redactor chef de muncă!

Foto-Frumos

Mintea lui Geoană e condusă de șoferi

Știți că scriam de Nababbo, restaurantul fraților Păunescu? Locul de dat cu banul gros al hrebenciucilor? Ei, Nababbo a dat faliment. Și liniștea, de atunci, s-a așternut peste parcarea „Cațavencu" de la Universitate. Acum, în aceeași clădire e staff-ul de campanie al lui Geoană. De două săptămîni, ne înfruntăm cu un fenomen de mușchiuloasă amintire: șoferii și bodyguarzii lui Geoană. Ei fac ordine în parcare. Sînt mulți, fiindcă Geoană umblă după el cu trei mașini, o dubă de 12 locuri, un Audi și o Skodă. Șoferii stau la pîndă. Șeful, șeful pe cine alege? La populism bagă motoare la Skoda, iar cînd merge la minister nu uită de Audi. Geoană, în clădirea PSD de la Universitate, ia sfaturi de campanie pe bandă rulantă cîteva ore, timp bun ca șoferii cu ceafa lată, băieții lui de mingi, să spargă semințe, să sfătuiască șoferii cum ar trebui să aibă grijă de mașinile lor ca ei să iasă în orice moment. Cuvinte de genul: „Băiete, dar văd că te pricepi", „Lasă cheile altuia, că vreau să ies", „Lasă-te de șoferie" sînt logice pentru atotputernicia lor, stăpîni peste covrigul dat de ros de Geoană. Îi amintim lui Geoană că nici Nababbo nu a mers de multe ori la apă minerală. Și că mintea unui șofer de campanie face mușchi de la așteptare. Dacă la asta adăugăm și o vorbă din bătrîni, cum că obrăznicia oierului se transmite la oi, îi urăm duplicitate ușoară în campanie.

Eugen ISTODOR

bursa şpăgilor

Ca poliţist, Prosper să iau şpagă

Aţi auzit de magazinele Prosper din Bucureşti? Numele lor e legat de oameni care prosperă, de locuri şi chiar situaţii prospere. În primul rînd au fost ridicate pe seama unei afaceri prospere. E vorba de o prosperă făbricuţă de produs spirtoase, din puţin prosperul cartier Ferentari. Pe lîngă fraţii Bulat, patronii ei, au prosperat şi cîţiva oameni din zonă. Spirtoasele le dau satisfacţie mai ales unor echipaje de poliţie care vin regulat, săptămînal, să-şi ia porţia de tărie în funcţie. În funcţie de ce găsesc la faţa locului, poliţiştii primesc fie una mică de 500.000, fie cîteva mai mari, pentru acasă, de cîte 1.000.000. În timp ce toarnă lichiditătile în buzunare, maşina Poliţiei aşteaptă ca proasta, fie ploaie, fie ger, fără să primească nimic. Măcar cu o apă distilată, cu un antigel să o fi servit şi pe ea dacă tot bate drumul ăsta de cîţiva ani încoace.

Chipiu cioplit

Şpăgile de luat vederi

Şpăgile de luat vederi sînt acele şpăgi pe cale de a fi date şi care, din motive lesne de-nţeles, nu sînt niciodată luate. Să mă explic, nu înainte de a face o precizare. În mai bine de 10 ani de cînd încurc circulaţia pe străzile din România, niciodată nu mi-a fost ridicat permisul de conducere, şi asta numai datorită profesionalismului – nu al meu, ci al domnilor poliţişti de la Circulaţie cărora – ţin să precizez – nu le-am dat niciodată vreo şpagă, şi asta numai datorită sentimentalismului – nu al meu, ci al domnilor poliţişti de la Circulaţie, care m-au iertat şi pe care îi salut şi îi invit să citească următoarea întîmplare. Zilele trecute, un prieten de-al meu se grăbea. Există mulţi oameni pe lumea asta care se grăbesc, mai ales cînd se află la volan. Prietenul ăsta al meu se afla la volan, prin Băneasa, şi, cum se grăbea el aşa, a observat că semaforul se face roşu. A accelerat şi a trecut mai departe, nu însă mai departe de agentul de la Circulaţie care îl aştepta cu mîna întinsă după permis. Prietenul meu a recunoscut că a greşit şi a încercat să facă ceva pentru a rămîne cu permisul nesuspendat. Ca un nesimţit grăbit ce era, a vrut să-i dea agentului o mică atenţie. Ştiţi ce i-a spus agentul? „Vă rog, nu, fiindcă în zonă sînt camere de luat vederi!“. Şi, în timp ce îi dădea permisul înapoi, agentul i-a arătat prietenului meu, un nesimţit, camerele de luat vederi.

Prioritate de dat dreptul

Oprişanului îi şade bine cu drumul găurit

Multe şi găurite sînt drumurile patriei, dar Drumul Judeţean 202, ce trece prin Sihlea-Vrancea, are atîtea gropi că nici prostul satului nu ştie în care să dea mai întîi. Drumul, fiind judeţean, trebuia să intre în grija Consiliului lui Marian Oprişan, însă primarul, fiind penelist, a fost refuzat de fiecare dată cînd a solicitat vreo reparaţie. Astfel că, astăzi, bucata de drum judeţean ce trece prin comuna penelistului a ajuns să aibă, numărate, nu mai puţin de 28.000 de gropi. Adică vreo 6 gropi pe cap de sătean. Asta dacă n-o luăm în calcul şi pe cea din capul lui Oprişan.

Drum cu manivelări

bursa şpăgilor electorale

Liceanul electoral semne pesediste are

PSD nu se lasă intimidat de legea care interzice campania electorală în unităţile de învăţămînt. Marian Oprişan n-are teamă de un asemenea detaliu şi dă năvală prin şcoli cu aceeaşi hotărîre cu care în tinereţe nu ştia cum s-o şteargă mai repede de la ore ca să meargă cu băieţii la o delaţiune şi cu fetele la un dezacord poetic. Acest afiş a fost pus ilegal de PSD Vrancea în Colegiul Economic „Mihail Kogălniceanu” din Focşani, un liceu unde tinerii merg cu speranţa că-şi vor lua o diplomă de absolvire fără să fie nevoie ca pentru asta să se facă mai întîi baroni locali.

Căpitane de juneţ

Să punem caravana electorală înaintea priboilor

Aflat, săptămîna trecută, cu griji electorale prin Vrancea, judeţul pe listele căruia candidează din nou, Ristea Priboi s-a trezit fluierat de electoratul pesedist venit la manifestare doar pentru concertul lui Tudor Gheorghe. Progresul, pentru Priboi, este evident: acum, oamenii doar îl huiduie cînd îl văd – pe cînd, pe vremuri, cînd îl aveau prin preajmă zbierau de săreau hainele şi ochii de pe ei.

Horea, Cloşca şi Trişan

descopery

Ocolul limbii române în câteva cuvinte și expresii

Vorbim la întâmplare, mestecăm cuvintele ca pe guma de mestecat, mânuim limba cu instinctul cu care boul se întoarce la ieslea lui, iar albina în stupul ei. Puțini știu ce înseamnă a da târcoale, a da sfară în țară sau a cădea cu hârzobul din cer. Târcoalele pe care le dăm la plural vin de la târcol, care este masa olarului. Olarul apasă cu piciorul pe pedală și învârte târcolul cu vasul pe ea, pe care îl modelează artistic cu mâinile sale pline de lut umed și lipicios. O învârtire completă a mesei olarului, adică a târcolului, se numește târcoală, iar mai multe învârtiri descriu târcoalele. A da sfară în țara înseamnă a da de știre, a răspândi o veste. Pe vremuri, când năvăleau oguzii sau pecenegii sau tătarii, se făceau focuri pe dealuri, iar ca vălătucii de fum să fie cât mai vârtoși, vreascurile erau udate sau unse cu slănină. Sfara este un miros greu și un fum înecăcios, rezultat din prăjirea cărnii sau a grăsimilor, al cărei produs este un cuvânt pe cale de dispariție, atestat îndeosebi în graiul maramureșean. A cădea cu hârzobul din cer înseamnă a pica pe neașteptate. O traducere relativă în latină a acestei expresii este *Deus ex machina.* A se crede coborât cu hârzobul din cer înseamnă a te considera buricul pământului. Ambele hârzoabe își au originea în cuvântul hârzob, care este o funie zdravănă sau un coș de funii utilizate la coborârea sau ridicarea greutăților din adâncime. Hârzobul era folosit cu succes de călugării scărari, care trăiau în peșteri sau pe piscuri greu accesibile. Rolul hârzobului era acela de lift. Când ți se rupea hârzobul, cădeai, în mod logic, pe neașteptate. Hârzobul mai poate fi văzut și astăzi la mănăstirile de la Meteora, din Grecia sau la cele de pe pârâul Kerit, din deșerul Hozeva, din Israel, unde este folosit la aprovizionare.

Cimpanzeus ex machina

Nu vă mai țineți de pOZNe!

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Pe cerul Mexicului, 11 luminițe care n-aveau ce face în galaxia lor s-au luat de coada unui avion militar și s-au ținut de el pînă ce pilotul a început să îi înjure de mamă pe cei ce le conduceau. Cum mamele lor erau, probabil, niște pahare Berzelius, presupușii extratereștri o dată s-au înfuriat și au făcut ce făcea și curajosul de tata cînd îl înjura în casă pe Ceaușescu: au stins luminile. Și ne-au lăsat pe toți în beznă: oare ce erau luminițele alea? OZN-uri au ba? – iată întrebarea care ne-a frămîntat pe noi, pămîntenii din redacție. Cu neoanele stinse și brichetele pe poziții de avarie, am votat voturile de mai jos.

DA

Dragoș MUȘAT

Da, era OZN-ul meu și a lu' frate-miu, care l-am făcut eu la traforaj în clasa a șaptea și am luat nota 9 cu OZN-ul meu. Iar luminițele erau de la un portret cu Ceaușescu pe care l-am făcut eu la un gherghef-disident în clasa a opta pe care vroiam să-l trimit în secret să-l citească la „Europa Liberă" și am luat nota 10 la *Atelier* cu el: deci era Ceaușescu care îl plimba pe Gorbaciov într-un OZN făcut la noi, la Colibași, cu eleron de mare viteză de Dacia Sport, iar noi, copiii, cîntam la niște buciume din aur ca fetele de la Căpîlna și le făceam cu mîna la cei doi dictatori din tabăra de pionieri de la Năvodari.

Iulian TĂNASE

Cînd eram în clasa a V-a mi s-a întîmplat să ascult cîteva melodii ale formației vocal-instrumentale BZN. Mi-a plăcut foarte mult! Apoi am aflat că BZN este o formație olandeză, și știți ce se spune despre olandezi, că ar fi zburători! De atunci am început eu să cred, oarecum inexplicabil, în OZN-uri. Deci, da!

Marius DRĂGHICI

Da, sînt sigur. Numai că OZN-urile căutau comuna Cornu de pe continentul sud-american, convinse că un premier al unei țări cu democrația ca în România nu prea are ce căuta pe continentul european. În curînd vor descoperi și România, aici, în Europa, și parcă văd că le construiește Năstase un Otopeni OZN Internațional fără licitație.

Alin IONESCU

Normal că OZN-uri erau. Știu pentru că eram și eu într-unul, că mă răpiseră și-am vorbit cu răpitorii mei, așa, ca de la om la extraterestru. Foarte de gașcă extratipii. Mi-au zis că se rătăciseră prin Mexic, că de fapt ei voiau s-ajungă la Rîmnicu-Vîlcea, la întreprinderea aia de chimie, să-și alimenteze OZN-ul, că cică la noi, în Vîlcea, se face cel mai bun combustibil pentru OZN-uri. Am stat o grămadă la povești cu ei, mi-au dat să beau niște vodcă de-aia de-a lor extraterestră. Era absolut senzațională, ne-am făcut muci și le-am zis să-mi dea și mie să conduc nițel OZN-ul și-am trecut de cîteva ori peste Giurgiu, peste casa la ai mei și-am văzut-o pe mama, spăla rufe. Știți cît de frumos se vede Giurgiul din OZN? O splendoare!

Alexandru VĂRZARU

Sînt *pentru.* Eu cred în extratereștri. Eu cred că guvernele au stabilit deja contacte cu civilizațiile extraterestre. Cred că și Năstase a fost la discuții cu guvernul extraterestru și a obținut o farfurie zburătoare pentru el contra dreptului extratereștrilor de a vîna urși românești cu laserul din Cosmos. Așa că: Jos extratereștrii!

NU

Viorel MOȚOC

Nu, în Mexic, nu! Săptămîna trecută, singurele obiecte extraterestre – adevăratele OZN-uri – au zburat în România. Și nu peste tot, ci la Rîmnicu Vîlcea, acolo unde, la eclipsa din 1999, deloc întîmplător, a fost cel mai mare întuneric de pe Terra. Atît de mare fuse întunericul, că alienii de-abia acum potriviră nava pe orbită. Am niște cunoștințe, martori oculari, și o înregistrare video care poate confirma fenomenul. Se dădu și la *Știri,* la teveu.

Dan STANCIU

Negativ. Cele 11 obiecte zburătoare neidentificate semnalate în spațiul aerian al Mexicului nu erau OZN-uri. Erau 11 babe din comuna Uzunu, jud. Giurgiu, care au mers, de Paști, să ia lumină din lumină. Cînd se-ntorceau de la biserică, s-a pornit pe neașteptate o furtună mare, iar vîntul le-a luat pe sus și le-a dus la dracu-n praznic, tocmai în Mexic. Printr-o minune dumnezeiască, luminile pe care le purtau cu ele nu s-au stins, ci încă mai erau aprinse cînd au ajuns acolo, după vreo lună, tot într-o noapte. Și au zărit babele pe cerul nopții avionul militar, care li s-a părut a fi o cruce, cu Mîntuitorul Iisus răstignit pe ea. Și-au vrut să-l roage cîte ceva și i-au dat tîrcoale prin aer încercînd să se apropie de El ca să-i atingă rănile, dar n-a fost chip fiindcă un vînt potrivnic le-a smuls din preajma Lui și acum le-aduce înapoi, la noi. Ar trebui, cînd vor sosi, să le întîmpinăm cum se cuvine pe cele 11 babe divine.

Marius BORȚEA

Nu erau OZN-uri, erau cei doi sîni ai Nicoletei Luciu care, din cauza întunericului, păreau mai mulți, mai mici și parcă mai verzi. Poate o să vă întrebați ce căutau cei doi sîni ai Nicoletei Luciu tocmai în spațiul aerian al Mexicului. Într-adevăr, ăsta e un mare mister – dar ce, parcă sînii Nicoletei Luciu n-au voie să fie și ei misterioși măcar o dată în viață?

NU ȘTIU

Ioan T. MORAR

Ca iubitor al unei părți a bucătăriei mexicane, sînt pus în încurcătură. Dacă și farfuriile lor cu chili, cu tacos și burritos sînt zburătoare, ce să mai zic eu!?

O parte din mine spune că *da,* nu au fost OZN-uri, iar cealaltă zice *nu,* adică au fost OZN-uri. Așa că răspunsul meu este *da:* nu știu!

Daniel GOACE

Dom'le, OZN-uri, NEOZN-uri, eu zic că problema se pune altfel. Vă închipuiți ce o fi acum și în mințile săracilor extratereștri întorși acasă din misiune: „@uz;ți, bă? 0are Ăia qe kare i-am văzut noi c/nd am surv0lat Terra (redeți că erauU alieni sau baloane meteo?".

EFECTE NEDORITE ALE DEMOCRAȚIEI

Alexandru DUȚU

Senzațional! Autodezvăluire terifiantă! Pînă și la *Academia Cațavencu* s-a încercat fraudarea voturilor. Îmi fac *mea culpa* recunoscînd că mi-am indus colegii în eroare comunicîndu-le greșit subiectul votului din acest număr. N-am făcut-o cu bună știință, eu însumi fiind victima unei neînțelegeri. A fost un caz tipic de intoxicare a presei, dar, mai grav, venind chiar din interiorul redacției. Prin acest autodenunț sper să-mi conserv dreptul moral de a lătra la PSD dacă umblă la voturi. La ce chef de înjurat am, nu puteam scăpa tocmai ocazia asta.

Cătălin MATEI

Eu cred că voturile au fost falsificate. Cred că cineva a luat votul meu „Da" din HP Laserjet 4200 și l-a aruncat, după care a votat „Nu" de 10 ori la HP Laserjet 5200, care e mai mare, ca să iasă un „Nu" cu font de 22. Ei bine, dacă vreți sabotaj, atunci votez direct la copiatorul Canon NP6317 de o sută de ori „Da", care, înmulțit de 100.000 de ori în tipografie, înseamnă 10.000.000 de „Da". Adică e clar că am cîștigat alegerile din primul tur. Îmi mulțumesc. Mă iubesc pe toți.

Minciuni, eu nu l-am linguşit niciodată în viaţa mea pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Socialiste România, secretarul general al Partidului Comunist Român, comandantul suprem al forţelor armate, preşedintele Marii Adunări Naţionale, întîiul miner al ţării, ctitor al comunismului, viitorul de aur al omenirii, tovarăş de nădejde a cărui tinereţe revoluţionară a fost pusă în slujba edificării societăţii socialiste multilateral-dezvoltate pe care cu mîndrie o numim patria noastră, România! Deci, numai minciuni!

Miliția spirituală

Ioan Rus, de la fundul soților Ceaușescu la capul de listă a lui Năstase

Vă prezentăm, în continuare, un mic exemplu de limbă catifelată, deși de lemn, aplicată de unul dintre stîlpii PSD, pe dosul scofîlcit al dictatorului și al soției sale. Articolul a apărut în ziarul Făclia, *organ al Comitetului județean Cluj al PCR, în data de 25 ianuarie 1987.Vă reamintim că datorită „minunatelor condiții de muncă și viață" a izbucnit, peste aproape trei ani, Revoluția Română, din care Ioan Rus a ieșit – se putea altfel? – cîștigător! Și, dacă votanții vor fi destul de inconștienți, va conduce, din nou, Clujul spre alte minunate condiții de viață, de data asta sub îndrumarea unui partid asemănător, dar cu alt nume!*

Ministrul Ioan Rus, candidatul PSD, UDMR, Mercedes şi Smart la Primăria Clujului

„În noua și glorioasa istorie a patriei – deschisă de Congresul al IX-lea al partidului – aniversarea zilei de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu a devenit o sărbătoare iubită a întregului nostru popor, sărbătoare pe care studenții clujeni o cinstesc cu sentimentele de dragoste și recunoștință față de partid, față de secretarul său general, pentru minunatele condiții de muncă și viață create tineretului universitar din patria noastră. În aceste momente solemne ne exprimăm de asemenea sentimentele de aleasă prețuire față de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, savant de largă recunoaștere internațională și activist de seamă al partidului nostru, a cărei activitate a contribuit hotărîtor la dezvoltarea științei și învățămîntului în România de azi. Acum cînd marcăm cu dragoste și devotament – împreună cu întreaga națiune – ziua de naștere a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sîntem în măsură să raportăm că Asociațiile Studenților Comuniști din Centrul universitar Cluj-Napoca, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, au obținut rezultate deosebite în cadrul întrecerii «Fiecare asociație a studenților comuniști – colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților»."

VoiNicu Ceaușescu

De la Cartel Alfa la o mega-neisprăvire

O inedită licitație electorală va avea loc la sediul Cartelului Alfa din Cluj. Grigore Pop, liderul local al cartelului sindical, a intenționat prima dată să candideze personal la fotoliul de primar. Însă, din cauza cheltuielilor prea mari pe care le-ar fi avut cu hrana și adăpatul vulgului ștampilator, s-a răzgîndit. Acum a decis să-i invite pe Emil Boc și pe Ioan Rus la o competiție de promisiuni electorale. Iar cel care va promite mîndre mai cornute și învățați mai cai, ale lui vor fi voturile sindicaliștilor. Grigore Pop a mărturisit că răspunde astfel la 15.000 de întrebări ce i se adresau la unison: *Noa, eu cu cine votez?* În treacăt fie spus, numărul membrilor Cartelului Alfa corespunde exact celui al indecișilor relevat de majoritatea sondajelor de opinie din ultimul timp. În caz că sindicaliștii vor face vreun miting de protest pînă în alegeri, greu îi va fi candidatului Rus să decidă cu ce să intervină: cu pulanul sau cu cîte-un mic?

Cartel de pe noptieră

În Neamț, PRM s-a Ouatu cu bani

Consilierul de imagine israelian al lui Vadim Tudor, zis și Ossama Rabin Laden, a făcut pui viu! Și hăt-hăt, tocmai la Piatra Neamț, unde Vasile Ouatu, candidatul PRM la primăria orașului, și l-a luat pe Mike Hegert, un cetățean american, pentru consiliere. Ouatu V. este frate cu Ouatu I., mai cunoscut drept colonelul Ouatu Ioan, fost șef al U 0215 (Serviciul de protecție internă al IJP Neamț). Familia asta pare că deține găina cu ouă de aur, întrucît Ouatu Vasile are o campanie de miliarde de lei cu pagini de publicitate în toate ziarele din oraș în care invită cetățenii care nu au ceva mai bun de făcut „să sărbătorească anul Ștefan cel Mare cu PRM". Acum patru ani, ouăle aurite ale familiei au fost cheltuite fără folos într-o încercare asemănătoare, cînd Ouatu a candidat din partea PSD. Dar întrucît găina continuă să producă misterios, averea s-a refăcut și se risipește acum pe campanie și pe salariul acestui consilier american, care va fi plătit cu o sumă cu patru zerouri în dolari. Credem că acest american a ajuns chiar bine. Dacă ar fi consiliat în Bulgaria, lua salariul chiar în ouă, și nu de aur.

Corneliu Vadim Sudor

Anacronica TV

Cursul eurovision/dolar

Poți să te uiți sau să nu te uiți la Eurovision. Iar dacă te uiți, sînt două moduri în care poți să o faci: modul dezinteresat și modul geopolitic. La modul dezinteresat, îți place sau nu vreo melodie din concurs, iar naționalitatea cîntăreților nu mai contează decît din punctul de vedere al coregrafiei. Oricum, ca muzică, sînt toți cu 30 de ani în urma lui Bach… Modul geopolitic intervine după ce au terminat toți de urlat și vine vremea voturilor din fiecare țară. Spre exemplu, am ajuns la concluzia că s-a votat ca și cum în paralel se desfășura al III-lea război mondial și se formau alianțe geostrategice pe bază de muzică ușoară. Ucraina votează cu Rusia. Rusia votează cu Ucraina. Grecia cu Cipru și Cipru cu Grecia. Irlanda cu Anglia și Anglia cu Irlanda. Lituaniei i-a fost greu să aleagă între Rusia și Suedia și le-a ales pe amîndouă. Iar României i s-a demonstrat din nou că e singură în zonă, iar ca muzică, n-a fost niciodată o putere. Singura noastră șansă ar fi fost dacă am fi fost reprezentați de un concurent NATO cu cască albă și mitralieră. Ar fi cîștigat detașat, la 87 de puncte distanță de concurentul UE care a cîntat mai bine.

Cătălin MATEI

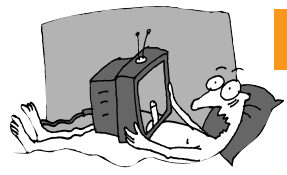

Trampa și ecranul

★ La votul Eurovision toți așteptam liniștiți să vină rîndul Spaniei, unde ne bazam pe o comunitate puternică de români. Iar la momentul cu pricina… rumoare: deși au fost destui românii care au dat telefoane, ne-am plasat pe locul doi, în urma nemților. Eu cred că, de fapt, românii noștri au sunat de pe telefoanele nemților care nu sînt atenți la buzunare.

★ Rapidiști fac reclamă la o firmă de produse alimentare, Mandy. Emblema firmei tronează exact pe turul șorturilor jucătorilor. Să înțeleg că e o firmă de tot rahatul sau au în gama de produse promovate și marmeladă? Dacă mai e loc, în fața șorturilor s-ar putea afișa o reclamă la salam săsesc sau, pe timpul verii, la brînza telemea.

★ Miercuri, la *Știrile PRO TV,* un scurt reportaj despre penitenciarul Rahova. Ca să fie cît mai realist, reporterul, o bucată de vreo douăzeci și ceva de ani, cu niște blugi mulați, transmitea cu spatele la deținuții de care o despărțea doar un gard. Ce-or fi simțit viețașii mai greuceni înțeleg, fiindcă și eu trec prin asta zi de zi plimbîndu-mă pe stradă, mai ales de cînd a dat căldura și căldurile; dar tare n-aș vrea să știu ce-au simțit la spate cei mai fraieri dintre pîrnăiași; deci se poate și mai rău.

★ La o confruntare electorală pe Antena 1, întrebat fiind dacă a jucat vreodată la Loto, Vanghelie a răspuns categoric: „NU, pentru că nu cred în îmbogățire rapidă!". Înseamnă că în cei cîțiva ani în care a făcut milioane de coco, omul a moștenit din greu de dimineața pînă seara. Am zis eu că, după meclă și prestanță, ăsta provine dintr-o familie de bancheri elvețieni care face ceasuri și bani de sute de ani. Prin autobuzul 368, la orele de mare aglomerație.

★ În timp ce Patapievici a ajuns pe Realitatea TV, pe Cornel Dinu l-am văzut invitat special pe Cultural, la o emisiune despre cărți și lectură. Hai că te-a spart, măi Pițurcă! Nu ți-a dat prin cap să vorbești cu nen-tu' Gigi cînd a fost la Hurezeanu, să te fi luat și pe tine. Măcar să-i ții pardesiul sau să-i aprinzi, la răstimpuri, o țigară. Lasă, că dacă joci în cupele europene, poate-ți faci după meci o conferință pe Arte sau intri la vreo emisiune auto cu ultimul tip de BMW al lui Becali.

★ Miercuri, la ora de minimă audiență și maxim somn 16,00, se desfășoară pe Antena 1 emisiunea gen studio electoral *Se întîmplă în România*. Cel mai mișto aspect din toată emisiunea mi s-a părut adresa de e-mail pe care eram îndemnați să adresăm mesaje redacției. Ia citiți: *se_intimpla_in_romania@antena1.ro.* În caz de eroare vă rugăm să încercați adresa de rezervă: *in_caz_de_eroare_va_rugam_sa_incercati_adresa_de_rezerva_se_intimpla_in_romania@antena1.ro.*

★ Monica Tatoiu i-a spus lui Băsescu în duelul electoral televizat la Antena 1 să nu-i mai zică „doamnă", că e „doamnă" doar pentru soțul ei. Are dreptate Monica: eu sînt „domn" doar pentru nevastă-mea, că la redacție sînt doar „bă".

★ Am văzut-o în ziar pe sora Nicoletei Luciu, care nu are sîni deloc. Dacă Nicoleta a luat toți sînii cînd s-a născut, oare sora ei ce a luat? Nefericita, o fi rămas doar cu inteligența.

★ Ce s-o mai fi întîmplat cu IMac-ul ăla portocaliu de la Acasă TV? Oare cît timp o să mai supraviețuiască în studio? Că vorba aia: pe vremea Corinei Dănilă mai mergea, dar acum, de cînd a venit Cabral, nu poate regia să lase ditamai bărbatul cu gogoașa aia portocalie. Să-i ia omului minimum un G5 dual și un monitor de '22 Trinitron, că rîd naibii gospodinele de el.

★ Vin într-o dimineață la redacție și colegul meu de birou și masă de prînz îmi zice de-un miros dulce, da' dulce rău, care invadase holul nostru cel frumos mirositor și limpede ca scandilicul lui nea Virgil. Ies să mă interesez și-l dibuiesc pe posesorul mirosului. Era Ianțu. Îl întreb: „Nu te supăra, cu ce te-ai dat?", iar el zîmbește și-mi zice: „Cu Dolce & Gabbana". Acu' n-am vrut să mă iau de tine, Virgile, că mi-ești simpatic de pe vremea cînd răspundeam și eu la întrebările alea sub cinci milioane, dar, prietenește, vreau să-ți zic: „Bă, e prea Dolce Gabbana asta pentru tine. Stoarce și tu un pic de lămîie în Gabbană sau, și mai bine, puțin oțet! Te rog eu frumos!".

★ De cînd am început să mă mai uit și eu la meciuri prin campionat, aud foarte des la comentatorii sportivi o sintagmă de lemn care sună cam așa: „elevii antrenorului cutare au făcut și-au dres". Am înțeles foarte multe despre fotbaliști din vorbele astea. N-o să se spună niciodată „studenții antrenorului" sau „masteranzii antrenorului". Cît despre „doctoranzii antrenorului", vă dați seama că sîntem deja în fotbal absurd.

Hai, lasă-mă cu figurile, Sando, că acum vorbim ca-ntre profesioniste! Recunoaşte, fato, şi tu, dac-aş fi fost eu în locul tău îţi jur că-i spărgeam pe mitocani la nas! Mai ales dacă m-ar fi enervat vreun bădăran prin culise. Ţipam, soro, de-i asurzeam fără nici un microfon şi cred că eu puteam s-o fac şi cu chiloţii pe mine.

Sanda Ladoşi şi Elena Cîrstea, două dintre marile voci româneşti care, cîştigînd toate preselecțiile pentru „Erozion", îi ajută pe tinerii anonimi ca O-Zone să rămînă în fruntea topurilor occidentale

Procesul etrampei

Eram și eu cu nr. 19 al *Academiei Cațavencu* înaintea ochilor și chiar citeam articol după articol cînd... pac!, la pagina 12, la „Trampa și ecranul", găsesc două erori pe aceeași temă: mult-îndrăgitul joc de fotbal cu balonul rotund:

1. Sponsorul Stelei se cheamă LOCIC, și nu LOGIC. Știu bine aceasta, fiind arădean: firma respectivă, dorind să cumpere UTA, ne-a cam bombardat cu respectivul nume în presa locală. Nu știu dacă Oprița va ajunge să silabisească vreodată GNOSEOLOGIC, dar ce vă rog este să vegheați mai bine la buna distribuire a „c"-urilor și „g"-urilor din textele despre fotbaliști.

2. Reclama „la o lavabilă" nu e cu Contra, ci cu Pancu. Pentru necrezătorii în spusele mele, contactați-o pe Andreșan L., despre care am auzit că poate să dea detalii pe laaaarg, pe lung și chiar și cu lumina aprinsă despre cum dă Contra, și nu Pancu, cu trafaletul prin casă.

Al dvs. cititor
atent (și fidel)
Daniel TULCAN

Angajații Realității TV au călcat pe becul roșu

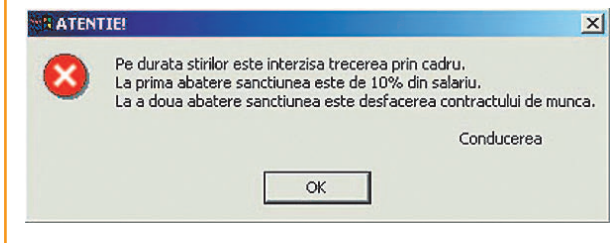
ATENTIE!
Pe durata stirilor este interzisa trecerea prin cadru.
La prima abatere sanctiunea este de 10% din salariu.
La a doua abatere sanctiunea este desfacerea contractului de munca.
Conducerea
OK

Ce legătură este între Realitatea TV, TV Sport și Microsoft? Nu, Microsoft nu va cumpăra nici una din cele două televiziuni. Nici n-ar avea de ce. Plus că Bill Gates nici nu are banii lui Năstase. Ce să facă el cu niște televiziuni în care angajații se maimuțăresc în direct, în spatele prezentatorului, fără nici o jenă?! De asta și circulă pe mail-uri de vreo săptămînă un „dialog box" Microsoft, care atenționează că pe durata știrilor este interzisă trecerea prin cadru. La prima abatere se aplică un discount de 10% din salariu, iar la a doua ești deja concediat. Măcar așa să priceapă și 'mnealor că beculețul roșu care arată că ești în emisie nu e un semafor stricat de prin București, deși principiul e asemănător: se stinge becu' roșu, toată lumea o ia la fugă; se aprinde becu' roșu, toată lumea stă ca la semafor. Excepție fac doar pesediștii, care se fîțîie prin fața camerelor pe la toate știrile, indiferent de culoarea becului. Dar ei măcar au girofar.

Becul roșu cu tricolor

Tupeu 2004

Cutia ucraineană s-a lovit la bibilică!

Țară, țară, vrem borfași! Dar avem și noi, aici, în România! Dar nu numai în România. Săptămîna aceasta vom avea un *Tupeu* internațional. Nu știm dacă o face intenționat sau nu, însă Ucraina ar putea fi o diversiune a Puterii din România, pentru a distrage atenția de la marile probleme ale țării. O fi inventat Iliescu Ucraina? O fi inventat-o Năstase? Sau o fi ultima nebunie a lui Gigi Becali? Ori statul vecin o fi creația lui Funar, care se plictisea la Primăria din Cluj? Nu contează – săptămîna asta avem *Tupeu* românesc și internațional din belșug. Să curgă *Tupeul:*

Tupeu 2004 (3 puncte): **Ucraina.** Ucraina, această Uniunea Sovietică Mai Mică, nu dă doi bani pe ecologie și pe România și, împotriva oricăror avertismente internaționale, s-a hotărît să continue construcția unui canal „Dunăre-Marea Neagră“ ucrainean, distrugînd cît se poate și din Delta românească, chestie care-i interesează foarte puțin. În fond, este normal: cu ce puteau ucrainenii să distrugă Delta, dacă nu cu un Canal comunist „Dunăre-Marea Neagră“ – că doar nu era să facă bolșevicii un nou „Ermitaj“ în centrul satului unde s-a născut Ivan Patzaichin!

Măgărie 2004 (2 puncte): **Guvernul „Adrian Năstase“.** Întrucît avea nevoie de avize de la Primăria Generală pentru a-și ridica blocul de vile din strada Zambaccian – proprietate cumpărată, să nu uităm, de Adelu de la Gabriel Bivolaru – Adrian Năstase a inventat o întreagă lege ca să-l ocolească pe Băsescu: o ordonanță care trece sarcina de a elibera autorizațiile de la Primăria Generală la primăriile de sector. Așadar, pentru partidul-stat al lui Năstase, Parlamentul și Guvernul sînt două păpuși gonflabile născute să-i facă plăcere unui premier care l-ar lua și l-ar lega pe Băsescu și l-ar biciui pînă dimineață. Asta, desigur, după ce și-ar pune niște super-cizme din piele roșie pînă la genunchi, așa cum îi stă bine oricărui fermier de la Cornu care se ferește de noroi.

Securism 2004 (1 punct): **Ministerul Justiției.** Ministerul Justiției n-a depășit încă mentalitatea de procuror al poporului pentru care toți cetățenii sînt niște bandiți fioroși, care trebuie supravegheați zi și noapte și eventual chiar stîrpiți de mici, ca să nu se transforme cînd se vor face mari în legionari sau, Doamne ferește, chiar unguri! Astfel că Ministerul și-a creat un nou organ de securitate: fostul SIPA a devenit Direcția Generală de Protecție și Anticorupție (DGPA), o nouă structură informativă, însă mai exact un fel de NKVD al ministrului Diaconescu. Astfel, celebra maimuțică a doamnei ministrese Dana Războiu, care prezintă seara știrile Puterii la televizor, se va simți mult mai în siguranță într-un stat securist – pentru că, în sfîrșit, la 14 ani de la Revoluție, va fi din nou ca-n junglă!

Tovarășe Kucima, sincer, ți-a venit cam tîrziu ideea cu Canalul vostru Dunăre-Marea Neagră. Noi am rezolvat astfel problema Opoziției încă din anii '50.

Ion Iliescu și Leonid Kucima, doi oameni pentru care nobilele idealuri ale socialismului au învins din patru în patru ani dorința popoarelor lor de a trăi mai bine

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	20 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	11 puncte

Mașina de vot are mașină de spălat

Înainte să închidă ușa Camerei Deputaților pe dinafară, aleșii și-au aprobat ultimele cheltuieli la final de mandat: 83 de miliarde pentru mașini de spălat covoare, mașini de cusut statice, mașini de gravat și mașini de copiat. Asta după ce patru ani de zile săracii s-au chinuit degeaba să spele covoarele și să coasă perdelele din Parlament numai cu Ford-uri full options, Nissan-uri 4x4 și BMW-uri de teren.

Deus ex machina de spălat

România în UE: „Brînză și ouă de țărani aveem!“

***Bryndza*, brînza tradițională de oaie din Polonia, România și Slovenia, nu va mai putea fi exportată din alte țări ale UE decît Slovenia, sub numele „Slovenska bryndza“. Desigur, vor mai fi înregistrate și următoarele produse tipice Uniunii Europene: „rusky barza“, „cesky vyezure“, „polska mynz“ și „magyar sarmisegetusza“.**

Belea, frate cu românul

WC-urile, la întîlnirea cu electoratul nemîncat

PRM Cluj a cerut la finele lunii aprilie conducerii Regiei Autonome a Domeniului Public (RADP) să permită și afișajul electoral al acestui partid pe spațiile pe care le deține. Numai că RADP se află în ograda PSD. În consecință, Mihaela Rozor, care conduce dibaci regia, a identificat pe dată locurile cele mai adecvate pentru afișele electorale ale posibililor consilieri locali și județeni ai PRM. Adică, pereții a nu mai puțin de 10 WC-uri publice de pe raza municipiului și gardul stației de mixturi asfaltice. Ultima, foarte adevărat, nefiind situată într-un loc tocmai accesibil. Drept premiu de consolare, s-a mai indicat și poarta desființatului patinoar artificial, care se află în spatele unei clădiri suficient de impunătoare, așa încît să nu deranjeze privirile trecătorilor. Așa stînd lucrurile, poate că n-ar mai surprinde ca la toaletele publice să întîlnești și suluri cu programele economice ale partidelor, plus cîte un supozitor pentru fanii PRM și PSD.

Apus de pisoare

Dialogurile lui Blaton

BEKALIDES: Bă, Parvenide, am băut aseară o cafea pă la șase. Bă, și dacă nu m-am răscolit toată noaptea.

PARVENIDE: Și de ce nu te-ai dus, șefu', să te uiți la bibliotecă?

BEKALIDES: Păi, asta vream să-ți zic, că pă la patru n-am mai rezistat să mă zvîrcolesc în pat și m-am dus în sufragerie, am deschis biblioteca și-am început să iau la rînd toate tratatile astea dă filosofie. Bă, și pun mîna pă' manualu' dă la telecomandă, răsfoiesc nițel și cînd ajung pe *Vocea Matefizicii* apare unu', Aristofel, care citea dîntr-o foaie.

PARVENIDE: Un tocilar fără imaginație, preașefu'. A scris și el o carte și n-a putut nici să-i dea un titlu din capul lui, i-a dat alții titlu'. Și-ăia boi, i-au zis *Metafizica,* că e după *Fizica*.

BEKALIDES: Așa e, Parvenide, că m-am prins și io că iera cretin. Normal iera să-i zică *Matesportu',* că cînd ieram io-n generală, aveam fizica imediat după sport și pă urmă chimia aia orgasmică unde făceam iecsperiențe pă gagici.

PARVENIDE: Normal, preașefu'. Da' trebuie să ai geniu ca mata să te prinzi că-ntîi e educația fizică și p-ormă educația metafizică.

BEKALIDES: În fine, dă-l dracu'. Fii atent ce vream să te-ntreb, că mi-am notat cu pixu-n podu' palmii. *(Se uită-n palmă)* Ptiu, transpirai și s-a cam dus pasta, da' tot înțeleg. Zicea așa Aristofel ăsta că ie trei forme dă politică: ti...tanică, oligrafică și democratică. Io democratică știu ce-nseamnă, dar la alealalte doo nu mi-e foarte clar.

PARVENIDE: Păi, tirania e atunci cînd conduce doar unul singur, cum ești 'mneata, oligarhia cînd sînt mai mulți, dar tot unu' singur ia deciziile, cam ca la matale la Spartak Atena, iar democrația cînd conduce tot poporul, printr-un reprezentant cult și înțelept, cum ești tu, preașefule.

BEKALIDES: Deci nu e nici o diferență între astea trei, doar că e lumea proastă și tiranii votează tirania, oligrafii oligrafia și prostimea bagă votul la democrați.

PARVENIDE: Sigur, preașefu', exact așa e, însă democrația e cea mai avantajoasă formă de guvernare pentru tirani ca matale, care iubesc poporul. Dar treaba nu stă-n doctrină, stă-n fonduri, mă-nțelegi?

BEKALIDES: Da' dacă tot veni vorba, tu ce zici, Parvenide, e mai ieftin să-mi fac io partidu' meu sau să-mi iau unu' la mîna a doua?

PARVENIDE: Io știu, preașefu', piața de achiziții la partide e-n scădere și ce era de luat s-a cam luat. Ar mai fi cîteva.

BEKALIDES: He, he, bă, Parvenide, *amicus blatus sed amicus banus*. Parc-așa era. Na o mie de drahme și fă-mi o propunere!

PARVENIDE: Eu zic să luăm unu' mai ieftin. Ce zici de P.S.D.L.-c.d.?

BEKALIDES: Cine e ăștia?

PARVENIDE: Partidul Sofiței D. Loren – cocotă demagogică. Au o siglă bună, se confundă ușor, un trandafir albastru încolăcit pe o săgeată galbenă înfiptă-ntr-un ochi de sticlă prin care se vede Parisu' noaptea luminat feeric de stelele Europei unite. Îl scoți la cinci mii de drahme.

BEKALIDES: Mai zi-mi, da' unii mai intelectuali, mai agresivi, nu marțafoi d-ăștia.

PARVENIDE: Preașefu', atunci poate vrei Partidul Urmărist din Kipros. Îl ține un general bătrîn, Krescentias, pensionat după războiul troian. L-a angajat pe unu, Tucădide, care-i face necroloage la toți colegii lui de armată. Au tribuna lor de la care poți să-njuri pe cine vrei, au și-un ziar unde scriu mai mulți filosofi ca matale, da' sînt cam duși, în trecut vreau să zic.

BEKALIDES: Hmm, ce să zic, cam momîi. Alții, mai d-ai noștri așa, mai tari în gură, nu iexistă?

PARVENIDE: Ar fi, preabunule, dar numai gargara e de ei. Sînt ieftini, nu zic. Au avut patron un tuciuriu gras, negustor de potcoave de cai morți, dar a fugit c-o tălîmbă nurlie și i-a lăsat de izbelițe. Au și-un nume mai ciudat....

BEKALIDES: Cum le zice?

PARVENIDE: „Noua Compilație", cred că au legătură cu vreo casă de discoboli, dracu' știe? Da', la două, hai, trei mii de drahme îi iei, preașefu'.

BEKALIDES: Bă, îi cumpăr. Înscriu doi-trei filosofi mai de mîna a doua din organizația mea „Philosophila melanogangster" și facem din ei partid să-l dăm cu curu-n sus pe Trandafin Bomboniades cu tot cu partidul lui dă măgarici megalomantici și cirozicieni bețivi.

PARVENIDE: Ești genial, preașefu'!

(Va urma)

Filosofia Vicoveanca

Spitalul de campanie

Pe la vremea campionatelor europene de fotbal, o dată la patru veri, românii resimt o mîncărime acută undeva între esofag, antru piloric și treimea superioară a stomacului gol, mai exact la lingurică. Această nedesluşită gîdilătură este dorința viscerală a oricăror zooni politikoni de a ieși din marasmul anistoric și de a accede la Istorie. Ne dă ghes dorința de a face istorie, dar, ca orice lucru simplu, Istoria e greu de făcut (mai bine ca noi n-o știe nimeni). În acest uriaș spital numit România, plin de mecle bolînde și priviri apos melancolice, răsună brusc un boncăluit care ne răscolește libidoul. Întrega suflare – politicieni și alegători – e străbătută de un frison electrizant și electorizant. Și atunci țara devine un imens spital de campanie. Aici vom încerca o scurtă fișă de observație clinică: ce fac oamenii atunci cînd trebuie să dea sau să ia voturi.

Casa Nostra e în casa PSD

Începem periplul nostru de acolo de unde ne doare mai tare, din fundul Moldovei, și mai exact din comuna suceveană care se cheamă chiar așa: Fundu Moldovei. Aici, secția de votare nr. 5 a fost organizată în casa domnului Gavril Ursescu, el însuși unul din candidații PSD pentru alegerile locale. Adică omul te primește la el în casă și tu să nu-l votezi? Ar fi chiar mîrlănie. Iar dacă va fi cumva acuzat că a umblat la voturi, el va putea răspunde: „Auzi, nene, în casă la mine fac ce vreau eu!“.

Doar o vodcă să-ți mai pun

Vasile N. Rață, unul dintre candidații la primăria comunei Balcani din Bacău, a venit beat rangă să-și depună candidatura, iar datorită unor nereguli a fost respins. Dar nu pentru că dl Rață ar fi dat la boboci și nici fiindcă ne aflăm în Balcani, ci pentru că pur și simplu uitase din partea cărui partid candidează. Eu cred că acest Margaret Teacher's de la Partidul Candidaților Anonimi are șanse să ajungă președintele Senatului.

Statu qvot

Nici unul dintre locuitorii satului bistrițean Bichigiu nu s-a prezentat vreodată la vot după '89, protestînd astfel față de trecerea localității lor sub jurisdicția comunei Coșbuc, aflată la 13 km distanță. Vestea bună ar fi că există un sat în care Iliescu n-a obținut nici măcar un vot. Dar mie tare mi-e teamă că, deși ei nu știu, în ultimele două ore de votare a Constituției, au fost la urne cam 140% dintre ei.

Campanie cu zurgălăi

Miercurea trecută, s-a suit în 311-le meu preferat un nene cam în vîrstă care a început să-și facă campanie electorală. După ce a încurajat toate babele că o să facă reformă în sistemul de pensii și cel de sănătate, le-a făcut loc să coboare și a zis să nu votăm „Satana cu carnet roșu“, ci doar crucea. Crucea era, întîmplător, simbolul Partidului Național Creștin, sau cam așa ceva, nu cunosc... După care nenea cel în vîrstă, care mie unuia mi s-a părut cam exaltat, a descris jafurile făcute la SIDEX, Bancorex și Tractorul SA și a povestit cum a apărut el 3 minute la Antena 1. Babele erau foarte încîntate și i-au pus la punct pe cei tineri care începuseră să comenteze: „N-aveți experiență, n-aveți cum să vă puneți cu el. Ce aveți în mapele alea, sînteți agitatori?“. Eu unul m-am făcut că nu aud nimic și nu sînt unul din tinerii agitatori, dar oricum, prima impresie pe care mi-a făcut-o Partidul Național Creștin a fost că merge cu autobuzul fără bilet.

Grădina Votanică

Decebal, răstignit de creștini

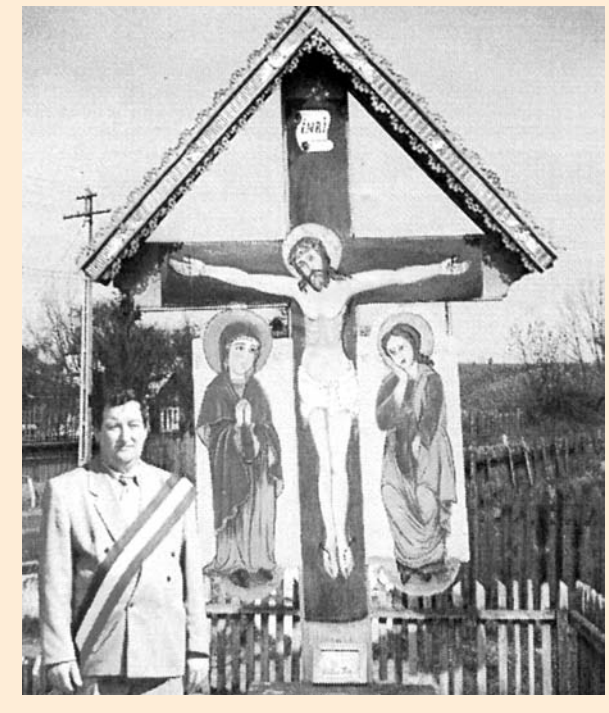

Fotografia de mai sus înfățișează scena răstignirii lui Iisus. După cum se vede, fotograful a fost neatent, astfel încît apare în imagine doar tîlharul din dreapta Mîntuitorului, care în viața de mirean este primar al orașului Tîrgu Neamț și se numește Decebal Arnăutu. Printre golăniile înfăptuite de acest personaj se numără și aceea că, după ce a trecut de la PRM la PNL și a fost ales primar ca membru al acestui din urmă partid, a doua zi după alegeri, în 2000, a trecut la PSD! Păi, de astfel de minuni politice e plină țara, bre, Decebale!

Răscrucea de piatră

protecția presei

Presa, a patra putere a partidului-stat

În provincia europeană Vrancea, Marian Oprișan nu are nimic de împărțit cu presa. Nici n-ar avea de ce. Cea mai mare parte a presei vrîncene îi este prietenă, dacă nu subordonată. Corectorii au rămas aproape singurii din breaslă care ar avea ceva să-și dispute cu Marean. Nu mare lucru, o virgulă, un complement, un dezacord. Chestii minore, de care Marean nu s-a împiedicat nici cînd a turnat la Securitate și n-o să se împiedice nici acum, cînd dictează la presa locală. În rest, colaborarea se manifestă pe toate fronturile. Chiar și la reclamă merg împreună: Marean cu PSD-ul, presa cu *Monitorul.* Poporul, căci mai există și așa ceva prin Vrancea, merge și el împreună cu Marean și cu *Monitorul,* în microbuz. La cît de orbește se merge acolo pe mîna lui Oprișan, sperăm că acesta nu și-a pus afișele și pe stîlpii de pe marginea șoselei.

Un miliard la casa de amantet

Intrigată că revista *Republica Oltenia* din Craiova i-a umblat la onoarea de feministă informînd publicul despre relația sa cu prefectul de Dolj, Ion Călin, doamna Nicoleta Miulescu, secretara Consiliului Local Municipal, a dat publicația în judecată, cerînd daune morale de un miliard de lei. Pretențiile pentru reperarea onoarei sînt exagerate, după cum singură recunoaște și reclamanta – dar parcă altfel s-ar lipi poșeta de capul colegilor cîrcotași dacă ar avea atîta bănet înăuntru.

Nea Alecu sparge presa cu berbecu'

V-am spus, în numărul trecut, la această rubrică, despre un ieșean, Alecu Chitaru, despre două dosare penale pe numele unui ieșean, Alecu Chitaru, despre candidatura la președinție a unui ieșean, Alecu Chitaru, și despre cele 100.000 de dolari pe care un ieșean, Alecu Chitaru, le cere unui ziarist, Cătălin Prisecariu, pentru publicarea datelor de mai sus. Tot ce am scris săptămîna trecută este adevărat, cu o excepție: suma cerută de Chitaru ziaristului nu este de 100.000, ci de 100 de milioane de dolari! Prezentăm mai sus poza lui Alecu Chitaru, pentru colecționarii de fotografii cu oameni care cer ziariștilor daune de 100 de milioane de dolari. Așa arată acești oameni, așa arată ghiulurile și lanțurile lor, așa se comportă ei cînd apar în presă. Se supără că se consumă, cu faptele lor, hîrtie de ziar și o grămadă din copacii din care ei abia s-au coborît.

www.freeex.org

cu mîinile curat murdare

Lacul Tineretului, un viitor lac de veci

În timp ce în Parcul Carol se dau primele baroase pe locul unde va fi Catedrala Mîntuirii Neamului lor de pesedişti, la nici o aruncătură de mistrie, în Parcul Tineretului, se consumă faptele din fotografiile alăturate. O nouă „unitate de alimentație publică“ ia naștere pe malul Lacului Tineretului, în așteptarea puhoaielor de mîncători de semințe la o apă plată ce vor năvăli la vară pe terasele de fițe. Muntele de material de construcții din vecinătate completează setul formelor de relief ale parcului, care pînă mai ieri avea doar apă, deal și un pic de cîmpie. Evident că nu există nici un panou cu numărul autorizației de construcție, dar există în schimb panoul ce interzice scăldatul. Scăldat la care însă nu se mai aventurează nici măcar peștii, speriați fiind de stîlpii de susținere a viitoarei construcții, înfipți de cîteva zile în brădiș. La vederea acestei monstruozități, spațiul verde de vizavi a luat tactica struțului și a băgat capul în nisip. O tactică fatală, căci în scurt timp nisipul cu pricina a fost transformat în beton. Totul, sub ochii ADP-ului de la sectorul 4, cu sediul chiar gard în gard cu parcul. Gard pe care îl recomandăm de pe-acum poporului băutor de bere pe malul lacului.

Ecologică contra

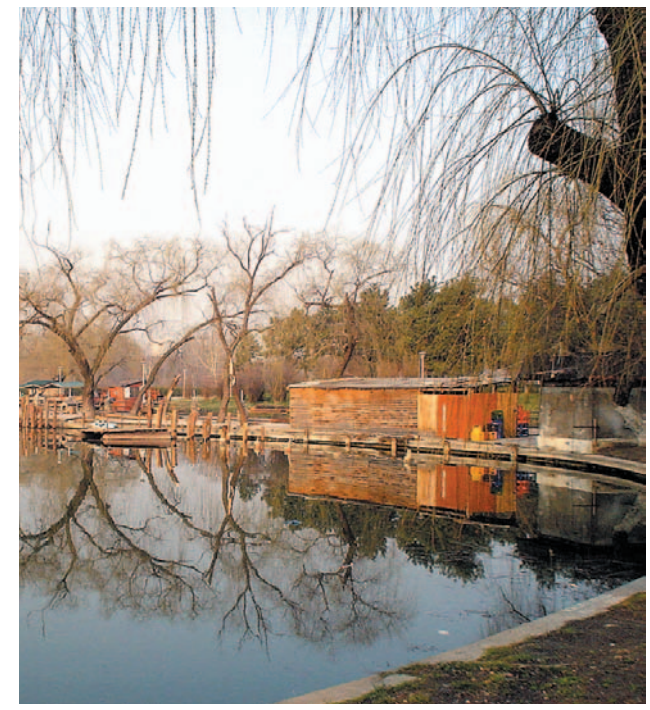

cultа noastră cea de toate zilele

Despre Teoctist și alți demoni

Preafericitul Teoctist nu este prea fericit atunci cînd vine vorba de maicile misionare de la Mănăstirea Vladimirești. Acestea nu scapă nici o ocazie, și pe bună dreptate, de a striga adevărul, în public, despre foștii comuniști și securiști din BOR. Maicile sînt bătute sistematic de badigarjii în sutană, duse apoi la poliție, amendate, puse sub urmărire penală și așa mai departe. Scenariul acesta este încă de actualitate, în ciuda faptului că această chestiune părea lămurită încă din 1996, cînd Parchetul General de pe lîngă Curtea Supremă de Justiție a emis Ordonanța nr. 93, prin care se scotea de sub urmărire penală un grup de măicuțe de la Vladimirești acuzate de încălcarea Legii 61 privind tulburarea liniștii publice. În această ordonanță, procurorul Monica Macovei arăta că „inculpatele au demonstrat că Pidalionul (legile după care se conduce Biserica) cere creștinilor ortodocși să conteste sau să dea afară (să fie caterisiți) din biserică preoții care au compromis canoanele bisericești. Maicile consideră că Patriarhul și alți cîțiva episcopi au încălcat aceste canoane prin faptul că au pactizat cu comuniștii, nu s-au opus procesului de dărîmare a bisericilor și de ateizare a poporului. Tulburarea liniștii publice s-a datorat persoanelor care au intervenit cu brutalitate prin injurii și loviri, ce nu se pot răsfrînge asupra inculpatelor“. Cam asta zicea ordonanța aceea care, dîndu-le dreptate măicuțelor, i-a dat o serioasă și inutilă palmă Preafericitului Buldozist care, ca un bun creștin, a întors rapid foaia, nicidecum celălalt obraz.

Altar ego

Teofan îl face pe parcu-n patru

Dornic să-și pună cît mai repede șezutul pe scaunul pe care-și ține Teoctist coada, mitropolitul Olteniei, Teofan Savu, face antrenamente în toate ipostazele îmbrățișate de ierarhul său, ca să vadă dacă-i stă bine. Dacă Teoctist vrea să facă o catedrală într-un parc din București, atunci musai Teofan trebuie să aștearnă și el două-trei imobile cu cruce prin spațiile verzi din Craiova. Așa se face că nici nu-i cîntară de 3 ori în strună credincioșii eliberatori de aprobări de la primărie că Teofan și buli două pârculețe din cartierele Craiovița Nouă și 1 Mai, plus încă unul din curtea TCIF-ului. Nefiind la primul antecedent de acest gen, Teofan e pe cale să lase Craiova doar cu spațiile acelea verzi ce țin de domeniul său, singurele de altfel rentabile pentru popi: cele cu cruci la căpătîi.

Sfinții Petru și Power

Pesediștii au decis:

„Bugeta-i sor'mea, bă!“

Scene de telejurnal la Constanța: cadru exterior, lumină naturală; un pod vechi, plin de găuri înspăimîntătoare, care abia așteptau campania electorală ca să mai bagă și ele ceva asfalt în gură (mașina colegului Dănuț de la departamentul Marketing – aceeași de săptămîna trecută – a ținut să-mi mulțumească pentru că nu am dus-o și pe podul ăsta); primarul Radu Mazăre și prefectul Gheorghe Martin, ambii PSD, stau în fața unei mese cu proiecte, desene, scheme; camere de luat vederi, reportofoane; un slujbaș umil le vorbește celor doi despre lucrarea de reabilitare ce stă să înceapă la pod; Ceaușescu lipsește din cadru, probabil că nu se bagă la mărunțișuri de-astea, așteaptă un tunel pe sub Marea Neagră sau măcar un transfăgărășan de Dobrogea. În tot acest timp, în jur se umflă obosite țevile de eșapament ale unor utilaje aparținînd firmei Tracon din Brăila. Întîmplător, firma adusă pe lume exact de către prefectul PSD de Brăila, zis chiar Manea-Tracon, și de fostul subprefect de Constanța, pesedistul Nicolae Moga, zis chiar Nicu Moga. Și care, ca oameni ai statului, se pare ca au mare grijă de puiul lor: nu vor cu nici un chip să-l înțarce și să-l dezlipească odată de la țîța bugetului public.

Pod în papură

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Cei care trebuiau să observe au observat: a început campania electorală. Fiecare om are dreptul să candideze și să-și laude „ciocanul“. Orice s-ar spune despre inimitabilii oameni de serviciu ai Academiei Cațavencu, *cert este că și ei, cu rubrica lor, au intrat în campanie de imagine. Fiindcă și-au pus o problemă de conștiință: pe ce lume sînt ei cu rubrica asta? Ce e imagine și ce nu? De ce oamenii nu mai vorbesc de ea ca înainte? E inflație de umor la* Academia Cațavencu?

Vergilică: *Faci aceleași glume...*

Maria: Dom'le, eu nu fac glume.

Vergilică: *Îl înjuri pe ăla, te lași furat de celălalt… ce mare lucru este ce faci tu, colegii de breaslă chiar se gîndesc că am intrat la criză?*

Maria: Colegii de breaslă să-și vadă de rubricile lor… ce, eu mă iau de interviuri, mă iau de pagina 3, de *Bîrfe?* Eu îmi văd de bucata mea și gata. Și mai ales eu nu fac glumele colegilor, că nu stau la ședințe și nu mă contaminez. Eu nu scriu poantele altora, pe mine mă duce capul atît, atît fac, cam puțin încasez.

Vergilică: *Dar ce crezi, că dacă ne apare poza la ziar trebuie din poza aia să plătim întreținerea?*

Maria: Da, ar trebui, adică să fie ca o poantă, ha-ha, uite, Maria nici acum nu și-a plătit întreținerea, dar de fapt să fie plătită întreținerea. Să vezi ce haioși am fi atunci. Dar așa, avem 30 de milioane! Mă gîndesc acum… iar mă gîndesc… oare am profitat noi de vreun fel de rubrica asta? Uite, primarii ce case și-au tras... Halaicu, castel, Lis, fată tînără… dar noi… a, da, ne-a dat fata aia bună de la Concept Electronics un monitor pentru Găbițu… e ceva… mă recunosc bărbații în troleibuz.

Vergilică: *La ce e bine să scrii la ziar? Uite, am făcut furori cu poza de la* Meteo, *dar la ce bun? Am luat un ban de nimic. Parcă oamenii nu mai sînt deschiși la valori ca pe vremea lui Ceaușescu. Nu, asta nu. Dacă era Ceaușescu, nu mă întîlneam cu băieții haioși de la ziar, dar aveam o pensie mai mare. Ce e bine? Să rîzi, să treacă viața așa, cu poante despre Loto, cu Gabi Drogeanu, cu ghiduși cu Alin Ionescu, sau pur și simplu cu o pensie bună? E greu să știu.*

Maria: Știi ce cred unii? Că noi nu sîntem. Că întreținerea noastră nu e. Că înjurăturile noastre e făcute de băieții de la ziar.

Vergilică: *Asta înseamnă că nici șoricelul ce mi-a murit acum un an nu există. Asta nu se poate. Asta chiar mă doare.*

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Statul conduce o mașinațiune de teren

Retrocedarea clădirilor confiscate de comuniști nu se poate face deloc sau, oricum, se face anevoios pe motiv că nu au unde să se ducă săracii chiriași. Asta e logica șmecherilor pesediști. Ce se întîmplă însă cînd e vorba de un teren gol, confiscat, pe care nu este ridicat nimic, nici măcar un cort? Ar trebui ca, în aceeași logică, statul să-l restituie automat, fără comentarii, eventual cu scuze. Corect. Dar dacă terenul se află într-un cochet cartier bucureștean, unde însuși Adrian Păunescu are vilă, statul se porcește și se face că nu știa că nu are drept asupra unui bun confiscat ilegal. Așa se face că terenul de pe strada Jimbolia nr. 14-16-18 a fost vîndut lejer de stat madamei Floarea Cîrstea, deși era revendicat de adevărații proprietari. Ca să îngreuneze soluționarea în instanță a unui abuz evident, terenul este trecut ca fiind pe altă stradă, la alt număr, în ciuda datelor Serviciului de Nomenclatură Urbană și a bunului-simț. Terenul are 360 mp și valorează în jur de 35.000 de euro. Pentru jumătate din această sumă, se spune că judecătoarea Florentina Rotaru, cea care a acceptat în instanță o asemenea inepție, ar fi probabil de acord să declare că terenul se găsește în Republica Laos, în Atlantida sau în Eldorado.

Biroul de Investigații

Gabiţă Drogeanu a aruncat un ochi pe textele de mai jos, cale de aproape doi metri, şi s-a lămurit:

– catedrala Mîntuirii Neamului e bătută-n cuie;
Monumentul Eroilor e în groapă şi nu se mai întoarce;
– dacă pui o lupă pe nunta de baron, iese la iveală unghia mare de la degetul mic.

dosarele chiX

Catedrala lui Dumnezeu se ridică pe mînării

Bă, oameni, bă, neam de te închini şi la Cel de Sus, dar şi la cel de la Palatul Victoria, bă, tu ştii cu ce mînării te duc de nas Guvernul, Mitropolia, Ordinul Arhitecţilor? Bă, arhitecte, bă, ai terminat o şcoală şi tu, şi te fac din vorbe şefii tăi ce nu au pus condeiul pe calc niciodată? Uite ce face Aedificia Carpaţi: vrea demolarea prin implozie a bazei Monumentului Eroilor. Nu dădea vrăjeală la tot omul că îl desface bucată cu bucată? Dădea, dar acum, lucrînd prea mult cu dăltiţa la desfacerea lui, plictisindu-se de atîta migală, firma lui nea Badea vrea să dea dinamită. Baza monumentului trebuie să sară în aşa fel în aer încît monumentul să cadă perfect întreg în picioare. Bă, băieţi, aşa gîndeşte arhitectul de casă al lui Năstase. Dacă rămîne întreg, e cărat după aia cu camionul. Nu înţelegeţi? E, vă explic. Un copac tăiat la bază cade cu tot cu coroană şi e băgat la camion. Aşa vrea să facă şi Badea. La aberaţia asta se adaugă o alta. Una nu e suficientă să ridici ditamai casa lui Dumnezeu. Nu se tot zice în societatea civilă că arhitecţii cîrîie la ridicarea Catedralei? Se zice. Hurduc, şeful Ordinului Arhitecţilor, a trimis la toată suflarea un sondaj de opinie surpriză. Uite întrebarea: „Eşti de acord cu ridicarea Catedralei în Parcul Carol?“. Cităm din hîrţoaga asta: „În cazul în care nu primim răspunsul dumneavoastră pînă în data de 20 mai 2004 vom considera că sînteţi de acord cu amplasarea Catedralei în Parcul Carol“. Sondajul o fi bun de ceva, dar el se bizuie pe absenteiştii din lumea asta. Hurduc va avea ce să raporteze Puterii: dom' Năstase, nea Teoctist, arhitecţii s-au aliniat. Dumnezeu, se zice, vede de sus şi judecă. Om pica noi o dată şi o dată în Infern cu Hurduc, Teoctist şi Năstase, să vedem cum le-a dat şampania şi pişcotul inaugurării Catedralei Mînăriei Neamului.

Eugen ISTODOR

Mischie & Rudeanu, jurnal de nuntă

Noi şi noi amănunte de la nunta odraslei baronului Mischie de Gorj cu fiica baronului Rudeanu de Hunedoara (poreclit baronul Münchhausen pentru minciunile din campania electorală) ajung la urechile noastre, cu toată opoziţia lor. Cică balanţa comercială a nunţii are sub linie cifra de 8 miliarde bani gheaţă ca venituri şi 4 miliarde investite de Mischie. Cum s-a ajuns la această cifră? Ei bine, fiecare invitaţie la nuntă expedită a fost însoţită de un plic pentru banii-cadou, gata inscripţionat cu numele invitaţilor, ca să se ştie clar ce şi cum. Apoi, printre cei care au contribuit la acest aspect s-a aflat şi şeful finanţelor hunedorene, Vasilică Rusan, care a umblat personal prin instituţie cu invitaţiile şi plicurile. Ajunşi la nuntă, invitaţii au găsit patru urne unde să-şi depună „omagiul financiar“. Vă informăm că directorul de la Protecţia Mediului Hunedoara, Georgeta Barabaş, a dat 10 milioane, fapt ce i-a creat mari probleme omologului ei de la Gorj, care avea pregătite doar 2,5 milioane de lei. Cît despre mireasă, Mihaela Rudeanu, vă putem spune că şi-a cumpărat papucii de nuntă de la Milano, întrucât cei din România nu au mulţumit-o. Ca un amănunt de culoare, cititorii noştri ar trebui să ştie că nunta era cât pe-aci să nu mai aibă loc, întrucât socrul mic, baronul Rudeanu, a insistat ca noua familie să poarte numele de Rudeanu, şi nu Mischie, cum se obişnuieşte, fapt ce nu i-a convenit socrului mare, Mischie. Până la urmă, ca doi foşti comunişti şi actuali pesedişti ce se respectă, cei doi au ajuns la un compromis, iar familia va purta numele „nobiliar“ de Rudeanu-Mischie. Blazonul familiei urmează a fi stabilit. Ca un ultim amănunt, putem să vă comunicăm oficial că marea famiglie a baronilor de Gorj şi Hunedoara e dezamăgită de „puţinii“ bani strînşi la nuntă. Ei se bazau pe vreo 300 de invitaţi cu bani de la Bucureşti, care n-au mai sosit de cînd cu problemele lui Mischie cu PNA-ul şi cu Adrian Năstase, care şi-a cam luat mâna de pe capul baronului de Gorj.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Scrisoare deschisă cu lama de buldozer:

Domnule Ionel Blănculescu, vă anunţăm pe această cale că v-aţi răcorit gura de pomană atunci cînd aţi pus cruce aplicabilităţii Planului Urbanistic General în vederea emiterii autorizaţiilor de construcţii pentru zona Vama Veche-Limanu-2 Mai-Hagieni, mai pe scurt comuna Limanu. Aşadar, deşi primarului Nicolae Iustin Urdea, 48 de ani, student în anul III la Facultatea de Drept din cadrul Universităţii „Spiru Haret“ Constanţa, i s-a interzis temporar să elibereze autorizaţii de construcţie pentru zona amintită, acesta a continuat să lovească în stînga şi-n dreapta cu astfel de documente. În plus, oamenii de la Inspectoratul de Stat în Construcţii au constatat că ele sînt croşetate cam cu picioarele, din cauză că dosarele întocmite de responsabilii primăriei (doi arhitecţi de ocazie, specializaţi, conform surselor noastre, în gunoaie şi măsurători de terenuri) sînt incomplete şi la fel de confuze precum un discurs al primarului Marean Vanghelie care este. S-a mai constatat că, după suspendarea autorizărilor, pînă şi Ministerul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului s-a trezit să expedieze avize (două la număr) către meşterii puşi pe construit prin Vamă.
Deşi imaginile alăturate seamănă un pic cu nişte cadre din filmul *Salutări de la Agigea*, vă asigurăm că ele au fost realizate în Vama Veche, în week-end-ul trecut, la cîteva ştromoloace sănătoase de malul mării. Adică fix în fişia de protecţie a zonei costiere, unde n-au ce căuta construcţiile definitive. Este şantierul domnului Ciuciu Gheorghe, cetăţean care, în baza autorizaţiei de construcţie nr. 27/21.04.2004, execută un bilding sănătos, cu demisol, parter, etaj şi mansardă, exact în ciuda controlorilor de la Inspectoratul în Construcţii. Ar mai fi de spus că primarul Urdea îi primeşte pe inspectori cu braţele deschise şi cu stiloul încărcat, numai bun pentru a semna amenzile de zece milioane per autorizaţie. Iar recolta de amenzi pare bogată, din moment ce în 2004, adică după ce a fost secţionată macaroana autorizaţiilor, edilul din Limanu-2 Mai-Vama Veche-Hagieni a eliberat cel puţin 27 de exemplare care, în mod normal, ar fi bune cel mult pentru împachetat hamsii.
P.S. Primarul Nicolae Urdea spune că emite autorizaţii în continuare, n-au cum să-i interzică acest lucru, că Ministerul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului a dat avize, deci nu sînt probleme, că cei care construiesc au primit amenzi de 100 de milioane, că nu ştie ce e cu lucrarea din fotografii şi că mai bine ne întîlnim într-o zi.

Biroul de Investigaţii

dosarele chiXXL

Adriene, ştii care-i diferenţa între corupţia mea şi corupţia ta? Noi mai întîi am băgat ţara în UE şi după aia m-am apucat şi eu de furat ca prim-ministru, nu ca tine, mă nehalitule! Vino să te pup!

Silvio Berlusconi explicîndu-i lui Adrian Năstase că la ei televiziunile premierului sînt şi cumpărate, nu doar vîndute

Ce conţinea îngheţata linsă de premierii Berlusconi şi Năstase

Pactul dintre Dacia şi Roma este consfinţit de Columna lui Traian. Cel dintre Berlusconi şi Năstase este o îngheţată linsă împreună la o plimbare. Ingredientele îngheţatei conţin afacerea „Interporto“, suspectată de speculaţie de terenuri, fraudă fiscală şi spălare de bani. Afacerea este patronată de un grup de industriaşi din Padova. Grupul este reprezentat de Danilo Vettore, un împielităt despre care am produs tone de dovezi de corupţie. Dacă în ţară se tace vârtos pe marginea acestei escrocherii, Europa vuieşte. După interpelarea Comisiei Europene făcută de europarlamentarul Mario Borghezio a urmat cea de joi, 13 mai a.c., a senatorului Renato Cambursano, în cea de-a şase sute patra şedinţă publică a Senatului Italiei. Cambursano a sesizat Preşedinţia Consiliului de Miniştri al guvernului italian şi aşteaptă explicaţii oficiale despre ce se întâmplă concret la Timişoara. Spicuim din părţile esenţiale ale sesizării: „Se ştie că încă din 1998 a apărut ideea unui interport plasat în nord-vestul oraşului, iniţial pe 77 hectare de teren“; „a fost obţinută o părere favorabilă din partea UE, cu o condiţie precisă: ori se realizează interportul, ori terenul redevine agricol“; „între timp, un grup de industriaşi din Padova a decis să îndrepte proiectul către sudul oraşului, departe de marile drumuri de comunicaţii“. Senatorul Cambursano aşteaptă răspuns la următoarele probleme: dacă e adevărat că aria indicată de grupul industriaşilor din Padova este proprietatea societăţii luxemburgheze „Interfinanciai“; dacă societatea publică de finanaţare italiană Simest-Finest, a lui Berlusconi, a garantat realizarea proiectului; în caz afirmativ, pentru ce sumă; care au fost motivele care au împins societatea publică de finanţare Simest-Finest să susţină un proiect diferit de cel susţinut de UE. Autorităţile româneşti sunt la curent cu mănăria, dar preferă să sprijine iniţiativele grupului administrat de Vettore, prin anumiţi oameni din primăria Timişoara. Vettore a trecut la ameninţări şi denunţuri împotriva celor care îndrăznesc să-i stea în cale. Care Vettore l-a cumpărat inclusiv pe fostul şef al SRI Timiş, colonelul Călin, dat recent afară din serviciu.

Gabriel Oprea a cărat cu vagonul în ultimii doi ani

Când îi vezi aerul de milog, gura de slugă grăbită să transmită ameninţarea şuierată a stăpânului şi mersul furişat, care caută din instinct pasul de defilare, ai zice despre Gabriel Oprea că este un mototol exemplar. Ministrul delegat este, de departe, unul dintre cei mai eficienţi corupţi care s-au oploşit în Executiv. Unu la mână, pentru că Oprea nu şi-a publicat declaraţia de avere. Şi doi la mână, declaraţia lui de avere, ţinută până acum la secret, relevă profilul unui lotru veros. Oprea îşi depăşeşte stăpânul, pe Năstase, în materie de case. Oprea are zece proprietăţi imobiliare, dintre care patru au fost achiziţionate între 2001-2003, cu preţul total de 3,7 miliarde de lei şi 20 de mii de dolari. Adică aproape 140.000 de dolari. Totul, dintr-un salariu bugetar. La care se adaugă proprietăţi imobiliare şi spaţii comerciale în valoare de 11 miliarde de lei, obţinute între 1993-1996. Totul, dintr-un salariu bugetar. La care se adaugă depozite şi conturi curente, creanţe, obligaţii, alte bunuri, acţiuni cumpărate tot din salariu, surse din activităţi cu scop lucrativ, plus bunuri şi servicii primite cu titlu gratuit, în cadrul unor activităţi de protocol în exercitarea mandatului, de peste 10 mii de euro, fiecare în parte, adică de peste 60.000 de euro. Slugoiul are toate şansele să ajungă ministrul Administraţiei şi Internelor. Cu un asemenea specimen în Executiv, România îşi merită cu vârf şi îndesat locul de cea mai ţară coruptă din Europa.

Baronul Mischie, candidat la puşcărie

Din surse care plimbă dosarele pe culoarele PNA-ului am aflat că Mischie, baronul Gorjului, va fi pus la conservare până la alegeri. Şi cum răcoarea conservă cel mai bine, se pare că musiu Mischie va intra puţin la mititica. PNA-ul are deja două autodenunţuri beton. Unul din autodenunţători a încercat să se impună şi pe piaţa construcţiilor şi i-a făcut moca baronului amenajări la multiple locuinţe în valoare de vreo 400.000 USD, în speranţa că va fi ajutat de Consiliul Local să câştige niscaiva licitaţii. Celălalt, pentru adjudecarea unei licitaţii, s-a angajat să-i facă cu fonduri proprii şapte bazine piscicole în comuna Runcu, pe proprietatea baronului. În fond, nişte chestii minore, la funcţia şi posibilităţile marelui Mischie. Numai că autodenunţătorii sînt patroni de presă locală şi au în campania electorală un cuvînt greu de spus. PSD-ul preferă să-l sacrifice temporar pe Mischie decît să piardă alegerile din cauza unei prese înfuriate. Şi apoi, dacă PSD-ul are iar puterea, baronul e repus în vreo funcţie înaltă, ca să pună el botniţă presei care l-a deranjat.

Biroul de Investigaţii

De ce ni se scumpeşte curentul. Dezvăluiri (XVIII)

Una dintre cele mai grele pietre de moară ale integrării europene este Industria lui Popescu. În cei trei ani de mandat, nu s-au integrat decât banii noştri în conturile lor elveţiene. Iată, însă, că Europa dă semne de nervozitate, iar capitolul „energie“ atârnă electoral în cârca guvernului Năstase. Drept care, săptămâna trecută, ne-am pomenit cu primele privatizări din istoria sistemului energetic: HIDROELECTRICA a scos la licitaţie 2 pachete de câte 5 microhidrocentrale – de pe Firiza (Maramureş) şi, respectiv, de pe Gilort (Gorj). Este vorba despre nişte mici bijuterii energetice, dintre cele care produc mai mult decât consumă. Asta fără a lua în calcul terenurile şi amenajările. Licitaţia pentru Firiza a fost câştigată de ENERGY HOLDING , care a bătut ISPH, azi, o firmă privată, iar cealaltă a fost câştigată de ISPH împotriva ENERGY HOLDING. De supravegherea juridică a licitaţiei s-a ocupat firma de avocatură „Boştină şi asociaţii“, angajată să apere interesele HIDROELECTRICA încă din 2001. Pe dl Boştină îl găsim asociat cu dl Bogdan Buzăianu, principalul acţionar al ENERGY HOLDING. Ne imaginăm ce trebuie să fi fost în sufletul săracului om, pus în situaţia de a proteja interesele vânzătorului faţă de propriile sale interese. Celălalt câştigător, ISPH, posedă în consiliul său de administraţie toată floarea directorilor din HIDROELECTRICA, în frunte cu Traian Oprea, director general, Carmen Marin, director relaţii internaţionale, şi Vespasian Croitoru, director investiţii. Ei bine, abia acum urmează adevărata surpriză: în 2002, HIDROELECTRICA a achiziţionat 10% din acţiunile ISPH. Ceea ce înseamnă că statul a redevenit proprietar în această firmă privată. Iar licitaţia a însemnat, de fapt, că HIDROELECTRICA a vândut HIDROELECTRICII nişte hidrocentrale. Deşi câştigător, lui ENERGY nu i s-a adjudecat victoria pentru că, aşa cum a explicat public directorul Oprea, a oferit o sumă mai mică decât cea de strigare. Asta în timp ce ISPH a câştigat cu o ofertă de 58 de miliarde de lei pentru hidrocentralele care costau 98 de miliarde. Cu alte cuvinte, Oprea a fost de acord să-i vândă lui Oprea hidrocentralele la jumătate din valoare. În atari condiţii, ne aşteptăm ca, în sfârşit, PNA-ul să atace curajos dosarul Băsescu.

mircea_toma@catavencu.ro

Mircea Toma cerca di capire

● cum de şi-a permis Parlamentul Italiei să discute despre o afacere dubioasă din România fără acordul domnului Năstase, mare amator de îngheţată italiană; ● uite, ministrului Gabriel Oprea nu şi-au permis nici măcar să-i ceară denunţul, pardon, declaraţia de avere; ● în timp ce declaraţia lui Mischie va trebui să includă, pe lângă alte case, şi o celulă; în ce-l priveşte pe Dan Ioan Popescu, continuăm noi să-i publicăm declaraţia de jaf.

Alteţa voastră, Sire... Îmi daţi voie să-ţi zic Charles?... Deci, dragă Charlie, te înţeleg: ai şi tu o vîrstă, aştepţi de-atîţia ani să fii şef al statului, dar maică-ta nu se-ndură să plece de la putere. Vezi, aici e în primul rînd vina sistemului vostru perimat, monarhic: pe un preşedinte poţi să-l mai împuşti, dar în mama îţi vine greu să tragi!

Prinţul Charles, a cărui fostă soţie a decedat în urma loviriii de un parapet la Paris, şi Regina Mamă-Mare Iliescu, ai cărui părinţi au pierit înaintea impactului cu un zid la Tîrgovişte

Hai noroc, vecine! Dom'le, habar n-ai cît mă bucur că s-a mutat Băsescu din blocul nostru! Ştii de cînd nu-l mai înghiţeam? De cînd a venit cu sloganul ăla: „Vin la Primărie“. Cum, nenică, de ce „vin“? Adică o ţuiculiţă, o vodculiţă nu e mai bune? Părerea mea!
NICOLAE VACAROIU
ADRIAN NASTASE

Nicolae Văcăroiu propunîndu-i lui Adrian Năstase cum să împartă apartamentul lui Băsescu: o cameră pentru tablouri, o cameră pentru damigene şi celelalte pentru sacii cu bani. Şi, cînd le-o fi mai rău, ca acum să le fie!

Vai, domnu' Băsescu, n-aş fi crezut că v-au mai rămas cerşetori rromâni în Bucureşti. Ce e drept, sînt foarte capabili, recunosc: la noi au venit atît de bine pregătiţi încît, deşi foarte mulţi au reuşit fără loc, au lăsat o impresie de neuitat şi nişte oameni plîngînd şi acum după portofele.

Traian Băsescu, uşor derutat de cazul Geoană, l-a bănuit pentru o clipă şi pe primarul Vienei că e trimis să candideze la Capitală

Haoleo, mînca-v-aş, e nasol! Ne-a mardit gaborii de ne-a omorît doar pentru că n-a vrut oamenii mei să voteazâ cu Pedeseu'! Şi ne-a zis că are ei grije de noi... Păi, decît să are ei grije de noi, mai bine avem sînguri. Sfîrfilică, stinge, tată, ţigarea, ia-l pe frac-tu' Banderas, înhămaţi caii, puneţi covilitiru', legaţi-o şi pă Lesii de căruţă şi hai, tată, la icleriştii din Jărmania, pînă nu ne trimite pesediştii la Bug.

Fotodocument: rromi democrătari din Medgidia, revoltaţi de ţigăneala trupelor de represiune din subordinea bulibaşelor PSD

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Campanie electorală, normală şi orală

Încă un obsedat sexual la *Big Brother:* Fily se laudă că a participat la orgii sexuale. Dom'le, concurenţii ăştia parcă au intrat în campanie electorală. Mîine-poimîine o să vină unu' să ne promită că va face sex pentru toţi bucureştenii şi că va astupa toate găurile din casă!

E bun un cîine la masa omului

Rocsana Marcu vrea un baby-sitter pentru cîinii ei. Dacă tot taie frunză la cîini pe banca de rezerve, cică s-ar băga Mutu. Care i-ar fi transmis Rocsanei că ar fi onorat să-i alerge javrele prin parc, ca să mai slăbească puţin şi ele.

Evrei să facem un gheşeft?

Înainte de naşterea băieţelului ei, Mihaela Rădulescu va trece la religia mozaică. Ca viitoare evreică întreprinzătoare, Mihaela ar putea începe cîteva afaceri şi mai profitabile: să-i vîndă lui Elan Porsche-ul primit cadou de la el sau să-şi schimbe silicoanele o dată pe an, ca să le vîndă şi să-şi recupereze banii.

Pe culmile mitomaniei

Într-un interviu acordat *Jurnalului Naţional*, Delia Matache a mărturisit: „Sînt mincinoasă de fel". Apoi a precizat că ultima carte pe care a citit-o e una de Emil Cioran. Hm, mă mir că nu i-a spus nimeni pînă acum adevărul: anume că nu Cioran a scris „Capra cu trei iezi", ci Constantin Noica.

Aş vrea săpun gelul pe tine!

Pentru 12.000 de parai, Nicoleta Luciu face reclamă unui gel de duş. Suma mi se pare exagerată, dacă mă gîndesc cît gel din rezerva de protocol a firmei a consumat Nicoleta la filmări doar ca să se spele pe sîni!

Geamantan cu trei arome

Cătălin Botezatu şi-a deschis un restaurant cu specific chinezesc. Bună idee, e plin complexul „Europa" de potenţiali clienţi. Ca atare, Botezatu va lansa, în cinstea evenimentului, şi o colecţie de geamantane care să le vină turnate chinezilor care ies noaptea tîrziu de la restaurant.

Miraşela Rădulescu

muzeul figuranţilor de ceară

Poarta conversaţiei

Mădălin Voicu a lansat, mînca-ţi-aş, un album de cîntece ţigăneşti de of şi de haoleu. Un taraf de ţigani foarte bine spălaţi a asigurat fundalul sonor al lansării mişto de la Sala Rondă a Intercontinentalului şi, dacă ar fi existat aşa ceva, oaspeţilor li s-ar fi dat să halească specialităţi culinare ţigăneşti. Alessandra Stoicescu s-a declarat efectiv o mare admiratoare a muzicii ţigăneşti şi a achiziţionat pe loc albumul lui Voicu. Adriana Bahmuţeanu a sosit tîrziu, bălăngănind drastic o gentuţă nevinovată. Ovidiu Lipan Ţăndărică a venit, a fredonat şi a plecat, nu înainte de a-i strecura în pălmuţa dreaptă portarului de la Inter o hîrtie de 500.000. Gestul ne-a mirat foarte, dar nici nu ne dezmeticiserăm din uimire cînd i-am văzut pe Cornel Dinu şi Gino Iorgulescu oferind pe blat aceluiaşi portar norocos o hîrtie de un milion. Şi fiindcă mintea noastră-n gîndul ei n-a putut găsi nici o explicaţie legală acestei generozităţi cvasi-deşănţate de care beneficiază omul care deschide uşa şi închide ochii, nu ne-a rămas decît să înjurăm clipa naşparlie cînd am spus mucles unei meserii minunate şi am ales-o pe aceea în care doar ne minunăm.

Ţigarete pentru fete

Primul magazin Davidoff din ţară, o tutungerie de lux destinată celor dedulciţi la arome fine şi scumpe, nu s-a deschis oficial fără un program literar-artistic efectuat de cîţiva talentaţi ai patriei. Printre Mălinele Olinescu şi Mihaii Constantinescu s-a remarcat, printr-un discurs special, Luminiţa Anghel. Între două piese, fosta nevastă a lui Marcel Puşcaş a ochit un grup de fete care stăteau şi adulmecau tutun şi a răcnit la ele: „Nu ştiţi că tutunul dăunează grav sănătăţii? Haideţi să dansaţi cu mine!". Şi după ce frunzuliţele de tutun din trabucurile de pe rafturi s-au creponat de nervi auzind-o, Luminiţa Anghel a continuat să vorbească: „Tu cîţi ani ai?", a interogat un pui zgribulit de hostesă. „Şaisprezece", a mărturisit cu glas tare minora care pînă atunci slujise contra cost şi contra legii cauza ţigărilor de foi. Iar organizatorii parangheliei şi-au jurat ca de acum înainte să interzică prin contract cîntăreţilor să glăsuiască altceva decît textele cîntecelor.

Vă drog frumos

„Milionarii sunt nefericiţi", a decretat Jojo la întoarcerea ei din Monaco, unde, susţine ea, a dat numai peste chipuri posace şi înverzite de necaz. În schimb, e convinsă că aceia care se dedică unei cauze nobile au şanse babane la fericire. Acesta este şi motivul pentru care fata şi-a tocit flecurile de la papucei bătînd lumea împreună cu un producător belgian care realizează un documentar despre consumul de droguri. Jojo ştie acum pe dinafară care e deosebirea dintre cocaină şi heroină, cum se consumă marijuana şi cum se hăpăie ecstasy, şi povesteşte tuturor celor care, de fapt, vor să i se holbeze în decolteu în cît timp dă dependenţă un drog faţă de altul şi ce cantităţi sînt mortale. Iar atunci cînd ziariştii o întreabă ce iubit are, blonda răspunde că amorul e un drog periculos.

Sinceritate, iubirea mea

După ce iniţial au avut un puseu de sinceritate, Nicoleta, noua blondă de la Hi-Q, şi Mihai, vechiul şaten al aceleiaşi trupe, au decis să declare presei că nu, nu, nu, nu sînt îmbîrligaţi amoros, sentimental şi erotic, aşa cum părea iniţial. Procedura are ca scop creşterea popularităţii trupei prin ademenirea cît mai multor fani care să creadă că, la o adică sau la două adici, ar putea avea şanse la inima liberă a idolilor lor. Numai că idila dintre cei doi nu s-a terminat o dată cu declaraţiile oficiale. Prin culise, Nicoleta întinde mînuţa lacomă şi mîngîie cîte-un umăr slăbănog de Mihai care, la rîndul lui, cum prinde cîte-o clipă de nesupraveghere, mîngîie în fugă insulţa de piele dintre tricoul mulat şi blugii fetei, aşa, într-un gest pur colegial.

Imnul PD-ului a intrat în PSD

Mai ţineţi minte melodia „Omul bun şi pomul copt"? Corect: de la alegerile din '96, cînd Petre Roman încă mai însemna ceva pentru pensionarele de la APACA, iar Mircea Rusu, zis şi Mircea Rusu Band, cînta imnul PD-ului. Au trecut de atunci cîţiva ani, nişte miliarde de parai prin conturi, încă un mandat al lui nea Nelu, iar oamenii s-au schimbat: Petre Roman s-a dus la sala de Forţă Democrată, în locul său s-a cocoţat Băsescu şi, ca să înţelegeţi odată de ce pomenim aici de „Omul bun şi pomul copt", Mircea Rusu s-a înscris în PSD! Adică omul care a dus PD-ul la toate botezurile, tăierile de moţ şi petrecerile de pensionare a trecut cu chitară cu tot la duşmanul de moarte al democraţilor. Deja s-au certat un pic pe bani, pe drepturi de autor, iar dacă se enervează ăştia de la PSD, o să ajungă să fure cîteva note din portativ, doar ca să nu mai cînte democraţii imnul care i-a făcut celebri pînă la ultimele tarabe cu casete-pirat. Pînă la urmă, credem că ar fi timpul să se refacă acum Convenţia Democrată şi să-l atragă pe Mircea Rusu: cheia sol e la tine.

Veninul şi cînepa

Domnu'
Ţăndărică, nai kadea bipharo te laşaras kadea zan (nu va fi uşor să rezolvăm această problemă). Chiar aşa, să furaţi din repertoriul nostru, ca ţiganii? Păi, mangă tumengă iertimos (vă rog să mă iertaţi), da' dacă ţiganii vă fura şi ei mobilul ăla mişto Nokia, de acu' doi ani, cînd v-aţi îmbătat la Festivalul „George Enescu"? Hai, că oricum era de căcat displayu' şi nici nu-i mergea tasta „diez"!

Ovidiu Lipan-Ţăndărică de la formaţia Pasărea „Phoenix" şi Mădălin Voicu de la altă pasăre, mai dăunătoare

O-zone a intrat în galeria micilor artişti ai penarului

Fenomenul „Dragostea din tei" nu mai are nevoie de nici o subtitrare. El îşi prezintă singur iubirea, fericirea prin toată Europa: „Alo, io sono Picasso, je suis un garçon vaillant" sau, cum s-ar traduce în limba germană, „Ma-ia-hii, ma-ia-huuu". Moldovenii au cucerit Europa. Raionul Dubăsari a intrat în NATO. E drept că ziariştii francezi sînt convinşi că băieţii voinici de la O-zone sînt homosexuali (adevărul e că şi mie mi se părea ceva ciudat la ei, în afară de pantalonii strîmţi, cămăşile roz şi vocile catifelate). Nu ne interesează: trupa are succes, nu-mi răspunzi la esemes, iar melodia „Porque Lloran Las Guitarras" va deveni, se pare, un hit mai tare decît „Pourquoi Pleurent Les Guitares". Sau invers.

Tocmai de aceea, ceea ce am văzut pe site-ul Fan-clubului O-zone din Buzău (www.o-zone-fanclub.as.ro) ni se pare demn de semnalat cu acest prilej european. Aici am găsit nu numai versuri, traduceri, poze din marile capitale ale lumii cu Arsenie, „Dan Bălan şi un prieten" sau direct cu Picasso. Dar mai ales o amplă colecţie de desene (din perioada albastră a trimestrului al III-lea, clasa a IV-a şi nu numai) cu artiştii moldoveni ai dance-ului! Cînd vezi că dragostea de trupă îmbracă, de la cele mai fragede vîrste, asemenea forme picturale, începi să te întrebi ce se întîmplă, în realitate, la orele de matematică. Probabil că toţi copiii rezolvă probleme cu onorarii şi calculează cîţi bani or să le trebuiască, prin clasa a XII-a, ca să se facă vedete.

Domnişoarele din Milion

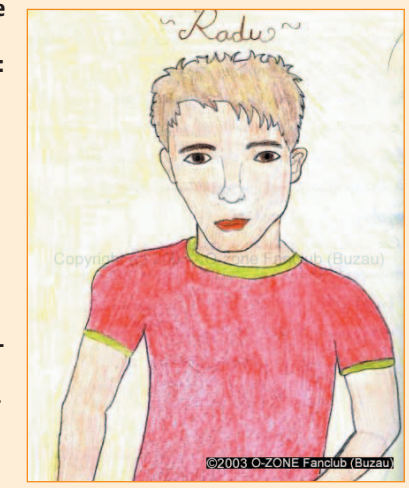

Localul bălan

Danke (mulţumesc), Ianke şi Kadîr

Dacă într-o zi vă arde buza după un local cu specific italienesc, n-aveţi decît să reintroduceţi ţigara în gură cu capătul corect şi apoi să vizitaţi restaurantul ***Belluno.*** Cum se ajunge? Păi, e simplu: mai întîi se ia autobuzul 783 pînă la Aeroportul Otopeni, de unde se ia prima cursă cu destinaţia Berlin, respectiv Kaethe-Kollwitz Platz, un fel de „Autostrada de vară" – Lipscani a capitalei Germaniei. Da, stimaţi cititori, dacă vă vine să credeţi, vorbim aici despre un local cu specific italienesc aflat în Germania. Ce dracu' ne-a apucat? Păi, ce vreţi să facem dacă, din comoditate, Bursucul Gastric care era de serviciu săptămîna trecută a servit masa numai acasă, în familie? Doar n-o să stăm să vă prezentăm meniuri formate din brînză cu ceapă verde şi cu roşii de seră fără gust sau zacuscă de la conservă. Revenim deci, dacă vă mai interesează, la restaurantul *Belluno.* E drept că, din cauza preţurilor destul de piperate, mare lucru nu poţi comanda. Trebuie să ne înţelegeţi: tocmai ce aţi cheltuit 330 de euro pentru drumul pînă aici. Merge o porţie de spaghete pe la 7 euro, o pizza medie – 6 euro şi o plăcintă cu brînză şi stafide – 2,50 euro. La sfîrşit se pot încerca pe rînd berile nemţeşti. Să dai cu tunul şi nu recunoşti în meniu un Schllosgold, un Heineken, o Stella, un Becks. Numai denumiri îmbîrligate desemnînd lichide cu aspect tulbure, blonde sau brune, însă extrem de gustoase şi care-ţi scot din buzunar între 3 euro (doză mică) şi 5 euro (doza mare sau halba). Să vă mai spunem că la masa de alături stăteau de vorbă absolut civilizat un punker nazist cu ace în sprîncene şi o doamnă onorabilă care i-ar fi putut fi mamă, dacă nu profă de filosofie la facultate. Sau că muzica din difuzoare era dată în surdină şi că toaleta arăta de parcă era biroul lui Mr Proper.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

- *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*
- *ieftin ca braga; caută-te-n buzunar înainte de a intra; e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de ris; numai dacă te invită cineva care plăteşte.*
- *poţi să şi adormi; curăţel; ai grijă pe unde păşeşti; n-ai putea să mai rabzi?*

Cosarele hardcore

Hienă de la Animal X e combinat cu fiica lui Bobic de la Animal PSD

Nu e întîmplător că Animal X și Cristiana Răduță cîntă în campania PSD. E clar că asta așteaptă electoratul social-democrat de la integrarea europeană: „Amor, amor, la tine-n dormitor". Pe de altă parte, e limpede că versurile trupei Animal X – „E pustiu fără tine, fără tine (...) / Știi foarte bine / Fără tine viața mea n-are nici un sens" – conțin un mesaj subliminal drag partidului de guvernămînt: Adrian Năstase este indispensabil.

Acum, că am lămurit-o și p-asta, e cazul să ne întrebăm de ce au acceptat ei, artiștii, să cînte, în afară de bani. Deci pentru Cristiana e simplu: e nevasta lui Bobic*, doar n-o să voteze ea împotriva familiei, cu PNL. Pentru animalele alea vopsite-n cap, iar e simplu: ei lucrează la Casa de producție „Music & Music" și, chiar dacă le și face plăcere, execută un ordin direct al boss-ului (pe care *Ziua* l-a numit „Misteriosul domn Costel"). Doar pentru numitul Hienă (Șerban Copot) lucrurile se complică puțin, din punct de vedere sentimental și chiar al standardului de viață artistică. Asta pentru că, drăguț de tot, animalul Hienă este, de ceva timp, iubitul gazelei Cătălina Bobic, fiica mai mică, de 19 anișori, a versatilului om de afaceri. Cătălina, după cum v-ați imaginat, nu duce lipsă de nimic în viață, nu numai de gologani și iubit: deocamdată, ea e plecată la niște studii (facultate or something like that) și cumpărături, la Londra. Iar în momentele în care ea vine, cu inima fremătînd, în țară, ta-su are grijă ca puiuțul să se simtă bine în orice situație, la orice viteză. Tocmai din acest motiv, galantonul de Bobic l-a cadorisit in extenso pe Hienă cu un Chrysler Grand Cherokee. Ceva deosebit, solid, de familie. Cum ar fi bine să fie și gîndurile de visitor ale lui Șerban, dacă ține la sănătatea lui. Că de restul casei de piatră se ocupă tata Bobic, că doar nu de florile mărului s-a băgat în atîtea combinații abisale și campanii electorale.

*Cine este Costel Bobic și mai ales cu cine

Despre misteriosul soț al Cristianei Răduță legenda spune că a fost ofițer de miliție (sau Secu?). După Revoluție, a intrat, prin metode specifice, în lumea bună a băncilor. A fost consilier la Bancorex, de unde, mirosind că se scufundă șandramaua, a plecat în 1995 cu un camion de documente la Sorin Roșca Stănescu, punîndu-se sub înaltul protectorat al ziarului *Ziua.* Apoi a mers, informat, pe mîna Convenției. În 1996, după alegeri, a primit cadou un sediu central, pe Schitu Măgureanu, unde desfășura niște activități misterioase, de lobby și trafic de influență și altele. Mă rog. Avea drept consilieri doi generali SRI. Fiind, care va să zică, om știutor și bun la toate, Costel Bobic a mirosit care-i treaba la alegerile din 2000 și s-a întors împotriva CDR. După victorie, PSD l-a luat în brațe și acolo îl regăsiți și azi. Printre puținele afaceri care i se pot atribui (vă imaginați și singuri, dragi prieteni, de ce) se numără Casa de producție „Music & Music", care i-a lansat pe 3rei Sud Est, Animal X și Cristiana Răduță, și un parteneriat la vedere cu Cristian Burci, în afacerea de partid Prima TV. Anul trecut, numele lui Bobic a fost implicat, nu întîmplător, în epopeea țigărilor lui Gheorghe.

Animal du siècle

Bună seara, Făurei! Hai, toată lumea mîinile sus, mîinile sus am zis! Ho, rîndu' de pesediști din față, n-o luați așa la fugă, n-a venit nimeni să vă aresteze pentru tot ce-ați furat ca să faceți concertul ăsta de spălat bani!

Cristiana Răduță, o vedetă XXX care-a trecut de la revista unde-a pozat în fundul gol la partidul care-a lăsat România în curul gol

Cristiana Răduță arată PSDa alegătorilor

Pe data nefastă de 13 mai, la Buzău, Cristiana Răduță, Animal X și celelalte trupe ale trustului 3rei Sud-Est s-au ocupat de campania PSD-ului. Sub titulatura de „Turneul învingătorilor", Cristiana (informează Mediafax) a determinat un lanț de leșinuri în rîndul auditoriului, format, probabil, dintr-o masă de pensionari care n-au mai văzut un buric gol de la ultima rochie a Andreei Marin. Și nu numai că Răduță și-a etalat buricul, dar, după cum se vede și din fotografie, a avut grijă să arate unde îl doare pe partidul de guvernămînt de populație. Oricum, ni s-a părut amuzant că PSD-ul a ales să fie reprezentat de un grup de tineri cu nume de animale, și aici ne referim în special la cei porecliți Hienă și Șopîrlă. Așa că le zicem noi: „Munciți, Vierme!".

Turneul împingătorilor

De la fereastră se admiră juisajul

Ceea ce vedeți în poza alăturată sînt niște simple ferestre. Porumbeii îndrăgostiți sînt de decor. Uitați-vă bine la ele, voyeuriștilor: dincolo de aceste geamuri s-au petrecut multe partide de sex, cu mai mulți fotbaliști și o singură păsărică. Știu ei mai bine: Chivu, Mutu, Aliuță și alți clienți ai Laurei Andreșan, care nu era acasă cînd am făcut noi poza. Altminteri ne-ar fi arătat și nouă ceva, măcar fundul, dacă nu cumva un instalator negru, ceva, scos de sub chiuvetă la momentul oportun. Noi atîta am avut de pozat, că doar, ce dracu', n-am absolvit școala profesională de paparazzi. Vă mai reținem doar cîteva minute, cît să vă dăm adresa exactă a ferestrelor (Calea Călărași, nr. 300, bl. S22, et. 7), ca nu cumva să dați pe-acolo, că e pericol de șancru & expunere indecentă în ziare de scandal. Și să vă spunem c-am văzut și noi pozele alea din *Atac,* cu „Guriță" Contra pe felie. Vreți să știți părerea noastră? După un seminar ad-hoc pe teme de șarf și teleobiective, noi am ajuns la concluzia că, date fiind unghiurile de expunere și penetrare, e imposibil să nu fi fost o cameră video, două, maximum cinci, pitite prin ficușii din sufrageria Laurei. Sau măcar la ea în chiloți, că oricum i-a scos repede și i-a aruncat strategic, pe lustră.

Atac la matroană

P.S. Ca fapt divers: apartamentul în care – în ordinea priorităților – face sex și locuiește Laura Andreșan este exact ăla pe care l-a pus la bătaie Ciocolata „Poiana", cu ocazia unui concurs național. Domnul care l-a cîștigat l-a închiriat apoi Laurei, o mare amatoare de batoane dulci, cu lapte.

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

Campania televizată PSD, sub genericul

„A. Năstase și poporul, prompterul și tricolorul"

● Nu știu la ce dracu' vă așteptați, dar să știți că și „Vip-u' de la cablu" a intrat pînă-n gît în campanie electorală. Și să mă scuzați că sînt nervos. Dar – ce pana mea! – cum să nu-ți ieși din pepeni cînd trebuie să scrii astfel de lucruri triste, fără de umor?! Uă! Jos PSD! Sînt sigur că o să mă înțelegeți, iată despre ce e vorba: îl știți pe Adrian Bucur de la Prima TV? Băiatul acela brunețel, drăguțel, care prezenta

emisiunea de știri *Focus Plus* de la ora 22,00? Ei bine, băiatul ăsta *(foto)* nevinovat (care tocmai mi-a devenit simpatic) a fost recent retrogradat. La matinal, deocamdată. Dar vestea proastă e că tocmai i se pregătește-n șuturi debarcarea, motiv pentru care omul știe și își caută deja de lucru. Motivul? Adrian obișnuia să realizeze, în paralel cu știrile, revista presei care se difuza după *Focus Plus.* Unde, firesc, intrau fel de fel de ziare și, cum e și normal într-o mică parte a presei, prime pagini cu titluri mari, anti-PSD. Normal că lui Manivelu', zis și „Mitrea Plus", nu i-a picat bine chestia asta la burdihan, deci realizatorul și-a luat-o urgent în freză. Asta ca să înțeleagă odată și fraierul ăsta de Bucur a cui e televiziunea lui Burci și ce trebuie să intre ca să iasă PSD-ul. Cum spuneam: uuuuă! Pe ei, pe mama lor!

● În exact aceeași ordine de idei: la Realitatea TV se întîmplă chestii și mai penale, care amintesc nu numai de epoca depășirilor de plan la producția de orzoiacă pe hectar, dar mai ales de *Telejurnalul* lui Paul Șoloc în general. Scribii care redactează aici știrile zilei au fost atent avertizați ca nu cumva să tasteze, din greșeală, neologisme care, în campanie, le-ar putea face efectiv rău și lor, și partidului. Gen „protest", „grevă", „corupție", „baroni". În rest, despre opoziție se poate redacta oricum, dar de preferat ar fi alături de cuvinte ca „rahat", „bandiți", „dușmani ai poporului". Nu m-ar mira ca, pe viitor, să se bage și reguli noi, pentru „prezidențiale": numele lui Adrian Năstase nu se poate despărți în silabe, iar sintagma „președintele partidului" se scrie numai cu P mare. Cu P mare de la „Patrie" și „Popor", la ce vă gîndeați?

Crima TV

Ne așteaptă timpuri noi, cu ei și-ai lor

Artan *vs.* Geoană, Omul Nou al partidului

Cel supranumit „Everestul rock-ului românesc" (l-am numit, firesc, pe Artan, zis și Adrian Pleșca) ne-a făcut, luni, o vizită la redacție. De ce a urcat el pînă la noi, la etajul 6? Pentru a lămuri, sau cam așa ceva, o chestiune de interes național, privind o trupă tare (Partizan) și un candidat despre care nu putem spune același lucru (Geoană).

Fotodocument: Artan de la Partizan, în Biroul de Investigații al *Academiei Cațavencu.* În fundal, Carpații României pesediste, unde, după alegerile din noiembrie, Artan și partizanii lui or să fugă pentru a fonda „Rezistența rock din munți".

Cică facem noi imnul PSD de la locale, adică pentru Geoană, așa scrie într-un ziar despre formația noastră, Partizan.
N-ar fi prima dată cînd eu, Artan, m-aș înrola în plină campanie politică. În anii '80, Timpuri Noi era jumătate muzică și jumătate politică. Puțini mai știu de acea perioadă underground, dar și mai puțini au auzit de buclucul teribil în care am intrat, ca niște partizani demascați, cu partidu' și Securitatea pe cap, de izolarea ce a urmat pentru Timpuri Noi, artiști *non grata.* Pe urmă, în '90, dintr-o dată „Perfect" și suita de piese cu nume de fete și de băieți mă propulsează pe mine, Artan, din bufonul clasei, dintr-un artist de la „secret", într-un lider important de opinie care dădeam din gură și din mîini de făceam cu „stadioanele" ce voiam eu cu ele… Ei, și pe urmă, în anii 2000 apare Partizan, ca un fel de Timpuri Noi ingenuu și sarcastic, tembel și inteligent, trist și vesel, care nu pune preț pe modă, ci pe modern și cultivă cu drag tot ce neglijează turmele aflate în marșul lor neatent.

…Dar să aud eu că e nevoie de noi pentru campania PSD, că facem noi și dregem ?! Aste lucruri chiar că sînt măgulitoare. Înseamnă că pentru așa treabă serioasă este nevoie de artiști serioși, artiști majori ai timpurilor noastre care să transfere credibilitate.
…Dacă mi-e frică să nu-mi terfelesc imaginea? Păi, cînd am fost eu „imagine"? Eu vă spun că totdeauna am fost originalul.
…Oricum, în două-trei săptămîni va ieși la iveală și marele răspuns la această întrebare pitică și rea: face Partizan imnul sau nu-l face?

Artan

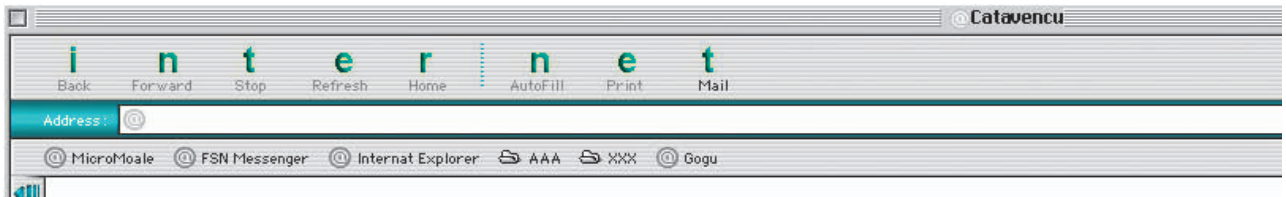
Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Crack-ul, broasca și o știucă

Nu știu dacă fac bine ce fac, de-aia o să vă întreb pe voi... Știu un site care ar putea fi extrem de util pasionaților de jocuri, însă nu știu dacă e bine să-l recomand aici. Se numește **www.megagames.com** și are pe el de toate, începînd cu versiunile demo ale ultimelor jocuri apărute, patch-uri, movie-trailer-uri, cheat-uri, preview-uri, și terminînd cu știri și screenshot-uri. Problema e că, sub acoperirea „Game Fixes“, site-ul conține și niscai chestii de tip *warez*. Mai exact, *crack*-uri. ...Ups, am zis cuvîntul ăla ilegal cu „c“! Deaici se aprovizionează în principal cei care, odată ce și-au cumpărat un joc, vor să-l împrumute și prietenilor, păstrînd totuși posibilitatea de a-l juca în continuare pe calculatorul pe care și l-au instalat, fără ca aplicația să mai ceară prezența CD-ului în unitate. Șmecheria se numește „no-CD crack“ sau „back-up CD“, iar secțiunea „Game Fixes“ a lui MegaGames e plină de așa ceva. După download, file-ul respectiv se dezarhivează (se recomandă și o scanare cu un antivirus) și se *overwrite* cu *copy/paste* în rădăcina jocului respectiv. Dacă vi se pare interesant, o să vi-l recomand data viitoare.

Ogrish cu lapte

Săptămîna trecută un grup de știri cu violuri, bătăi și accidente de mașină ne-au scris pe adresa de e-mail a redacției și au amenințat că își întrerup activitatea în semn de protest. Cică difuzarea în continuu la toate jurnalele a imaginilor cu prizonierul american executat de irakieni le cam ia sîngele... ăstaaa, pîinea de la gură! Într-adevăr, și noi sîntem împotriva acestor imagini difuzate la televizor. Cel puțin împotriva acelora cu mult *blur* și la o rezoluție atît de proastă. Astfel, cei care n-ar trebui să le vadă capătă traume serioase, iar ceilalți, care țin morțiș să vadă, sînt frustrați de lipsa de calitate a filmului. Pentru aceștia din urmă există site-ul... atenție, acum vorbesc foarte serios, am pus bulina cu 18!... **www.ogrish.com**.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

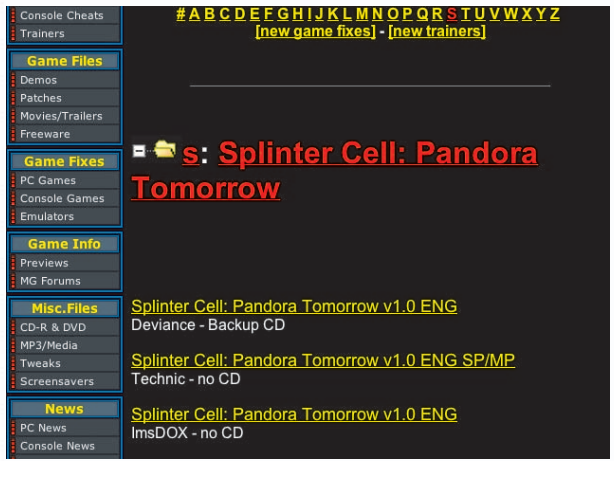

ogrish.com
can you handle life?
Action
Partners
Dirty
Advertise
Yes, we have the American beheading video showing civilian Nick Berg beheaded by extremist islamic militants linked to Al-Qaeda (Abu Musab al-Zarqawi is the chief suspect) This execution clip is extremely violent and shows Nicholas Berg, the murdered contractor, being killed in Iraq by cold-blooded terrorists. Be forewarned: the scene is graphic, bloody, and disturbing as he is executed.
DOWNLOAD HERE (Right Click, then Save Target As)
Just like all the other uncensored videos and images previously posted, we feel that it is important to show what the human race is capable of in all its uncensored form. We don't MAKE you watch the footage, we just give you the choice. This is the world we're living in right now, sad but true....Can you handle life?
Ogrish.com is always looking for new fresh videos and images. Please send all your exclusive uncensored war,medical,forensic,crime etc material to contact@ogrish.com
Our Uncensored Footage Archive can be found HERE
Below are some recent attachments (5-14-2004):
Autopsy on middle-aged woman, VIEW ATTACHMENT: #1 #2 #3 #4
Gangster killed under wheels of truck, VIEW ATTACHMENT: #1 #2 #3 #4

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Sunt un sclav și voi fi întotdeauna un sclav al vanității. Ca orice om, de altfel. De aceea aș vrea ca istoria și umanitatea să-și amintească numele meu peste secole. M-am gîndit deja, trebuie să fac o faptă măreață, un eroism neașteptat, orice mi-ar pune numele în manualele de istorie. M-aș mulțumi să fie dat numele meu unei străzi cu castani înalți și case frumoase. Până una-alta, am trimis o scrisoare la Agenția Americană de Meteorologie și i-am rugat să dea numele meu unui uragan și de atunci mă uit în fiecare zi pe www.nhc.noaa.gov/aboutnames.shtml să văd dacă i-am convins.**

■ **Există hoți despre ale căror „fapte de vitejie“ nu citim niciodată în ziare. Există bandiți pe care doar pagina 3 din prezenta revistă îi mai dibuiește. Există infractorii-vedetă, abonați permanenți ai jurnalelor de știri. Și mai există acei ghinioniști certați cu legea cărora lucrurile nu le merg așa cum sperau ei să le meargă și despre care citim în *Ghidul Infractorului Nepriceput* de la www.clumsycrooks.com.**

■ **Săptămâna trecută, suplimentul jurnalistic al „Fetei de la pagina 5“, respectiv ziarul *Libertatea,* anunța bucuros primul bărbat însărcinat din lume, un chinez voluntar într-un program senzațional de medicină. Ziarul chiar ne dădea ca dovadă site-ul malepregnancz.com, unde putem observa, culmea, chiar și bătăile de inimă ale bebelușului. Recomandăm colegilor de la *Libertatea,* ca și tuturor credulilor din lume, www.snopes.com, cel mai informat și de încredere site pentru demistificarea și dezvăluirea păcălelilor.**

■ **Vecina de la apartamentul 98 (eu stau la 99, fetelor, admiratoarelor, fanelor, sunați de 3 ori ca să știu că sunteți voi) este profesoară de muzică. O doamnă nesuferită și îngrozitoare, spre deosebire de una din elevele ei la flaut de care am fost îndrăgostit timp de 3 sau 4 zile. Mi-a cântat și mie la flaut și pot să vă spun că era super-talentată. Spre ghinionul meu, s-a certat cu profesoara și nu a mai venit. În schimb, profesoara predă acum vioara unui lungan antipatic. Iar eu, rănit, m-am hotărât să mă răzbun și cânt toată ziua la tobele de la www.kenbrashear.com.**

Net plus ultra

Ai grijă să n-o-ncurch!

În București, vizavi de sediul central al PNȚCD, se găsește prăvălia acestui inventiv domn restaurator. „Nea Burch“, cum i se zice în cartier, sau „Mister Bărcia“, cum îl strigă niște englezi din zonă care știu puțină română, și-a străinizat numele într-un efort interesant de a-și atrage clientelă. Și merge, pentru că sună chiar bine. Așa că, oameni buni, luați exemplu: dacă vă cheamă cumva Gigi Curcea ori Mișu Purcea, să știți că există întotdeauna o soluție onorabilă pentru dumneavoastră în alternativele „George Purch“ sau „Michael Curch“. Și, la o adică, poate să vă cheme și Muchea.

Winston Ciurcil

World Vision are vedenii nasoale

O organizație umanitară mondială, care a comis multe fapte neobișnuit de bune în România, a simțit că nu poate fi acceptată cu adevărat de societatea noastră dacă nu dă cu mucii în fasole. Mucii cu pricina se referă la un iremediabil conflict ideologic între credință și sex. Conflictul își are originea într-o diferență de platformă politică: în timp ce World Vision (WV) este o organizație creștină, sexul nu are nimic sfânt. OK, faptul că timp de mai mulți ani WV a avut inițiative pozitive în zone care nu interferau negativ cu perceptele creștine a făcut ca organizația să fie considerată un motor de progres. Recent, însă, dracul și-a vârât codița între picioarele acestei agreabile călugărițe și a împins-o să intervină agresiv împotriva unei inițiative revoluționare în domeniul educației. Concret, a instigat o ziaristă de la *Evenimentul zilei* să se năpustească orbește împotriva unui program educațional cu adevărat reformator de mentalități. Masturbarea, homosexualitatea, prevenirea sarcinii au devenit, în consecință, inamici declarați ai unui puritanism asumat de una dintre cele mai curajoase publicații din România. Vă invităm să vă exprimați indignarea alături de puritana Simona Gheorghe care comentează programul Ministerului Educației cam așa: „Copiilor li se spune, spre exemplu, că homosexualitatea se încadrează în sfera normalului, că preludiul este o etapă importantă și reprezintă încălzirea pentru sex și că masturbarea a fost practicată cel puțin o dată de către 90% din bărbați și 60% din femei“. Ce ziceți, nu-i așa că informațiile sunt periculoase pentru elevi? (În titlu se precizează că aceste informații pot avea efecte nocive asupra copiilor.) Iată că educația reproducerii devine inamicul nr. 1 al ziaristei intoxicate de dogmatismul obscurantist al World Vision. Faptul că elevii învață despre masturbare, homosexualitate și despre riscurile avortului sunt păcate ale Ministerului Educației. Probabil că ziarista nu știe că alți dușmani de moarte ai World Vision sunt prezervativul și anticoncepționalele; că organizația, așa umanitară cum e, acceptă mai degrabă moartea prin SIDA a păcătoșilor decât cea mai importantă metodă de prevenție a bolii. Așa ajunge omul să se roage în loc să-și pună un prezervativ înainte de futai.

Mircea TOMA

single player împotriva tuturor

Deus Ex 2: Machina de tocat teroriști

Știu că pentru unii dintre voi (care mănîncă *Level* și *X-trem PC* pe pîine) e puțin cam tîrziu să vorbim despre Deus Ex 2: Invisible War. Pe de altă parte, alții – printre care 90% din redacția *Academiei Cațavencu* – habar n-au (și-i doare undeva) ce-i aia FPS, RPG, engine grafic, bump-mapping sau bug, în afară de ăla negru, de bucătărie. Așa că se compensează. Oricum, promit să nu mai vorbesc limbi străine și vă spun, pe șleau, că, de cînd cu Noua Ordine Mondială, nici Deus Ex nu mai e ce-a fost. A fost unul dintre cele mai bune jocuri ale anului 2000, cu – aș scrie eu – un scenariu genial de încîlcit, care mi-a mîncat multe nopți pînă să salvez lumea. Acum, Deus Ex 2 nu prea mai e decît un FPS (pardon!) comercial, bine făcut, portat de pe X-Box, cu un story și un gameplay (sorry, man, what can I do?) mai subțiri, plus niște cerințe de sistem nesimțite.

Bun. Adevărul e că, dacă ai cu ce*, Invisible War arată ca-n filme. Iar filmul ăsta este un SF noir, sîngeros, în toată regula, plecînd de la anatomia futuristă

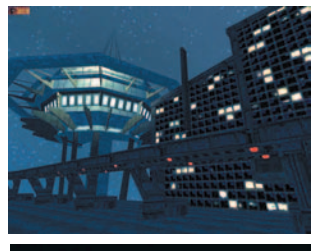

a personajului cu care jucați: Alex D, un proaspăt absolvent al Academiei Tarsus, care pregătește – sună familiar? – agenți antiteroriști. Ah, uitasem să vă zic: sîntem în 2070 (la 20 de ani după evenimentele din Deus Ex 1), anul în care teroriștii distrug conștiincios orașul Chicago (adică pe tot). Cînd lumea e robotizată, oamenii – niște amărăștenі depășiți de situație, iar baronii locali trăiesc în enclave super-tehnologizate, din miezul marilor orașe. Și cînd, dacă dispui de fonduri, poți să-ți bagi la propriu în cap, membre sau schelet ultimele cuceriri ale tehnicii: nano-implanturi (biomoduri), care-ți îmbunătățesc pînă la paranoia și invizibilitate aptitudinile din dotare. Simplu: treaba ta e ca, îndopat cu toate chestiile astea, să-i aștepți după colț p-ăia răi, care dau cu bombe, și să le spargi fața cu shotgun-ul.

În realitate, lumea științifico-fantastică din Invisible War e complexă și nu se poate povesti între două *Dosare Chix* și una bucată *Bursa șpăgilor.* Vei descoperi că nici aici, în calculatorul tău de acasă, nimic nu e ce pare a fi, exact ca-n PSD și *X-Files.* Nici omuleții verzi cu capul mare, de care te lovești spre finalul jocului, și nici măcar mahării ăia pentru care credeai că lucrezi mătăluță cu rocket launcher-ul. Pentru amatorii de conspirații mondiale îmbîrligate, Deus Ex 2: Invisible War va fi deci un deliciu. Dar vă previn: pentru fanii FPS-urilor cinstite, jocul celor de la Eidos se poate dovedi, pe ici, pe colo, prin părțile și bug-urile esențiale, o experiență frustrantă. Ca lunetist călit în toate bătăliile din

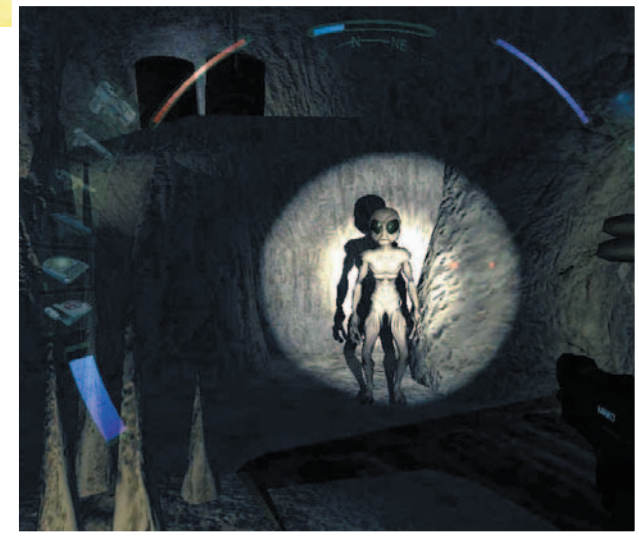

Medal of Honour și Call of Duty, pe mine m-a scos din minți (în afară de placa video Radeon 9800, pe care n-o am) faza aia cu „head shot"-ul. Adică unde-ați mai văzut adversari în uniformă care să cadă lați abia după a treia salvă de plumbi, bine țintită între ochi? Păi, unde se cred căpoșii ăștia din Deus Ex 2? Că acu-mi aduc aminte de Kennedy și de teoria glonțului conspirativ.

Game Ovar

** Cerințe minime: CPU – 1200 MHz; Video – 64 Mb; RAM – 256 Mb. Pentru rezultate satisfăcătoare, înmulțiți totul cu 2.*

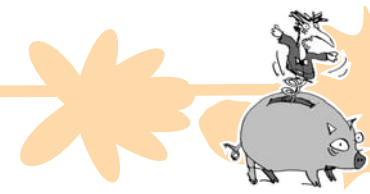

Din nou la cassă

Cu Masca şi fără mască Stimaţi cititori, Yasser ArAPAPS vă roagă cu voce suavă (cel puţin) ca, pe durata lecturării textelor de la această rubrică, să vă lăsaţi telefoanele mobile deschise şi să răspundeţi ori de cîte ori vă sună directorul, soţia sau şoferul personal – vă mulţumesc! Această rugăminte tîmpită nu ar fi fost posibilă dacă, săptămîna aceasta, rubrica „Din nou la cassă" nu şi-ar fi schimbat puţin numele în „Din nou la cassa de bilete". Cum s-a întîmplat una ca asta? Păi, s-a întîmplat că, săptămîna trecută, mai exact luni, 10 mai, Primăria Capitalei a acordat nişte premii pentru oamenii din teatrele bucureştene. Cum, din cauza circului politic, Traian Băsescu ajunge destul de rar la teatru, întocmirea listelor cu premii a căzut în sarcina teatrelor. Cu alte cuvinte, fiecare teatru şi-a numit propriii cîştigători. S-au acordat premii pentru patru categorii: Premiul special tehnică de scenă, Premiul pentru întreaga activitate, Premiul Tînăr Artist şi Premiul de excelenţă. La Teatrul „Masca", al cărui director este deputatul PSD Mihai Mălaimare, s-a întîmplat ceva foarte haios. **Premiul pentru întreaga activitate (în valoare de 30 şi ceva de milioane de lei) a fost cîştigat de domnul George Cristache, şoferul Teatrului „Masca", iar Premiul de excelenţă (de 50 de milioane) l-a luat doamna Anca Florea, regizor artistic şi – surpriză? – soţia directorului şi deputatului Mihai Mălaimare.** Să rîdem? De ce nu?

TAM-TAM la Sfîntu Gheorghe Spre deosebire de şoferul Teatrului „Masca", care ştie pe dinafară toate piesele maşinii sale, Yasser ArAPAPS ştie, mai nou, una şi bună. Că angajaţii Teatrului „Andrei Mureşanu" (TAM) din Sfîntu Gheorghe îi cer directorului acestuia să plece şi să le lase piesele în pace. În continuare, Yasser va face un pas înapoi şi o va lăsa pe regizoarea Theo Herghelegiu să-şi exprime aici indignarea. Theo, ai legătura: „În urma deciziei luate de conducerea TAM de a suspenda spectacolul „**Hothello Latino**" după William Shakespeare pînă la deschiderea stagiunii următoare, îmi declar protestul şi indignarea în legătură cu această hotărîre pe care o consider mult prea nedreaptă şi totodată inexplicabilă. Spectacolul a avut premiera oficială pe 05.02.2004 şi s-a jucat pînă în prezent de maximum 6 ori. Este un proiect cu o distribuţie numeroasă (14 actori) în care s-a investit multă muncă şi este un lucru bine ştiut că toţi interpreţii din acest spectacol îşi doresc să-l joace şi că nu au existat conflicte de lucru între ei care să ducă la dorinţa suspendării sau înghe ţării proiectului. De asemenea, la o capacitate de 80-100 de locuri, spectacolul s-a jucat cu sala plină. Dat fiind numărul mic de reprezentaţii de pînă în prezent, publicul potenţial e departe de a fi fost epuizat. Avînd în vedere cele de mai sus, declar că nu văd nici un motiv obiectiv pe temeiul căruia „Hothello Latino" să fie scos din repertoriul TAM. De aceea susţin că decizia înghe ţării lui este eronată şi că ar fi corect faţă de actorii teatrului şi faţă de publicul spectator din Sf. Gheorghe, şi nu numai, să se revină *urgent* asupra acestei hotărîri şi să se reprogrameze spectacolul." Aţi auzit, domnule director?

Taxa pe urină adăugată Un cititor din Timişoara, nevoit de limitele biologice ale vezicii sale să treacă pe la WC-ul Gării de Nord, ne trimite biletul de intrare care costă, în total, 6.000 de lei. Pe el scrie, după cum vedeţi, că tariful este de 1.140 de lei, ceea ce înseamnă că TVA-ul este de 4.860 de lei, adică reprezintă 426%! S-ar putea să existe un alt raţionament: cei care au pus acest TVA socotesc că oamenii care merg să urineze au băut alcool. Şi cum la alcool adaosul este mare, de ce n-ar fi şi TVA-ul de la ieşirea alcoolului mare?!

Seria B dam 02
Nr. 5701300
Unitatea.....
(denumirea, forma juridică)
Nr. Reg. com./an .....
Nr. înreg. fiscală.....
Sediul.....
(localitatea, strada si numărul)
Contul .....
Banca :.....
BON CU VALOARE FIXĂ
Data... 15.07.1994
Denumirea serviciului:.....
.....
TARIF LEI 1140
T.V.A. .....
TOTAL GENERAL:. 6000
Sistem unitar de inscriere si numerotare asigurat de M. F. si C.N. Imprimeria Nationala S.A.
Aprobat prin O.M.F. nr. 580/1998. Tipărit sub supravegherea C.N. Imprimeria Nationala S.A. cod 6-8-31

Yasser ArAPAPS

Secretar de stat bun la degresat

Agentul care luptă cu preţurile, cel care face ca albul să fie mai alb şi calitatea atît de mare este promotoarea PSD Luminiţa Gheorghiu. Secretar de stat la Autoritatea Naţională pentru Persoanele cu Handicap, această gagică de peste 46 de ani, cu dimensiuni 157-189-1098, cu creionul pe hîrtie aşterne o directivă către toate Consiliile Judeţene. Directiva face reclamă ultimei noutăţi în domeniul menţinerii unei igiene perfecte. E vorba de dezinfectantul GNLD pentru ambiente. Dezinfectantul american este tot ce lipsea din „alinierea României la standardele europene". Şcolită la cursurile de reciclare de partid, secretara de stat e specialistă brusc în „săruri cuaternare de amoniu, în microbicide, în microbi Pioceanici". Doamnei secretar de stat îi mulţumim pentru informaţiile foarte docte, mai ales că se vede cît meticulozitate are în a transcrie ceea ce i-a spus întîmplător reprezentanţa din România a acestui dezinfectant. Doamnei secretar de stat îi mulţumim de asemenea pentru faptul că a ieşit dracului în faţă. Muream handicapaţi, fără să ştim ce inimă de

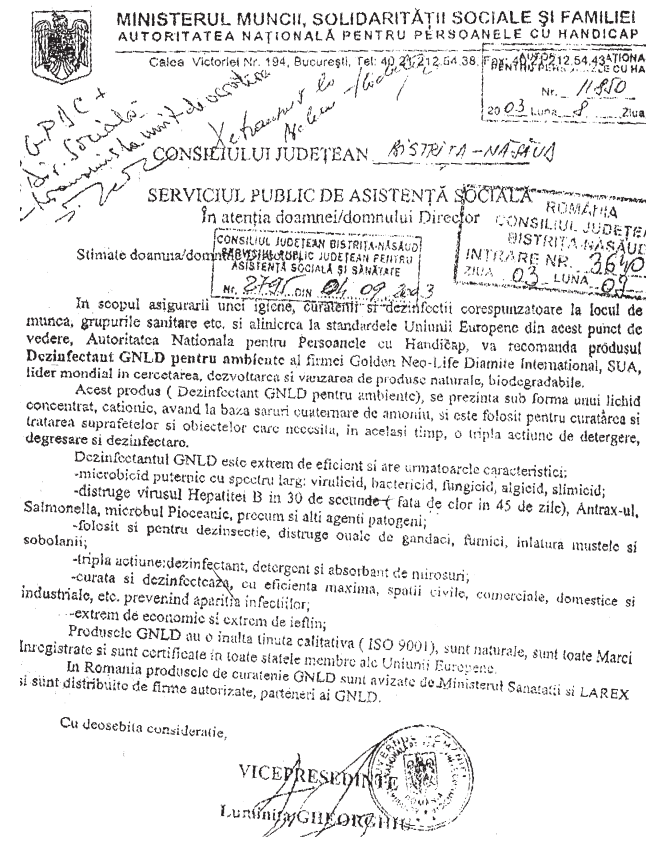
MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂŢII SOCIALE ŞI FAMILIEI
AUTORITATEA NAŢIONALĂ PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP
Calea Victoriei Nr. 194, Bucureşti, Tel: 40 21 212 54 38, Fax: 40 21 212 54 43
CONSILIUL JUDEŢEAN BISTRIŢA-NĂSĂUD
SERVICIUL PUBLIC DE ASISTENŢĂ SOCIALĂ
În atenţia doamnei/domnului Director
Stimate doamnă/domn
In scopul asigurarii unei igiene, curateniii si dezinfectii corespunzatoare la locul de munca, grupurile sanitare etc. si alinierea la standardele Uniunii Europene din acest punct de vedere, Autoritatea Nationala pentru Persoanele cu Handicap, va recomanda produsul **Dezinfectant GNLD pentru ambiente** al firmei Golden Neo-Life Diamite International, SUA, lider mondial in cercetarea, dezvoltarea si vinzarea de produse naturale, biodegradabile.
Acest produs (Dezinfectant GNLD pentru ambiente), se prezinta sub forma unui lichid concentrat, cationic, avand la baza saruri cuaternare de amoniu, si este folosit pentru curatarea si tratarea suprafetelor si obiectelor care necesita, in acelasi timp, o tripla actiune de detergere, degresare si dezinfectare.
Dezinfectantul GNLD este extrem de eficient si are urmatoarele caracteristici:
-microbicid puternic cu spectru larg: virulicid, bactericid, fungicid, algicid, slimicid;
-distruge virusul Hepatitei B in 30 de secunde (fata de clor in 45 de zile), Antrax-ul, Salmonella, microbul Pioceanic, precum si alti agenti patogeni;
-folosit si pentru dezinsectie, distruge ouale de gandaci, furnici, inlatura mustele si sobolanii;
-tripla actiune:dezinfectant, detergent si absorbant de mirosuri;
-curata si dezinfecteaza, cu eficienta maxima, spatii civile, comerciale, domestice si industriale, etc. prevenind aparitia infectiilor;
-extrem de economic si extrem de ieftin;
Produsele GNLD au o inalta tinuta calitativa (ISO 9001), sunt naturale, sunt toate Marci Inregistrate si sunt certificate in toate statele membre ale Uniunii Europene.
In Romania produsele de curatenie GNLD sunt avizate de Ministerul Sanatatii si LAREX si sunt distribuite de firme autorizate, parteneri ai GNLD.
Cu deosebita consideratie,
VICEPREŞEDINTE
Luminiţa GHEORGHIU

publicitar zace într-un supus greşelii şi ordinelor de partid. Mulţumim partidului care a dat asemenea oameni. Mulţumim dezinfectantului că a scos la iveală prospeţimea unui om ce recomandă ţării că ea a luat şpagă.

Eugen ISTODOR

Românul s-a născut prolet

Din timpuri îndepărtate, românul are obiceiul să pună mîna. Dar nu aşa cum îl acuză austriacul crescător de lebede ori neamţul ce pretinde că ar cunoaşte mîna de român ca pe propriile buzunare. Românul e obişnuit mai degrabă să pună mîna pe volan şi piciorul pe ambreiaj decît ranga pe portieră şi jula pe casetofon. Mărturie ne stă poza-document de alături: un român conducînd prin pădure decapotabila de tăiat lemne. E drept că vehiculului îi lipsesc capacele de la roţi şi oglinzile, dar nu-i ce credeţi voi. Aşa arată maşina din construcţie, este făcută special pentru a aspira gagicile cu salopete mulate de la cooperativă. Iar calitatea ei cea mai mare este că nu poţi face sex pe capotă decît ca sport extrem.

Sfinţii muncinici

Țara TVA prost, dar bogat!

Ceva e putred în Craiova și Oltenia nici măcar nu e Danemarca! Spre deosebire de Direcția Generală a Finanțelor Publice din Copenhaga, unde nu știm ce se întîmplă, la DGFP Dolj se întîmplă lucruri foarte nasoale. Un număr de 16 cereri de rambursare de TVA au făcut în bugetul statului o gaură de 290,5 miliarde de lei. Aproape 10 milioane de dolari s-au dus pe AGA Sîmbetei, intrînd adînc în conturile unor șmecheri, dar mai ales în conturile unuia Genică Boerică, prieten cu Ristea Priboi, pentru care rambursările ilegale de TVA sînt un fenomen firesc în natură. Dînd dovadă de o naivitate cel puțin dubioasă, Direcția Finanțelor Dolj a scos 290,5 miliarde din buzunarul nostru și le-a împărțit boierește mai multor firme, dar, în primul rînd, firmelor controlate de Boerică (SC Baril SA – 25,8 miliarde, SC Boerro Internațional SRL – 11,7 miliarde, SC Apolodor Invest SRL – 30 de miliarde). Finanțele doljene nu au verificat realitatea tranzacțiilor sau existența bucurilor pentru care le-au fost solicitate acele rambursări; nu au verificat dacă furnizorii trecuți în acte existau sau nu (de fapt, nu existau!); nu au verificat legalitatea documentelor fiscale prezentate de către firmele care au solicitat rambursările de TVA; au ignorat toate indiciile care arătau limpede că tranzacțiile acelor firme sînt, de fapt, operațiuni de spălare de bani (un cetățean care se prezintă la ghișeul unei bănci cu 100 de miliarde de lei în sacoșă, așa cum s-a prezentat Genică Boerică, nu poate fi suspectat decît de spălare de bani!). Mai mult decît atît, conducerea finanțelor din Dolj a refuzat accesul echipei de control a Curții de Conturi la actele și documentele solicitate. Pentru astfel de lucruri, ministrul Finanțelor Mihai Tănăsescu ar trebui să-și scrie demisia în limba daneză!

Biroul de Investigații

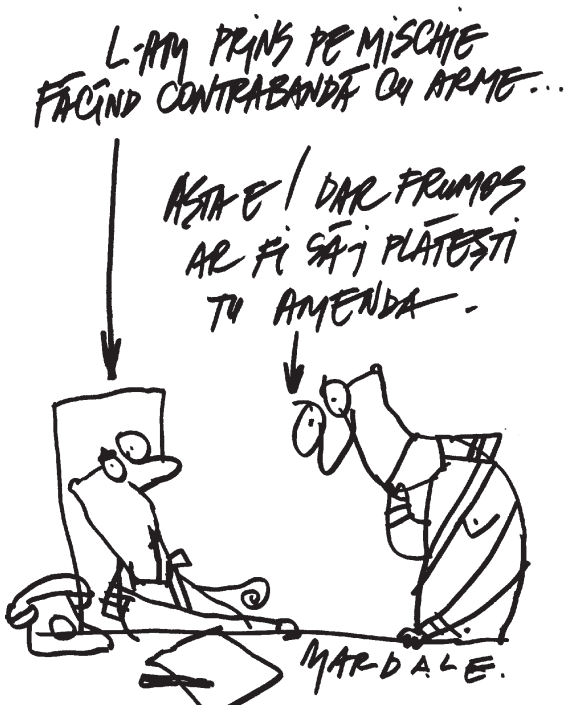

Peticilă, fericitul din Comarnic

E, ce aer bun e în Comarnic! Aici o floare costă 20.000.000 de lei, mărăcinii sînt tot acolo unde echipa de maramureșeni trebuia să-i defrișeze, dar n-a făcut-o. Comarnicul, ce frumos arată cînd serviciul public al consiliului local e trimis la Gîrbova, să-i facă o vilă viceprimarului. Comarnic e un loc de care cu greu te desparți. Fiindcă sînt documente fără tăgadă privind aceste minuni ale lumii. La licitații de copiatoare sau pentru încălzirea centrală a unei școli sînt alese ofertele cu prețul cel mai mare, iar prețurile, nemaiîntîlnit, sînt depășite cu stăruință și abnegație. Comarnic, ce nume de legendă! Repararea unui ARO costă o sută de milioane de lei și el tot pe butuci zace! Oamenii sînt așa de primitori, fiindcă au diplome de facultate în doi ani de la asistentul universitar Ghiocel din Craiova. Dumnezeiesc loc, cu adevărat! Dar probabil că toate acestea niciodată nu ar fi existat cu adevărat, dacă nu ar fi fost viceprimarul Peticilă. Om de o aleasă prețuire pesedistă! Viceprimar al acestei formațiuni de guvernămînt și înrobire a țării. Peticilă, șeful PSD local. Peticilă, candidat PSD la primărie! Nume cu care orice așezare omenească s-ar mîndri, atîta timp cît de patru ani de zile Poliția, PNA-ul, Procuratura, Blănculescu, Ponta, organele cinstite ale acestui stat nu ridică un deget. Peticilă, te iubim, că Comarnicul cinstim!

Eugen ISTODOR

Totul pentru țară, totul pentru mîini și picioare!

Spre deosebire de jucătorii săi de la Steaua, care lucrează mai mult cu picioarele, Gigi Becali se folosește foarte mult de mîini. Cînd numără bani, de exemplu. Sau cînd mănîncă semințe. Sau cînd se uită la ceas. Sau cînd gesticulează la televizor. Sau cînd îi face semne lui Dan Pavel să lase maieutica mai moale. După cum se vede, mîinile sînt foarte importante pentru Gigi Becali. Însă nici picioarele sale nu sînt mai prejos. Picioarele sînt acelea care l-au ajutat pe Gigi să ajungă departe, apăsînd pedala de accelerație a Mercedesului. Picioarele l-au dus pe Gigi la talk-show-uri, și tot picioarele au fost acelea care l-au făcut pe Gigi să se apropie de Dumnezeu. În aceste condiții, nu este de mirare că poza lui Gigi stă în picioare, cu mîinile încrucișate, în vitrina unui salon de cosmetică, manichiură și pedichiură din Măgurele, o localitate aflată nu foarte departe de stadionul Steaua (Hai, Bacăul!).

Unghiile de incidență

Senzaţional!!!!

Mircea Geoană a coborît din Terrano în subteran

Oameni buni, fraţilor, dragi alegători, minune mare, bă, Mircea Geoană a mers cu metroul prin Bucureşti. S-a suit la Piaţa Unirii, a mers pînă la Tineretului, apoi, zice comunicatul de presă, „a luat metroul în sens invers pentru a se întoarce la staţia precedentă". Reporterul nostru special de investigaţii şi vizite de lucru, musculiţa de oţet şi coniac, Ţeţe Melanogastrea, a zburat în acelaşi vagon cu dl Geoană şi ne-a transmis următoarele.

Iată, dl Geoană, este înconjurat de badigarzi care-l acoperă cu o ţiplă subţire de plastic pentru a-l proteja de călătorii purtători de microbi. Mă strecor cu greu printre utilajele de igienizare şi dezinsecţie ale trupelor de elită ale femeilor de serviciu, nişte profesioniste antrenate special pentru întîlnirile cu electoratul din metrou. Fac un ţukahara cu dublu şurub în aerul puţind de Dolce & Gabbana al lui Geoană şi mă aşez discret pe scoica din urechea unui sepepist. Candidatul intră, vede doi pensionari care citeau „Fata de la pagina 5" şi-ncepe să privească peste umărul lor, cînd, la o curbă, se dezechilibrează, iar atunci şefa comandoului de femei de serviciu se repede şi, într-o fracţiune de secundă, şterge cu dezinfectant bara de care candidatul apucă să se prindă în ultimul moment. Din cauza fetei din ziar, Geoană începe să se încingă şi cere să se deschidă aerul condiţionat, dar badigardul pe urechea căruia mă aflu îi spune că e stricat. Atunci Geoană se enervează, biiipppppp, n-am putut să vă redau cuvintele lui, şi-i cere mecanicului să facă imediat dreapta către Cartierul Primăverii, să-l lase acasă să facă un duş şi să-şi schimbe cămaşa, că se simte transpirat. Mecanicul îl priveşte neputincios şi-i explică că nu are staţie în Primăverii. Geoană se enervează şi simt cum transpiraţia începe să domine aroma de Dolce & Gabbana. În sfîrşit, metroul opreşte în staţie, iar directorul Metrorex îi deschide politicos portiera domnului Geoană, care iese fără să salute şi se îndepărtează nervos. Badigardul de pe urechea căruia relatez fuge după el şi atunci aud vag, cu bruiaje, că deja vorbea la mobil: „Salut, Adi, vorbeşte, te rog, tu cu ăia care se ocupă să-mi facă pînă mîine o piaţă de zarzavaturi şi un cămin de copii orfani în Primăverii. Da, mă, tre' s-o fac şi p-asta, ştiu, ştiu. Mersi şi rămîn dator." Acum badigardul ridică o mînă, o îndreaptă către urech…eeeeeeche-echhheeee…

Musca ţepe

Cu minţile curate

Universitatea românească de alcool şi gîze

Cercetătorii americani care n-au pe ce să mai consume hîrtia de imprimantă şi formolul din Berzelius au educat o specie de gîndac să depisteze substanţele toxice din mediul înconjurător. Previzibil, primul care s-a gîndit la o asemenea năzbîtie, mult înaintea americanilor, este un român: Ştefăniţă Mîrţ, unic fondator şi cofondator al fundaţiei pentru protecţia bubuzelor „Acht Pfoten" din comuna Pîrloage – aşezare care, susţine acelaşi Ştefăniţă Mîrţ, ar trebui să aibă locul ei aparte în istorie, întrucît aici ar fi fost găsite ouă de purici datînd din cretacic. El este contrazis de celălalt intelectual al satului, învăţătorul Valeriu Murţ, care, pe baza analizei cu Carbon 14 luat de la un sifon, a ajuns la concluzia că ouăle aparţin de fapt primelor generaţii de păduchi laţi care s-au aşezat la sfîrşitul veacului al XVI-lea pe intimităţile fraţilor Buzeşti.

Vom lăsa această dispută în grija istoricilor locali şi vom vorbi în continuare despre o altă izbîndă repurtată de Ştefăniţă Mîrţ: terenul ştiinţelor. El a dovedit că un purice banal poate fi educat să caute orice prin casă, de la telecomandă la amanţii nevestei lui, Tanţa. Ca să nu lăsăm nimic pradă neînţelegerii, trebuie să spunem că pe puricele-minune îl cheamă Nicu şi i se mai spune şi „Nicu Senatoru", de la obiceiul de a găsi cu precădere, cînd rămîne singur acasă, cu cîinele, toate sticlele ascunse de Ştefăniţă de vederea nevestei. Ştefăniţă a observat talentul de detectiv al puricelui într-o după-amiază cînd, venind mai devreme (şi împreună) de la serviciu, Nicu a sărit din buzunarul său direct pe amantul Tanţei, care se ascundea, neinspirat, după uşă şi tuşea îngrozitor, de la ţigara de după. Nicu era cît pe ce să-l sfîşie pe intrus şi ar fi reuşit asta dacă la un moment dat nu ar fi căzut lat şi inert pe linoleum, dovedit de Scandilicul din buzunarul lui Ştefăniţă, pe care-l consumase fără să ceară. Inutil să mai spunem că amantul prins era însuşi Valeriu Murţ, celălalt intelectual al satului, care de atunci a prins o ură atît de mare pe purici, încît nu precupeţeşte nici un efort pentru a le compromite rolul decisiv pe care l-au jucat încă din cretacic în istoria Pîrloagelor.

Între timp, Nicu, sub atenta îndrumare a lui Ştefăniţă, şi-a rafinat simţurile de detectiv şi, în prezent, este în stare să găsească practic orice. Săptămîna trecută, Nicu, primul purice-poliţist din lume, s-a ascuns demonstrativ în blana unui cîine de vamă şi – minune sau ştiinţă? – a depistat un transport de droguri mult înaintea cîinelui. Ca urmare, Nicu a fost avansat şef al cîinelui, dar a fost dat afară a doua zi, după ce a băut un TIR de alcool fără acte vamale.

OSIM bin Laden

Gramatica de la Interne a dat ortoepia popii

CATRE,
Toate subunitatile

In conformitate cu Dispozitia M.A.I numarul S/56762/05.05.2004, ve-ti raporta zilnic pana la orele 19 :00 la dispeceratul S.P.R, prin fax, urmatorii indicatori :

- filtre rutiere instituite
- autoturisme abandonate nejustificat ori stationate prelungit si verificate
- autoturisme cu numere straine verificate

La autoturismele cu numere straine verificate ve-ti nota urmatoarele :

- numarul de inmatriculare
- marca autoturismului
- datele conducatorului auto
- datele proprietarului autoturismului
- scopul sederii

Se va raporta exemple cu autoturisme cu numere straine, abandonate nejustificat ori stationate prelungit.

SEFUL SERVICIULUI
COMISAR SEF

După cum puteţi observa în dispoziţia alăturată, adresată poliţiştilor de pe traseu, Ministerul Administraţiei şi Internelor a trecut la muncă intelectuală: „ve-ţi raporta" şi „ve-ţi nota". Singura scuză pentru această română absolut originală, care vine să completeze eforturile de schimbare la faţă a poliţiei, ar putea fi aceea că ordinul se referă mai ales la maşinile străine. Mai exact, la maşinile străine cu număr străin, ca nu cumva să se bage băieţii peste limuzinele şefilor. Vă „da-ţi" seama ce este în sufletul agenţilor de la rutieră: ar încerca ei să îndrepte ceva în textul dispoziţiei, dar, sîntem siguri, ordinul e ordin: se execută. Nu se discută şi, mai ales, nu se corectează.

Fraţii de peste Pruteanu

Iar senzaţional!!!!

Moise Mihai şi Autocritica raţiunii sure

A venit la redacţie un om. Povestea lui mi-a oprit mintea în loc. După ce a terminat-o, am realizat ultimele cuvinte: „Vă rog să o verificaţi. Eu nu spun baliverne." Uite povestea. Nu vreau s-o verific. Ordinul jurnaliştilor să-mi ia diploma!

„Moise Mihai mă cheamă. Sînt din Adjud, născut în '31 acolo. Părinţii au fost bogaţi, eu am fost cel mai bogat din satul acela. Eu singurul defect ce-l aveam era că aveam retorică împotriva comuniştilor. Restul e impecabil. Cu tutunul, cu băutul, cu femeile, astea sînt departe. Cînd a ieşit Ceauşescu la putere, el s-a dus şi a mîncat ciuperci în America şi a spus: cine vrea să plece din România poate să plece. În două săptămîni eşti liber. Eu m-am dus la miliţie, tovarăşe, uite ce am auzit la Europa Liberă. Organul m-a luat, m-a ţinut la psihiatrie 16 zile şi am rămas steril. Simplu, am încercat cu femei şi nu am mai putut. Am fugit în '72. Acolo, în Apus, am trecut prin lagăr. Eu din ura mea pentru comunism m-am oferit să ucid comuniştii din Coreea. Că cică nu ştiu bine engleză. M-am dus în Franţa atunci. Am luat o maşină Galaxy cu gînd să-mi iau caravană, că dacă nu ai motor mare nu ai voie la cîrlig. Să dorm acolo. Aşa, cu maşina, am plecat în Germania. În Germania cu nişte minciuni am fost măturător de parc. Ce vreau să spun important? Am făcut puşcărie fără să ştiu de ce. Cred că fiindcă nu am plătit taxa în Germania la maşină. Le-am făcut panaramă. E, tată, ia să mă întorc eu acasă. M-a cîrîit la ambasadă. De la aeroplan m-a încuiat zece ani la puşcărie şi la casa de nebuni. Eram, la Băneasa, la rebuturi, la ultima staţie. În '90 a intervenit Coposu, m-a scos afară. M-am dus la Coposu şi i-am spus: Mulţumesc, eu sînt cadavrul viu. Am zis: nu vreau buletin, vreau o hîrtie să plec din ţară, să mă îngrop la cimitir la Orsay, la Paris. Nu mă lăsau. Bun, renunţ la cetăţenie. Aşa am prins acte maro. Apoi, în viaţă am căutat o carte, *Critica raţiunii pure,* şi am găsit-o la Universitate. Am găsit-o la 240.000 de lei. Am strîns 180.000. Nu aveam mai mult. Mi-au dat-o şi o citeam puţin, dar mi-au furat-o aurolacii să facă foc cu ea. Tînjesc după carte şi acum şi strîng iar bani. Stau la Facultatea de Drept, în gunoi. Mă găsiţi zilnic."

În viaţa mea voi verifica această viaţă.

Eugen ISTODOR

filagrant deliciu

Cartofi prăjiți la soare, în România și-n Elveția

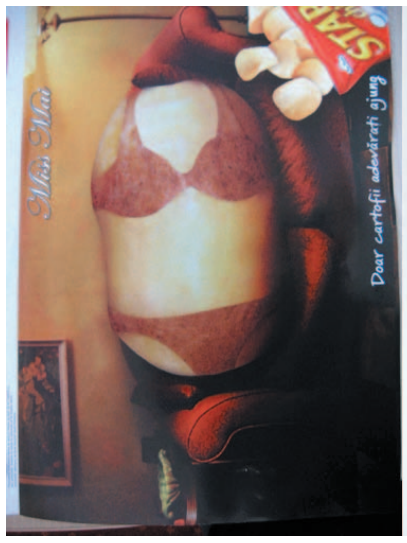

Priviți cartoafa din dreapta. Este o cartoafă elvețiană bine făcută, cred că face fitness la ce corp apetisant are. Bikini-ul îi subliniază talia zveltă și șoldurile sexy și probabil că în preajma ei sînt numai morcovi în erecție. Este o cartoafă top-model, celebră în toată lumea, mai ales că face reclamă unui site cu rețete de mîncăruri din cartofi și a apărut într-o revistă celebră de publicitate. E o cartoafă de talia Andreei Raicu, Nicoletei Luciu și altor poame românești. Acum priviți cartoafa din stînga. Seamănă leit, are chiar și același costum. O fi sora geamănă a cartoafei elvețiene sau poate sosia ei. Oricum, ideea publicitară e clar clonată.

Cartoful cu boi

v-am print, vrăjitoarelor!

Batonul care umblă cu NASA pe sus

V-ați gîndit vreodată că frumosul cuvînt NAS (masculin la singular și deosebit de neutru la plural) are și un corespondent feminin, nimeni altul decît celebra NASA?! Poate că din NAS nu curge întotdeauna lapte și miere, însă din feminina NASA (SRL) curge. Și, dacă nu curge, pică, așa cum a picat, ca un trăsnet peste stomacurile noastre, batonul de lapte din imagine. Spre deosebire de misiunile spațiale ale adevăratei NASA, ceea ce face neaoșa NASA SRL este o foarte aventuroasă și haioasă misiune în spațiul comercial.

NASA-i românul!

comunicare pe care

Salvați-l pe Dorel!

Deci, în legătură cu Dorel cel zilnic electrocutat pe micile ecrane vă deranjez. Simt că nu mai pot să-l văd inconștient, în timp ce cei patru bețivanghelişti beau și râd de el. E clar că nu are familie, că e înconjurat de nenorociții care l-au condus pe acest, poate, ultim drum. Poate a plecat de la țară, dintr-o familie de alcoolişti, pentru ca să-și facă și el un rost. Poate are un frate militar la Constanța care n-are posibilități ca să vie. Poate că a suferit sufletește pentru o fată care ea nu l-a iubit pe el din cauza la alt băeat lu' cui i-a cerut prietenia când erea ei mici. Dorel n-a smuls el aripi la muște, n-a violat găini și nici nu și-a rupt cojile bubelor pentru cinci lei. Dorel e prost de bun și stă singur ca un câine lovit de TIR și noi ne uităm la el și bem și râdem și el își freacă puțin picioarele, săracu', dar cred că e un reflex pă fond nervos de la cizmele de cauciuc care transpiri ceva de speriat în ele. Dorele, maică, de ce taci, cui ne lași tu, Dorele, și cum ți-a zis nenorociții, ne mai ții mult, Dorele, și uite că ne ții cu emoții în fiecare seară, că ar putea bestiile să cheme un medic, să ne spuie care e diacnosticu', își mai revine, nu-și mai revine, ce temperatură are, dacă a avut scaun, să-l vedem și pe Dorel, săracu', mai mult la televizor, ca pe Pig Brother, cum îi bagă glucoză, cum vine cu termometrele, ce zice asistentele când schimbă cearșafurile și doctora care o să se îndrăgostească de el până la urmă și o să rămâie grea cu el, dar n-o să-i spuie că a făcut sex în comă și copilu' o să lucreze patron în construcții și Dorel o să-l salveze de niște muncitori care vroia să-l curenteze cu un târnăcop și abea atunci o să-i spuie, bă, tată, me-ai salvat viața, și de fapt ei o să descopere comoara lu' Degebal care se îmbogățește după aia și doctora îl ia de bărbat, dar se electrocutează cu fionu' în bae și atunci Dorel își împarte averea la săraci și pleacă la un schit în munte fără curent electric și moare trăsnit, dar fericit pe un stâlp ca o cruce în timp ce decupla câteva orașe de la rețea ca să nu mai mor oameni nevinovați. Eu nu cred că e adevărat, dar prea se chinuie, amărâtul, ca unul din Brăila pe care-l călcase tramvaiul și nu puteau să-l scoată și urla; și a venit un milițian care a zis: hai, femeile și copiii, la o parte, acum, noi, bărbații, să punem toți mâna să ridicăm tramvaiul, să scoatem omul de dedesubt. Așa să facem și noi, să-l salvăm pe Dorel și pe Vama Veche, să facem oengeu cu Toma Mircea care vrea să-l smulgem pe Isus din ghearele lui Gibson Mel și apoi să închidem odată televizorul cu târnăcopul, rotind și dând cu ascuțitu'.

Răzvan_Exarhu-@salvaţilpedorel.bă

Mindbomb de distracție în masă

Ceaușescu, cel mai mare ctitor de biserică

În urmă cu doi ani, la Cluj au apărut o serie de afișe publicitare care fac antireclamă unor produse care au invadat societatea românească. Afișele fac parte din proiectul Mind Bomb, finanțat de organizația americană ArtsLink New York. Iată cum văd americanii rezolvarea unor probleme grave din România. În acest număr vă prezentăm soluția dată de Mind Bomb în cazul Catedralei Neamului Prost. Ca mărime, Casa Poporului ar putea fi transformată într-adevăr în gigantica biserică. Doar că e puțin cam neortodox. De ani de zile, în Casa Poporului se face politică pe rupte. Așa că și mai potrivit ar fi să i se pună pe frontispiciu niște felinare mari, roșii.

Casa de toleranţă a Poporului

Afișe-le lui Vanghelie vorbesc de l-a si-ne

În afișele sale electorale, Marean Vanghelie vrea să ne dea impresia că vorbește el însu-și, ca independent, independent de limba română. De aici, formularea cu diacritice aleatorii, „Rămîn la primarie". Chiar și așa, e clar că textul nu e scris de Vanghelie. În cazul acesta ar fi trebuit să fie „Rîmăn l- a primarie" sau, hai, „Rămîn repetent l-a primarie".

Sectorul opinci

Plaza bună trece primejdia rea

Bucharest Financial Plaza (cu un singur „z") ar trebui să se afle pe Calea Victoriei, la un minut de Biblioteca Națională și un minut jumate de Universitate. Dar nu se află acolo, pentru că acel loc a fost ocupat de Bucharest Financial Plazza (cu doi de „z"), care-i la 30 de secunde de alimentara din colț, la 23 de secunde de polițistul cu 4 clase din intersecție și la două minute de tarabagiii de pe Lipscani. Între cele două n-ar trebui să fie nici o diferență dacă oamenii care scriu chestii pe pereții clădirilor n-ar pune litere în plus de la ei. Celor în cauză presupun că le-a mai rămas un „z" de la urarea de Revelion „Marian Vanghelie vă ureaă La Mulți Ani!" și, ca să scape gestiunea de el, l-au băgat aici.

Serviciul de protecţie şi plază

aberația de libertate

În numele tatălui administrator și-al slabului de duh. Cămin!

ANUNT IMPORTANT

Cei ce nu inchid geamurile la ghena si se sparg din cauza curentului, vor plati toti studentii ce locuiesc pe acel etaj.

ADMINISTRATIA,

Da, băi, studenților, ce te uiți așa la mine? La fel va păți toți care fac rele. Cei care mai face sex în cămin și din cauza curentului se rupe prezervativu', vor plăti toți studenții pensie alimentară și pe fată. Cei care stau pe alt etaj, părinții vor veni mîine la ședință tunși. Ce te rîzi, băi, șapcă, poate vrei să te dau afară pe toți studenții de la etajul superior, 'r-ați ai dracu' cu cine v-a făcut, poate vă bag și-un picior la ouă la tot căminul de fete.

Sintaxa pe Nonvaloarea Adăugată

răspunsuri la scrisori

Ciprian Traian Sturzu (Iași): Spor la treabă în sesiune și mulțumim pentru informațiile trimise. Vom ține cont de ele.

Un cetățean (București): Vom încerca să trecem pe la Podul Mărășești să vedem dacă ies niște poze cu grinzile respective.

Radu Ailiesei Constantin (Iași): „Portretul de copil“ e haios, dar suferă de un aer neautentic, dacă e o fotografie pur și simplu, și de o realizare puțin convingătoare, dacă e o lucrare „mixtă“.

Iulius (Iași): Trebuie să mai lucrezi mult la linia desenului dacă vrei să devii caricaturist. Ideea desenului nu e rea, e cam la îndemînă, dar ar merge cu un desen trăsnet.

Eva Fărdefrunză (Constanța): Povestioara despre RNP este interesantă, dar ar fi fost și mai interesantă dacă, alături de figurile de stil, ați fi strecurat și niște informații mai clare, mai multe și mai tari. Să mai așteptăm?

Un grup de profesori de la Colegiul „Henri Coandă“ (Bacău): Din păcate, ceea ce ne semnalați că se întîmplă în școala dvs. nu e izolat în țară. Există zeci de exemple proaste și de politizare a școlii, și de proastă gospodărire. Ca să nu mai vorbim de nivelul procesului de învățămînt.

RAJAC (Iași): Am scris adesea și vom mai scrie despre „isprăvile“ primarului Nichita. Vedeți că vin alegerile și vă puteți manifesta dezaprobarea și prin vot!

Ermolae Sifonescu (București): Bun textul, amuzant și, în același timp, foarte acid. Trebuie taxați astfel de obraznici.

Ștefan Ștefănescu (Odobești): După cît mă pricep eu, epigramele trimise nu sînt rele, au haz, au poantă, dar nu au loc la noi în revistă. Noi nu publicăm epigrame.

I.R. (Constanța): Am înmînat scrisoarea cu coordonatele dvs. unui coleg care mai are drum pe acolo.

Bogdan Olteanu (Mangalia): Poza e pe bune sau e un trucaj? I-am înmînat-o unui coleg de prin partea locului pentru autentificare.

M.L. (Tîrgu Neamț): Am primit materialele referitoare la actualul primar. Pe 6 iunie e un bun prilej să vă manifestați aprobarea sau dezaprobarea!

Ioan T. MORAR

Iliescu și trofeul de Urss

Întîiul explicător al națiunii, Ion Iliescu, a dezvăluit modul în care și-au retras sovieticii trupele din România. Explicația e cam așa: Gheorghiu Dej a mers la o vînătoare de urși cu Hrușciov și, gata, Armata Roșie a plecat. Dacă e adevărat că istoria are prostul obicei de a se repeta, atunci, faptul că Năstase merge foarte des la vînătoare de urși ar putea duce, de data asta, din rațiuni ecologiste, la retragerea americanilor și a europenilor din țara noastră!

Scorul Vînătorilor

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Iată că nici n-a fost bine eliberat, sau poate tocmai de-asta, că Irakul s-a prezentat deja la Cannes-ul de zilele astea cu un scurt-metraj (mai scurt cu un cap de american) al casei de producție teroristo-patriotică TristTare – sora mai mică a Tri Star-ului hollywoodian. În cadrul secțiunii filmului rămas mut de groază am putut viziona cu toții, pe Internet, cum vreo cinci indivizi mascați au tăiat cu un iatagan capul unui ostatic american. După *Patimile lui Isus,* avem așadar încă o ecranizare biblică a tăierii capului Sfîntului Ioan Botezătorul, candidată la o Palmă d'Or peste fața lui Bush. Grație interpretării pline de viață, Capul a fost premiat pentru cel mai bun cap într-un rol principal și are o ofertă de a juca în *Familia Adams* alături de mult mai celebra mînă. Corpul din rolul secundar a fost deja solicitat pentru rolul din *Călărețul fără cap,* partea a doua. La audiența uriașă de care s-a bucurat filmulețul, inserarea unor spoturi publicitare ar fi fost binevenită. Niște reclame demonstrative, gen teleshopping, la cuțite de bucătărie garantate pe viață sau la drujbe; la șampoane antimătreață („Head without Shoulders“ sau „Wash and Go de tot“); la înălbitori care scot și cele mai dificile pete de sînge acolo unde detergentul tău îți arată roșu în fața ochilor. Acum, dacă Becali a luat deja drepturile la *Mihai Viteazul,* Vadim ar fi interesat să folosească filmul ăsta în campania electorală fiindcă redă în modul cel mai sugestiv programul PRM-ului.

Știrile de la ora chici

Săptămîna străinilor

● Duma de Stat de la Moscova a apelat la serviciile unui vrăjitor din Siberia pentru a fi curățată de demonii care duc la degenerarea discuțiilor parlamentare în adevărate scandaluri. Anterior acestei tentative de alungare a demonilor mai avusese loc una, cu concursul Bisericii Ortodoxe Ruse. Să încerce cu diazepam! Nu e mai bine la noi, unde, în Parlament, mai nou, singurul împielițat care-și duce veacul e demonul somnului? ● Ce se-ntîmplă… Fostul lustragiu cu doar șase clase, Luiz Inacio da Silva, ajuns, printr-un capriciu în masă al alegătorilor, președintele Braziliei, dă semne tot mai clare că are probleme cu alcoolul, după cum dovedesc mai multe poze cu nas roșu și ochii tulburi. Păi, uite care e treaba, ar trebui ca omul să se retragă într-o funcție mai discretă. De pildă, președinte al Senatului. Părerea mea! ● Ayatollahul Khamenei și-a lansat un site de Internet pe care afișează, printre altele, edictele sale religioase. Păi, acum, în Internet Café-urile din Iran va trebui să fie înlocuit mousepad-ul cu un covoraș de rugăciune! ● Cîinii americani din Irak au fost dotați și ei cu veste antiglonț. Numai să nu se doteze și teroriștii cu jambiere anticolți! ● În SUA a

început un proces de viol mai puțin obișnuit. Paisprezece călugărițe sînt acuzate că au violat nouă foști elevi (șase băieți și trei fete) ai unei școli pentru surzi din Boston. Cică violurile s-au petrecut într-o perioadă de treizeci de ani și s-ar fi produs sub mai multe forme. Păi, în treizeci de ani și călugărițele au mai îmbătrînit și se pare că nici nu sînt prea mișto ca gagici!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Doamnelor și domnilor, se intră în linie dreaptă! Lucrurile sînt din ce în ce mai serioase. Fizz, Claudia Schiffer și Dana Săvuică – pregătiți-vă să vă retrageți! Faceți loc, intră Departamentele Auto și Marketing ale *Academiei Cațavencu!* Lupta culturală cu nudismul și țopismul din snobingul românesc este preluată în acest număr de piloții *Academiei Cațavencu,* Frații S. din auto-bizul românesc. Doamnelor și domnilor, ladies și gentlemeni, fă și băi, în mega-exclusivitate pentru România, Statele Unite și Techirghiol, în această săptămînă,

FRAȚII CRISTI și DAN SCROBOTOVICI VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Vai, săptămîna asta o să fie cam rece. Așa că o să mai punem ceva pe noi: două grătare, patruzeci de mici, patru mușchiuleți și douăzeci de beri. Pupici!"

Un zîmbet pentru vîrsta și lumea a III-a

Mult stimate și mult iubite Domnule Prim-Ministru Adrian Năstase,

Acum, în preajma alegerilor, vă propun, pe scurt, în completarea recentei majorări a pensiilor cu 2%, ca printr-o Ordonanță de Urgență să creați o serie de facilități pensionarilor, cum ar fi:

– Accesul pensionarilor la învățămînt superior, fiind setoși să-și dea doctoratul în științele matematice, fizică nucleară, astronomie și sport.

– Să participe efectiv la spectacolele de la circ, la trapez, la mersul pe sîrmă fără plasă, la statul în cap și la dresura de animale sălbatice de la liniile fierbinți.

– Intrarea liberă la Grădina Zoologică, în zilele în care li se dă drumul din cuști leilor ca să-i mănînce pensionarii înfometați.

– Gratuități și reduceri de prețuri la „Sex shop"-uri și, după 12 noaptea, la pompe funebre.

– Libertatea de a trece strada pe roșu și de a merge noaptea pe mijlocul șoselei, pe carosabil.

– Libertatea de a înota la mare, în larg, cu greutăți la picioare, pentru întărirea mușchilor, în zilele cu valuri mari.

– Intrarea gratuită la ștranduri și la plajă, cînd temperatura la umbră depășește +40° C sau coboară sub -20° C.

– Pensionarilor, și-n mod excepțional șomerilor, trebuie să li se dea dreptul la eutanasiere, să nu-și mai ia gîtul într-un mod dizgrațios cu cuțitul de bucătărie sau să se arunce pe geam, să murdărească pavajul sau să cadă peste coloanele cu girofar. Ținînd seama de faptul că cimitirele sunt pline-ochi, pentru aceste categorii sociale, propun să li se ofere, tot gratuit, accesul la crematorii sau să li se rezerve zone anume destinate, în care (după) să fie băgați în picioare sau în cap (cum le-o fi norocul!), pentru economie de spațiu.

Ca să nu profite de aceste facilități și alți indivizi, ar fi de dorit ca pensionarii să poarte un semn distinctiv, cum ar fi un coif de culoare portocalie, ca să poată fi remarcați de departe.

Pensionarii, avînd forță și timp liber, să fie încurajați și obligați să facă sport, pe grupe organizate, în următoarele domenii: parașutism, salturi cu și fără parașută; scufundări la mare adâncime; schi nautic, în mare viteză și fără schiuri; sărituri de la trambulina mare, de la 20 de metri și cu o greutate la gât, pentru elan; sporturi extreme de iarnă, cum ar fi datul cu schiurile prin prăpăstii și bob fără sanie, dar în pielea goală.

Moș Ene pe la ghene

Omul cu scaun la lovitura de cap

Să crezi că David Beckham și-a rezervat un scaun în metroul bucureștean e ca și cum ai crede că Nadia Comăneci și-a rezervat și ea bara de susținere din vagonul 1, pe care stă scris „Rezervat Nadia Comăneci – nota 10 la Montreal". Așa ceva nu putem crede. E ca și cum ai citi pe bancheta din spate a unei mașini „Rezervat Contra, Mutu, Aliuță, Pițurcă Jr. și Laura Andreșan".

Apărătorii și mijlocașii patriei

Jurnalul lui Tetelu

Campania continuă. Tetelu merge mai departe. Călare – pe România. Reduceți lumina cu 50% și dați muzica mai tare. Începe *Jurnalul lui Tetelu!* E cineva surprins? Curaj!

1° CE SENS ARE CEASUL, DACĂ ARATĂ NUMAI CÎT TIMP A TRECUT ??? CCÎCAT! CÎT TIMP NU ȘTI DIN CÎT SĂ SCAZI CÎT A TRECUT, ÎNSEAMNĂ CĂ NARE NICI UN NONSENS CEASU!) (MEAR PLĂCEA DEFAPT UN CEAS CARE SĂ ÎNDICE CÎTE EREGȚII MAI AM!)

VISU MEU: CLEPSIDRA CU EREGȚII A TIMPULUI CARE ȚI ARATĂ CÎTE EREGȚII MAI AI PÎNĂ LA MOARTE.

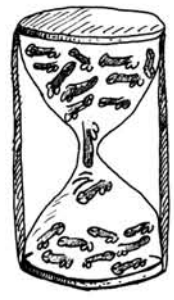

11.10 HAMZTERU A ÎNEBUNIT: SE A FĂCUT ADRESĂ DE E-MIL PE ÎTERNET! HAMZTERU@yahoo.co.uK. SĂ' ACUMĂ STĂ PE CEAT CU O BALERINĂ DE LA „SUPRIZE! SUPRIZE!" CARE SE ÎNDRĂGOSTIT PLUĂ DE EL!

12.10 AM DAT ORDIN LA TOATE FILIALELE SĂ PREGĂTIM ÎN CALENDAR ZIUA MONDIALĂ IO ILIESCU ȘAM ÎNCEPUT PREGĂTIRILE ȘAM DAT ORDIN CA TOATE FILIALELE SĂ FACĂ ÎN CINSTEA LUI IO ILIESCU CRAB LA CARBON, CUM FĂCEA DÎNSU LA OLTENIȚA. AM PREGĂTIT TOT: AM VORBIT CU ORGANIZAȚIEA DE FERICIȚI A MAFIEI CA SĂ EASĂ ÎN STRADĂ, AM VORBIT CU ORGANIZAȚIEA IFLOV A PSD SĂ PRODUCĂ CARBON (PRIN DEZCOMPUNEREA OXIDULUI DE METAN (CH_4O) ÎN CARBON ȘI HBO) ȘAM VORBIT ȘI CU EGZPLORATORI MAFIEI SĂ AducĂ 200 DE TONE DE CRABI DIN ARHIPELEAGUL ĂLA CU BROAȘTE ȚEZTOASE → ARHIPELAGUL GALUPIGUS. CARE A EȘIT UN MARE CÎCAT EGZPERIMENTUL → CĂ GRĂTARUL CU CRAB LA CARBON A FĂCUT EGZPLOZIE ȘI NEA DAT CORINELA CREȚUL CU GRĂTARU ÎN CAP, CĂ MIROSEA CRABU A BĂȘINĂ ARSĂ DE LA CARBONUL ĂLA DE CÎCAT!! (PÎCAT) (DA CHIAR, NE UNDE PEDA MĂSII AVEA BOȘOROGU CRAB DE GALUPIGUS LA OLTENIȚA ÎN 1930?!)

19.14 CA SĂ VEZI FEMEILE: MAM ÎNTÎLNIT CU LEZBIANA MAFIEI. A DRACU ASTA, LU PRIETENA EI NUMAI „FĂ!" ȚI ZICE CÎN O VEDE! ȘI AM AUZIT CĂ CÎN SEMBĂTĂ, VINE BEATĂ ACASĂ. ȘI O BATE PE SĂRACA FATĂ ȘI O PUNE SĂ ȘI SPELE CILOȚII ȘI SĂ ȘI FACĂ MASAJ PÎNĂ ADOARME DUHNIND A BĂUTURĂ ȘI NO LASĂ SĂ SĂ UITE ÎMPREUNĂ LA TEVENOVELE, O TRIMITE SĂ SPELE CÎN SE UITĂ IEA LA „TÎNĂR ȘI NONLINIȘTIT"!!! 23.90 RUGĂCIUNEA: DOAMNE, AȚ VREA SĂ AM UN LINGĂU MIC CARE SĂ MĂ TREZEASCĂ DIMINEAȚĂ!!!

munca cu cartea

Farmecul discret al interviului

Ce vrei? Poveste? Senzațional? Eroi? Filosofie? Istorie trăită? Farmec? Noblețe? Citește Tita Chiper*. Despre orgoliul profesional cu un dricar. Despre compromis cu Coposu. Despre bune maniere în pușcărie cu Lena Constante. Despre obîrșie cu o Cantacuzino, documentaristă la Ambasada Franței, despre cincinalul în patru ani și jumătate cu Gică Petrescu. Numai Tita Chiper dialoghează. O restauratoare de bibelouri, o gospodină, o poștăriță, o Gianină a lui Mansonică. Numai Tita Chiper găsește. Birocrația, boală de ochi. Bucurie la norocul altora. Numai Tita Chiper face aceste lucruri posibile. Cine e Tita Chiper? A fost reporter la ziarul ce apărea în anii '50 pe șantierul hidrocentralei de la Bicaz. A lucrat, apoi, la *Contemporanul* și *Gazeta literară, România literară* și *Cinema.* Avea pagina sa de interviu la *Dilema,* săptămînal de tranziție. A trecut pe lumea cealaltă cu o groază de filosofii despre comuniști și tătuci. A creat interviul de arte și bune maniere.

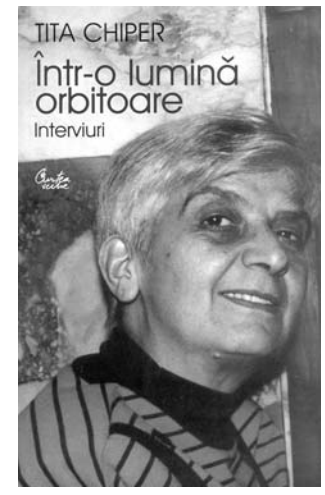

Eugen ISTODOR

*** Tita Chiper, *Într-o lumină orbitoare. Interviuri,* Editura Curtea Veche, București, 2004.**

cronica pe lîngă teatre

Ani de liceu, cu emoții la pantomimă

E important să ai corp! Însă și mai important este să ai o expresie corporală *tra-la-la*-lă. Îmi cer scuze pentru aceste cuvinte aparent inexpresive – responsabilă este numai pantomima, bat-o vina. Să vă explic! Săptămîna trecută, joi, am ajuns la Colegiul „Jean Monnet" din București unde a avut loc premiera oficială a unei piese* de teatru a Companiei „Tra La La". Spectacolul acesta, plin de expresii non-verbale, este creat de un grup de liceeni, îndrumați îndeaproape de actorul Mihai Răzuș, președintele Asociației Culturale „Art Freezone". Este vorba aici despre o realitate pantomimată, filtrată într-un mod crud și pe alocuri violent de ochii neliniștiți ai liceenilor de astăzi. În această realitate – din care nu lipsesc angoasele, dragostea, drogurile, visul, umorul, dansul etc. – stalactitele și stalagmitele nu au nici o șansă în fața fardurilor în spatele cărora fetele de liceu își ascund neliniștile lor firești. Liceenii beau, fumează, discută zgomotos, ascultă Pink Floyd, Radiohead, dar și Lionel Ritchie, își diluează singurătatea cu ajutorul Internetului, realitatea nu îi entuziasmează întotdeauna și atunci recurg la gesturi extreme. Cineva își așează șireangul la gît (nu e recomandabil!) și, cînd gravitația este pe punctul (fatal) de a-și intra în rol, sună telefonul mobil și o voce îi spune sinucigașului încă în viață: „Dacă răspundeți corect la întrebarea «Cum vă simțiți astăzi?», cîștigați un milion de dolari!". O tînără dependentă de droguri își pipăie antebrațul care își așteaptă hrana criminală, și chipurile celorlalți sînt inundate de o lumină convulsivă, o lumină care parcă ar vrea să tragă un semnal de alarmă. Să nu vă închipuiți însă că această piesă este o tragedie! Toate momentele piesei, în număr de optsprezece, au mult umor. Dintre toate, scena *supermarketului* este, poate, cea mai savuroasă. Elevii-actori intră în pielea produselor, în timp ce în difuzoare se aude un mesaj extrem de haios: „Un angajat de la raionul *Carne* este rugat să se prezinte la raionul *Brînzeturi.* Un angajat de la raionul *Brînzeturi* este rugat să se prezinte la raionul *Dulciuri.* Un angajat este rugat. (…) Directorul adjunct s-a sinucis. Vă mulțumim." Piesa aceasta imperfectă și inocentă, cu liceeni talentați care o fac *tra-la-la*tă, are un farmec aparte. Ea nu poate fi nicidecum comparată cu spectacolele de pantomimă ale lui Dan Puric, însă e posibil ca totul să fie o chestiune de timp, destul timp.

Iulian TĂNASE

*** *Clasa;* coordonatori de proiect: Mihai Răzuș & Eduard Dumitru; cu: Angelescu Veronica, Battah Wassim, Bîrhală Brîndușa, Chivu Silviu, Dragomir Ștefan, Madan Alina, Niță Mihai, Nițulescu Monica, Pepine Ana, Rozescu Andrei, Stoica Adrian, Stoian Mirela.**

cinem-a pîrît

V-am Helsing, vrăjitoarelor!

O dată la cîteva luni simt nevoia să merg să văd un film prost. Nu ceva ușurel, cu cafteală și împușcături, aia e altceva. Un film prost cu scenariu de cacao, replici de doi lei și decoruri kitsch. Pe unul l-am ochit încă de-acum două săptămîni, într-un promo. De atunci îl tot vînez pe afișele de pe stradă sau prin *B-24-FUN.* El crede că dacă rulează numai în săli cu public redus e șmecher și nu-l vede nimeni... Vinerea trecută, pe o ploaie torențială, am reușit să-l înghesui într-un colț, la Cinema „Corso". Doamnelor și domnilor, vă recomandăm cel mai prost film al semestrului: *Van Helsing,* horror, SUA, 2004.

În anii 1800, o alianță ocultă catolico-musulmană *(sic!)* cu sediul într-un subsol din Roma hotărăște să-l asasineze pe... domnule Agathon, apără-ne și păzește... pe Contele Dracula, din Transilvania! Pentru asta înaltele fețe bisericești apelează la serviciile unui mercenar specialist în vînarea vampirilor, Gabriel Van Helsing, un fel de James Bond, însă cu gadget-uri adecvate epocii: pistol Colt .45 cu glonț de argint, arbaletă-mitralieră cu foc automat, simulator de raze laser, apă minerală sfințită, cruce inox masiv tip Stainless Steel și căței de usturoi import Turcia. Tipul are ceva rădăcini pe la noi deoarece de fiecare dată cînd lichidează vreun vîrcolac el spune într-o română stricată: „Odihniasca-se in pacea!". De cealaltă parte, Dracula from Romania este ajutat și el de trei domnișoare cu nume rusești (Mariska, Svetlana și Liudmila), posesoarele unor aripi imense și ale unor decolteuri de invidiat. Ca povestea să fie complet cretină, în castelul său din Transilvania, Contele Dracula lucrează la un proiect ușor incompatibil, am putea spune: crearea monstrului Frankenstein. Zic „am putea spune", însă nu spunem. Ce Dracula să te mai miri după ce ai văzut vîrcolaci care știu kung-fu și cavaleri care trag cu mitraliera!

Daniel GOACE

show biz da' culți

Eu cred că subvenția s-a născut la stat

„Visez la un București invadat de cărți, cu autori care citesc și dau autografe pe străzi" este titlul interviului cu Silviu Lupescu, directorul editurii Polirom, publicat săptămîna trecută în revista *22,* o intervenție care pune multe degete pe multe răni din „sistemul" culturii române. Iată una din răni: „Nu avem nici un studiu comandat de minister pentru piața de carte. Fondurile pentru cultură, puține, cîte sînt, se consumă steril, direcționate – nu insist – către clienții deja știuți. Ce carte importantă a fost editată în ultimii ani cu bani de la minister? Cum sînt sprijiniți autorii tineri? Pot ei, în actualele condiții, să devină «profesioniști» ai scrisului, ar putea ei trăi din scris? Viitorul, direcția (acel veșnic *încotro)* par să nu ne preocupe, ne complacem în sentimentul provincial al ființei. Raportîndu-ne mereu la trecut, la valorile compromise care au susținut comunismul – pentru Săraru, Lăncrănjan & Co nu poate exista decît un interes ce ține strict de patologia istoriei literare – sau la generația interbelică, neglijăm propriul nostru viitor cultural". Mare dreptate are Silviu Lupescu în privința „dinozaurilor" literari. Un singur exemplu vă dau și eu: vă dați seama cîte șprițuri ale lui Fănuș Neagu au fost subvenționate de stat?! Și el nici măcar nu e maison! ● Pentru că am deschis discuția despre edituri, consemnez și un protest sub formă de mesaj electronic al lui Răzvan Penescu, în numele editurii LiterNet care, cu 85 de cărți electronice, nu a putut intra în concursul anual inițiat de Asociația Editorilor din România. Secțiunea de carte electronică a fost desființată, iar la celelalte secțiuni intră în concurs doar cărțile pe suport de hîrtie. Ca să repar, după puterile mele, această nedreptate, ofer adresa electronică a acestei edituri: http://editura.liternet.ro <http://editura.liternet.ro/>. ● Revista *România literară* și-a făcut, recent, un *facelift* grafic. Adică și-a schimbat cîte ceva în prezentarea grafică. Acum, în locul fotografiilor autorilor apare doar un fragment reprezentînd ochii. E interesant așa, dar ochii sînt instrumentul cu care respectivii autori *citesc*. Dacă tot vrea să fie interesantă, ar trebui ca revista să dea în locul ochilor fotografiile mîinilor cu care sînt scrise articolele. Și, uite așa, am vedea cine are mîini de critic, mîini de prozator, mîini de comentator politic! Apoi, mai încolo, la următoarea schimbare, s-ar putea da instrumentele cu care sînt scrise articolele și am vedea atunci cine scrie de mînă, cine cu mașina și cine cu tastatura de la computer. Și, uite așa, am avea parte de o revoluție a fragmentelor de identități care alcătuiesc identitatea inconfundabilă a *României literare!* **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Un, oi, trei, patru Pa și campinatu'!

Vezi, Borceo, dacă mai trăia bietul tovarăşul Ceauşescu, tot Dinamo ar fi luat campionatul cu mai multe puncte şi mai puţine probleme. Mare păcat v-aţi făcut, măi băieţi, atunci în Decembrie...

Doi dinamoviști recenți alături de Ristea Priboi, unul din primii stranieri ai Ministerului de Interne care a anchetat dream-team-ul Brașov '87

Cum ar veni, cu patru puncte-n față, Dinamo e ca și campioană. Dinspre Groapă, deja se aprind torțele și se încing mișcările la adresa lui Gigi B.: Ștefan cel Mare l-a învins pe Mihai Viteazul, iar cîinii l-au făcut pe cioban. Mai este, sigur, meciul de la Timișoara, acolo unde orice victorie asupra milițienilor este echivalentă cu triumful unei revoluții. Numai că, după această ultimă etapă, spiritele parcă s-au mai calmat. Internele au făcut show (5-0) în partida cu petroliștii, în timp ce Armata s-a împotmolit (2-2) la întîlnirea cu oțelarii. Deși perdantă a tranziției, tot clasa muncitoare a arbitrat, iată, lupta pentru titlu. Rezultatul de la Galați i-a făcut pe militari să ia *pe loc repaus*. Astfel repauzați, oficialii Stelei se arată mai degrabă resemnați. Pînă și guralivul patron din Ghencea nu mai face scandal ca odinioară. Cu lumina creștinismului în ochi și ideile platoniciene în minte, baciul din Pipera zice că, la o adică, e bună și Cupa UEFA. Dacă Steaua nu va prinde un loc pentru Liga Campionilor, fraților, verilor, va găsi cu siguranță un loc în împărăția cerurilor! Îl știam pe domnu' Gigi mai mioritic de felul dumnealui, da' parcă nici chiar așa… Contemplînd împăcarea păstorului stelist în fața sorții, a porții, începem să gîndim cu păcat. Oare nu cumva roș-albaștrii chiar de tot s-au resemnat? Tare ne-ar plăcea să ne înșelăm. Dar, acuzînd o depresie post-Galați, ar fi posibil ca Steaua să-i cedeze Bacăului măcar un punctișor în Ghencea. Cine ce-ar avea de zis? N-ar fi decît o mică surpriză, cum se întîmplă atîtea în fotbal. Un accident pe traseul Gigi Becali – Hrebenciuc – Sechelariu, niște oameni care n-au prea mare legătură între ei, după cum se știe. Poate c-o fi așa, poate că n-o fi, noi ce să mai zicem acum? Zicem doar că, în ultimele trei etape, va fi balamuc mare nu în lupta pentru titlu, ci în aia pentru scăparea de la retrogradare. Oradea s-a dus, Ploieștiul e pe ducă, da' pentru al treilea loc de amărăștean încă e îmbrînceală mare. Stați să vedeți cum se va sfîrși cea mai corectă ediție din ultimii ani! Capu' sus, privirea trează și mîna pe portofel!

Viorel MOȚOC

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Pe lîngă pregătirile pentru cucerirea Europei, pe calea celebrei Ligi a Campionilor, Cristian Borcea, director la Dinamo, își extinde afacerile de pe litoralul Mării Negre. După hotelul Bavaria Blu din Mamaia (poate vi-l mai amintiți, a fost și pe aici prin revistă) sau bazarul din Neptun, se aude că oficialul din Ștefan cel Mare s-a lipit și de o bucată de plajă din Vama Veche, prin asociere cu firma «Os de pește SRL». Probabil că, de acum încolo, abonamentele pentru meciurile echipei Dinamo pe care le vor achiziționa suporterii cîinilor roșii vor include așa: 15 etape intrare la stadion, două-trei băi în mare, nămol proaspăt de Techirghiol și ulei de protecție puțin diluat, atît cît să se aleagă cu pielea roșie.

● Gigi Becali are o înclinație ciudată pentru Ardeal. Întîlnirile sale electorale sînt deschise și închise pe acordurile piesei „Doamne, ocrotește-i pe români", în care se vorbește despre Transilvania; în turneul electoral apare uneori într-o mașină cu număr de Cluj; acum ceva vreme, preotul unei biserici din Cîmpia Turzii le-a vorbit enoriașilor despre Gigi Becali și partidul său. Tare ne e că dacă ajunge președinte, patronul din Ghencea mută capitala la Alba Iulia, ca fan Mihai Viteazul, doar ca să intre în cetate călare pe jeep.

Eva Henţigova

Discursul politic al lui Gigi Becali (aproape) exact cum este – selecțiuni

„O să vă vorbesc astăzi despre «Gigi Becali-Constanța», «Gigi Becali-politica»; Constanța este al doilea oraș de suflet al meu; nu-s fals, o să vedeți; acest oraș l-am vizitat de mic copil, de la 5 ani veneam cu mama la plajă, stăteam în Palazu Mare unde locuiam acolo la rude și vă dați seama că de acest oraș mă leagă sentimente; dacă uiți trecutul, n-ai cum să cucerești viitorul! *(«ooooooo!»; aplauze)* Nu stăteam mult la o rudă; două zile la una, trei zile la alta, era o chestie de nesimțire să stai la o rudă două săptămîni *(«bravooooo!!!»);* acum am ajuns în această sală în care io nici n-aveam loc să intru în sala lu' Ceaușescu cum s-ar spune; acum îmi permit să cumpăr un hotel să stau io cu familia mea; tre' să spun asta, ce am ajuns io! Io, copilu' ăla de 5 ani care venea cu mama la plajă; era important ca rudele să fie mîndre că nepotul lor *(aplauze),* acel copil a crescut și bate acum la cîrma țării!

Să vă spun acum despre «Gigi Becali-politica, Gigi Becali-PNG»; n-am fost sărac, da' nici așa de bogat; am fost departe de puterea politică; după '90 am început afacerile; am cîștigat bani; am avut o inspirație, Dumnezeu a vrut așa; nu aveam curaj să fiu aici președinte de partid de opoziție, cum ar veni, dacă nu cîștigam cinstit! *(aplauze)* Atunci am investit la Steaua; aici începe noul Gigi Becali-politic; la fotbal cunoști tot felul de oameni: de la cel mai mic la cel mai bogat, cei mai mari oameni politici; cunoscîndu-i, stăteam cu ei la mese, mă uitam la ei, mi-am dat seama că io-s mai deștept, mai bun conducător, mai patriot! Mi-am zis că de ce nu eu și de ce ei să facă politică; e o datorie sfîntă față de acest pămînt unde m-am îmbogățit și unde am căpătat această putere de imagine! Am stat și am întrebat: «Doamne, de ce-mi dai? Ce vrei cu mine?» – și Dumnezeu mi-a arătat drumul și eu l-am deschis: Gigi Becali-omul politic, Gigi Becali-PNG.

Au fost voci care au întrebat: ce caută Gigi Becali în politică, că e așa, că e așa; să vă spun, să vă faceți o părere, dacă am eu din punct de vedere moral dreptul să fac politică; mă trag din familie de politicieni, am în sînge politica; familia mea a făcut peste 100 de ani de pușcărie pentru luptă împotriva comunismului; unchii mei, sute de ani de pușcărie! Bunicu' a venit cu valiza de bani, se știe, împrumuta la toată comuna; fratele mamei a vrut să se facă mai mic sau mai mare ca să nu meargă la război și bunicu' a zis: dacă toată lumea face așa, cine mai merge la război? Așadar, cine, eu sau ei? Ei, născuți din bunici comuniști, din părinți comuniști, din socri comuniști? Am o datorie sfîntă, nu fabulez; e inadmisibil ca românii, un popor de 90% creștini, să nu aibă un partid creștin-democrat în Parlamentul European; Dumnezeu m-a ales pe mine pentru că altcineva nu poate să revigoreze creștinismul; trebuie unu' cu bani curați; nu poți dacă nu liderul este un creștin autentic; europenii ce-o să zică, «ce popor sînt ăștia, care nu votează creștin-democrația, ei, care-s creștini 90%, votează cu social-democrația, opusul creștin-democrației cum ar veni»; vă rog să propovăduiți ce vrea Becali în politica românească.

Să ne destindem puțin; cîteva cuvinte despre mine, mama mea, cum m-am născut eu; și de familia mea, copiii mei; am 3 fete, soția e din Constanța; îmi pare rău că n-am băiat; la noi la machedoni se spune «o să-ți mănînce ginerii averea»; da' le mărit repede, să facă nepoți, că ele n-o să meargă la discotecă; să vă spun cum m-am născut io; mama a plîns nouă luni pînă să mă facă pe mine; tata era un prinț între machedoni, rudele știu; mama era un fel de prințesă, rudele știu; tata – bine că mi-am adus aminte, să vă spun și cu tata; tata i-a băgat furculița în ochi lu' Stalin la bodegă; vorbea cu oamenii, asculta în grajduri Vocea Americii, Europa Liberă; venea seara, ne uitam la jurnal; îl vedea pe Ceaușescu – «dați mai încet că nu vreau să-l aud pe bîlbîitul ăsta!»; scuipa ecranul și fugea; deci, cine-i mai moral să facă politică? Io, sau cei care au făcut 14 ani? *(sala: «15!»; «Steaua! Steaua!»); (sala: «Steaua București / Campioana țării ești!»);* cred că o să luăm titlul; dacă luăm titlul, mergem în Liga Campionilor și cîștigăm alegerile la toamnă!"

Gabriel DROGEANU

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Operație de tace și face-lift

Mircea Geoană a inaugurat, la metrou, două lifturi pentru persoanele cu handicap. Acuma n-am înțeles dacă lifturile sînt și pentru ieșirea la suprafață sau, așa cum ne-a obișnuit PSD-ul pînă acum, doar pentru afundarea oamenilor în subteran.

Ștefan cel Moare

Un grec susține că este reîncarnarea lui Ștefan cel Mare. Ca dovadă, el aduce statura sa modestă – deși, la înălțimea pe care o are, putea susține la fel de bine că este reîncarnarea calității lui Terente.

Cherchez la fermme

În Argeș se construiește prima fermă de porci pentru organe destinate transplantului uman. Se pare că PSD-ul a și făcut o comandă impresionantă de burți, pentru ca membrii care n-au apucat să fure destul pînă acum să salveze aparențele în fața electoratului.

Moldovenii încurcă spițele

Poliția a anihilat o bandă de hoți moldoveni care treceau noaptea Prutul și furau bicicletele românilor. Eu cred că, de fapt, veneau la furat de boi și, ca să poată fugi de poliție, îi luau cu tot cu biciclete.

Azil vedem și nu e ales

Unul dintre candidații la Primăria Suceava are 83 de ani. Să sperăm că în campania electorală va da alegătorilor să mănînce, ca și ceilalți candidați, mititei cu mușchi, iar nu colivă.

Gaspadar sau gaspadin?

Sloganul candidatei Monica Tatoiu este „Pentru ca Bucureștiul să aibă un gospodar adevărat". Mai potrivit ar fi fost „Pentru ca Bucureștiul să aibă o gospodină adevărată".

Cîte-un olimpic, pic, pic

Olimpiada Minorităților din România s-a încheiat fără ca vreun participant din cei 101 să ia Premiul I. Pentru că la această olimpiadă au participat numai minoritari slovaci, germani, unguri și sîrbi, e clar că Premiul I l-a luat un minoritar mic rrom și a fugit cu el.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Promisiuni Zburătoare Neidentificate

Promisiunile electorale ale PSD de anul acesta sunt mai bogate în imaginație decât conturile off-shore ale grupului de la Bacău. În campania din 2000, goarnele PDSR-ului trâmbițau cât să ne crape timpanele: *vă scăpăm de sărăcieee și corupțieee!!!* Foștii guvernanți erau sancționați pentru corupția și sărăcia din țară. Timp de patru ani, guvernarea pesedistă la putere a combătut sărăcia cu miros de mititei, iar corupția cu praful dosarelor penale. Libertatea de exprimare a fost încurajată cu rângi în maxilarul jurnaliștilor care mușcau prea tare. Democrația s-a consolidat cu bulanul polițienesc, transparența actului guvernamental se reflectă în secretizarea rețetelor culinare de la bucătăria Senatului. Anii 2000-2004 au umflat buzunarele pesediste și au golit mai tare stomacul celor 40% de săraci ai României, după statisticile ONU. Îmi imaginez cum, în câteva luni după alegeri, Bucureștiul va fi schimbat radical, după voiajele ministrului de Externe prin capitalele europene. Ne vom închina la icoanele din Catedrala Notre-Dana du Petit Paris, a opta casă spirituală a lui Adrian Năstase, de unde pornește triumfătoare Avenue Agathon du Dracula. Spectacolele și artificiile pentru prostime vor lumina arena Colosseum Sechelarium. În Piața San Miron, copie fidelă a Pieței San Marco din Veneția, o basculantă-arteziană din marmură va răcori turiștii toropiți de căldură. Îndrăgostiții de inginerii financiare se vor săruta sub Poarta Hrebenburg. Toate cârciumile de pe Bulevardul Nicolae Văcăroiu vor fi scutite de plata TVA, iar în Place Micky le Bakchich va fi amplasat Monumentul NUP. Mesajele PSD pentru 2004 sunt rupte de realitate intenționat: *Nu avem sărăcieeee și corupțieee! Am intrat în NATOooo! Ne vom integra în UEeee!* Cu alte cuvinte, săraci, dar în NATO și UE! Megafoanele propagandei, dotate cu televiziuni la butoni și ziare la cingătoare, ne asurzesc acum: *Împreună dregem! Împreună facem! Împreună în UE!* Mesajul de consolidare a încrederii între baroni, *Numai împreună am reușit!*, trece cu vederea că sub domnia lor corupția s-a răspândit mai repede ca gripa aviară, iar sărăcia are aceeași arie de acoperire ca TVR-ul. Pentru anii 2008-2016 vom fi deja copleșiți de alte promisiuni certe. În 2008, PSD ne va încânta cu senzaționalele locuri de parcare de pe Marte, cu construirea unei autostrăzi galactice fără licitație și cu mai multe spații verzi pe Lună; în 2012, București-Terra se va înfrăți cu comuna Pipera-Venus, programul „Cornul și Calea Lactee" va fi introdus la master și doctorat; în 2016, viață veșnică cu acces gratis la centrale de apartament, eliminarea hoților din teleportoarele de transport în comun și ajutor social nelimitat pentru bătrânii care se reîncarnează în simpatizanți PSDG (Partidul Social Democrat Galactic).
Sărăcia românilor de pe Terra sau de aiurea nu i-a interesat niciodată. Ar fi obligați să se privească în oglindă și să descopere că nu mai sunt de mult *Homo sapiens.* Pentru că *Homo pesedeis,* noua specie, este un cyborg cu piese de Oltcit, cu conștiința formatată pe lăcomie și aroganța ca sistem de operare.

Marius DRĂGHICI

Săptămîna românilor

„Afiș sau a nu fi?", aceasta-i întrebarea

Gata! A început „Afișiada". Oameni pe care bucureștenii nu i-au văzut la față în patru ani de zile săptămîna trecută au apărut pe toate drumurile și prin toate piețele. Gherasim zîmbește de pe un semafor, Băsescu ni-l recomandă pe Negoiță dintre două legături de pătrunjel din Piața Titan, iar cutiile de scrisori au primit în dar, pe lîngă oferta obișnuită de la XXL și Bricostore, pliantul cu „Ciorbea pentru Primărie". ➠ Pînă și aurolacii care au făcut greșeala să adoarmă pe un trotuar au primit spre dimineață hăinuțe noi din hîrtie lucioasă și un strat gros de adeziv cu fața lui Mircea Geoană. Să fi văzut duzina foșnitoare de Geoană mici și albaștri care trăgeau la aurolac luni dimineață în fața stației de metrou Piața Muncii laolaltă cu cîțiva cerșetori veterani Onțanu. ➠ Inspectorii PSD fac presiuni asupra buticarilor pentru ca aceștia să își lipească posterele electorale în vitrinele magazinelor. Astfel, cele mai nimerite vor fi alăturările „Avem gogoși umflate!" cu „Mitică Dragomir" sau „Nu mai am ouă", semnat „Plești – Primarul sectorului 3".

➠ Apropo de Mircea Geoană, pînă să ajungă să dea ochii cu electoratul din București dînsul a considerat că ar fi mai nimerit dacă i-ar cunoaște mai întîi odraslele. Altfel nu se explică de ce și-a început campania tocmai cu școlile generale din sectorul 3. Numai că nici puștii de clasa a șasea de la noi nu-s mai prejos decît american kids de la el din țară. Elevii au încasat ciunga și surprizele cu Tipi-Tip, au zis un „Thanx!" scurt, după care au purces la adăugarea de ochelari, barbă și mustață pe insignele cu „Mămico și tăticule, votează cu nenea ăsta de la PSD la Primărie!". ➠ Senzațional! La Cluj, Laszlo Tökes s-a coalizat cu Funar pentru a se împotrivi candidaturii lui Rus. Se pare că românii din Cluj or să aibă o problemă serioasă în vară: pe cine să alegi între un ungur, un Rus și un peremist?

Alianța D.A. se plînge că, de cînd a fost înființat, PNA nu a dat curs nici unei sesizări venite din partea opoziției. Păi, e și normal! Ia să se fi numit liberal-democrații, în loc de D.A., NUP! Să vedeți ce binevoitori ar fi devenit cei de la PNA. ➠ După ani de zile de cercetări și investiții, România lansează prima rachetă anti-grindină. Să sperăm că condițiile meteorologice vor fi favorabile, că dacă or să fie, Doamne ferește, nori, se duce dracu' toată munca oamenilor ălora de la Navomodelism.

Cronică a lu' Ştefan a Petrei

DLE. GEOANĂ, AȚI RENUNȚAT LA CARIERA DIPLOMATICĂ PENTRU PRIMĂRIE, CREDEȚI CĂ E MAI BINE?
NU, DAR ÎN PARTIDUL NOSTRU, UNUL SINGUR ARE VOIE SĂ FIE ARROGANT!
MARDALE.

Wow! Amazing! Un ghedan-barai atît de măiestru executat n-am mai văzut decît la Tokyo. Sau să fi fost la Hokaido, la reuniunea pe tema încălzirii globale a climei? Anyway... De ce nu mi-ai zis, măi Mitreo, că aveți niște karateka atît de valoroase la voi în București? Nu mai băteam atîta drum degeaba pînă la capătul lumii pe banii statului!

Diplomatul la primărie Mircea Geoană aterizează în licee pentru a verifica lucrările de pe Centură. Centura neagră.

Vești bune

Țării, cît mai puțin copil!

➠ Mai e o șansă: 75 de miliarde de lei au rămas necîștigate la Loto, ăla cu „49". Dacă cică nu se cîștigă nici în următoarele două săptămîni, premiul se va reporta la categoriile inferioare. Adică, cum oricum extragerea pică pe 6 iunie, se va reporta la PSD totul, logic. Cică or să mai crească două etaje la mansarda Guvernului PSD. Numerele norocoase ale guvernului Adrian Năstase sînt: 4, 1989, 2000 și 21-22.

➠ Milioane de prezervative vor fi distribuite gratuit prin intermediul medicilor de familie. Un program de 35 de miliarde – care va duce lumina stinsă și la sate, în casele de chirpici. Știați că numai 150.000 de cupluri folosesc prezervativul în România la ora actuală? Să ne bucurăm, căci șansele ca noi Mitici Dragomiri, Vadimi, Mischii și Oprișani se vor reduce cu 35 de miliarde de lei. Și, așa cum ați citit și în titlu și n-ați înțeles: Țării, cît mai puțin copil!

Străbuna Vestire